

Nefsi Müdafaa

Haluk AKBAŞLI
2010

TAŞ

***Hafif pürüzlü
Ve yuvarlak bir taş
Yol kenarında dururdu hep öylece.
Ne çabuk da değişiverdi her şey.
Bir el onu aldı,
ve hızla yola fırlattı.
Taş, onu ölümcül yaralayan
bir insanla karşılaştı.***

Annegret KRONENBERG

Sevgili K.:’lerim,

Aşağıda, olayların, tarihlerin ve isimlerin tamamının gerçek olduğu 32 bölümlü bir öykü bulacaksınız.

“Bir Üs.:” , “bir K.:” veya “bâzi K.:’lerimiz” gibi tanımlamalar, gerçek isimlerin hepsi bilinmekle birlikte, isim kirliliği yaratarak kafa karıştırmaması adına kullanılmıştır.

İlk 28 bölüm yaklaşık üç yıldır süregelen acı bir öyküyü, 29 ve 30. bölümler ise Bü.: Lo.: nezdindeki girişimimi ve o sırada olanları anlatmakta...

31. bölümde konu ile ilgili yorumlarımı ve cevap aradığım soruları bulacaksınız.

Haklısınız, bu uzun bir yazı...

Ancak siz K.:’lerimden tek isteğim;

İnsânî, Hukûkî ve M.:’ik yeminlerinin ardında sapasağlam duran özellikle hukukçu ve diğer tüm K.:’lerimi tenzih ettiğimi bilmenizi isteyerek, bu sıkıntıları üç yıldır yaşamama karşın, ayıracağınız belki de bir kaç saati düşünmemeniz,

bu satırları çok dikkâtle incelemeniz ve sonunda kendinize şu iki soruyu sormanızdır.

1- “Burada, H.K.E.M.B.L.’nda Adâlet var mı?”

2- “Bunlar benim başıma gelseydi ne yapardım?”

Öykünün bitiminde kendinize soracağınız sorular bunlarla sınırlı kalmayacaktır diye düşünüyorum.

Bana soracağınız özel sorular, eleştireceğiniz hususlar, **“Bu böyle olmamıştı.”** diyeceğiniz düşünceler ya da paylaşmak istediğiniz fikirleriniz olması durumunda,

e-posta adresim; halukakbasli@gmail.com’dur.

Beni K.: bilen K.:’lerime sevgi ve saygılarımla...

1. Bölüm Başlangıç

1986 yılı Haziran ayında, 28 yaşımı sürerken, İzmir Nur Muh.: Lo.:sında Nur'a kavuştum. Daha sonra Kordon Muh.: Lo.:sının kurucuları arasına katıldım. Sonraki yıllarda II. Na.:lık görevimin bitiminde kişisel nedenlerden dolayı uzunca bir süre, dernekten uzak kaldım ama hiçbir zaman ilişiyimi kesmedim.

2003 yılının yaz aylarında işyerime gelen Yavuz Böke K.: , İzmir'de Özveri adı ile yeni bir Lo.: kuruluşunun gündemde olduğunu, bu oluşumda, Murat Çim, Teoman Gürkan, Mehmet Başev, Cem Beşerler gibi İzmir Vadisinin tanınan sîmâları olduğundan bahisle, beni de aralarında görmek istediklerini anlattı.

Doğrusu bu ya, çok özlemiştim; Ma.: 'lerin o kendine has kokusunu ve sessizliğini. Birkaç tanışma, kaynaşma toplantısına gittim. Uzun zamandır görmediğim çok sevdiğim, özlediğim K.: 'lerimle kucaklaştım. Yenileri ile tanıştım.

O kadar iyi niyetle, o kadar özlemle, o kadar isteyerek yazdırdığım kurucular listesindeki adımın, yâni Haluk Akbaşlı isminin bâzı K.: 'ler için kâbus hâline dönüşeceğini bilmiyordum. Tıpkı, dört yıla yakın bir zamandır süren olaylar bütününün, M.: 'luğu benim için bir kâbusa dönüştüreceğini bilmediğim gibi.

2. Bölüm Koku

Özveri Muh.:Lo.:’sı, 187 numaralı berâtı ile 01.10.2003 tarihinde çalışmaya başladı. Kurucu Üs.: Muh.: Mehmet Başev K.:’imiz, sevecenliği, dürüstlüğü ve bilgisi ile çok sevdiğim ve yıllardır yakından tanımayı arzu ettiğim, M.:’lardan birisi idi. Kuruluşu müteakkip yapılan seçimlerde, Erdoğan Baydar K.: Üs.:Muh.:, Saffet Oktay K.: I.Na.:, Kayhan Moral K.: II. Na.: ve Cengiz Yesügey K.: ise Sek.:’lik görevlerine seçildiler. Erdoğan Baydar K.:’imde, eski Lo.:m’dan, Kordon Muh.:Lo.:’sından gelmişti. Birgün, eski Lo.:’mızdan bir K.:’imle sohbet esnâsında, “**Sizin Özveri, Erdoğan Baydar’ı Muh.: yapmak için kuruldu.**” cümlesi söylendi bana. Kızdım. Gerçekten kızdım. Dedim ki; “**Yâni Murat Çim, Teoman Gürgan, Cem Beşerler ve Başev Üstatlar işi gücü bıraktı, dur şimdi biz bi de Erdoğan Baydar’ı Muh.: yapalım dediler... Öyle mi? Git işine Allâsen. M.:’lukta böyle şeyler yok.**” Gerçekten de böyle bir şey yoktu. Daha doğrusu Erdoğan Baydar için yoktu. Ben, bu Lo.:’nın kimin için, ne amaçla ve nerede kurulduğunu, 2006 yılında dönemin Bü.:Üs.: temsilcisinden bizzat duyacaktım.

Çürümenin, yozlaşmanın, entrikanın ne olduğunu öğrenmeme artık çok az bir zaman kalmıştı. Oysa ben hâlâ Ma.:’lerin o kendisine has kokusundan keyif aldığımdan, etrafı saran kötü kokuları algılamıyordum.

3. Bölüm Fragman

Muh.: Erdoğan Baydar'ın dönemi son derece iyi gitti. Seçimlerin, 2005 Kasım'ı yerine 2005 Nisan'ına çekilmesi yüzünden normal süresinden beş-altı ay kısa görev yapacak olan Erdoğan Üstat, bir yandan "**Görevime doyamadan gideceğim.**" diye şaka yapıyordu ama diğer yandan kısa döneminde bile tüm K.: 'lerimizle yakından ilgileniyordu. Ma.: çalışmaları olsun, K.: sofraları olsun, son derece keyifli gidiyordu. Özveri Lo.: 'sı kısa zamanda gıpta ile bakılan bir Lo.: olmuştu. Üç yeni teklif atılmıştı keseye. Hâricilerden bir tanesi, Murat Çim K.: 'in oğlu Avukat Halit Çim, bir diğeri Vadi Büyük Görevlilerinden Erkan İmrek K.: 'in teklifi Tekstilci Ali Becerik, diğeri ise derneğe kendisi başvuran Flüt sanatçısı Hürkan Ayvazoğlu idi.

5 Mayıs 2004'te yapıldı tekris törenleri. Sonra tatile girdik.

2004 yılının yaz yemeklerinden bir tanesindeydik. 9 Eylül rektörlüğünün çatısında...

Yemeğin sonlarına doğru, dönemin Sek.: 'i Cengiz Yesügey yanıma gelerek oturdu.

Çakırkeyifti. "**Ben seni çok sevdim.**" diyerek başladı sözlerine.

"**İyi ki gelmişsin bu Lo.: 'ya. Benden halefimi seçmemi istediler. Senin benden sonra Sek.: olmanı istiyorum.**" dedi.

Yanımda iki K.: 'im daha vardı, bu konuşmayı dinleyen. Dedim ki;

"**Cengiz K.: 'im. Eksik olmayın. Benim bir görev beklentim yok. Ancak bu işler seçimlerle olur. Halef–Selef yöntemi ile değil. Ayrıca ben daha önce Na.: 'lık yaptım. Dolayısı ile başka bir K.: 'e böyle bir görevin tevdi edilmesi, genç K.: 'lerin de önünün açılması adına daha uygun olur.**"

Birkaç gün sonra, Üs.: Muh.: iş yerime geldiğinde sordum bu halef-selef meselesini.

Böyle bir şeyin olmadığını, bana zaten görev verilmeyeceğini söyledi.

Şakalaştık. Gülüştük ve konu kapandı.

Sonra seçimler oldu. I.Na.: Saffet Oktay, oybirliği ile Üs.: Muh.: seçildi.

Saffet Üs.: 'ın 2005 Nisan ve 2005 Haziran arasındaki ilk birkaç ayı sorunsuz geçti.

Ardından ilk olay patladı.

Aspendos'taki Flüt konseri nedeni ile Kal.: Geçiş törenine katılmayan Hürkan K.: , yaz tatilinde Çeşme'de çalışan Çeşme Muh.: Lo.: 'sı toplantılarına da katılıyordu. Oradan birkaç Üs.: , "**Lo.: 'ndan izin al, nasıl olsa bir yılın doldu. Burada sana Niyâbeten geçiş yapalım. Lo.: 'mız içinde bir tören çalışması olmuş olur.**" demişler.

Hürkan K.: 'te kendisine yapılan bu öneriyi "**Ben çok yeniyim Üs.: , bilmem.**" diye yanıtlamış ancak "**Hani söylediklerine göre acaba olur mu?**" diye merakta etmişti...

Konuyu duyan Muh.: Saffet Oktay'ın ilk tepkisi "**Biz Turşu Lo.: 'sı mıyız? Sanki adamın turşusunu kurcaz. Ne bu acele?**" oldu. 2005 yılı 2. yaz yemeği için gittiğimiz Oğlananası köyü gezisi dönüşünde, otobüste, Hürkan K.: için "**Bitti Onun Özveri'deki M.: 'ik yaşamı. Artık Ona burada ikbâl yok... Alsın düdüğünü, gitsin Çeşme'de çalsın.**"

cümlelerini sıralayan Muh.: 'e "**Yapma, etme Üs.: 'im. Yok bu K.: 'in bir kötü niyeti.**"

diyorduk ama kendisinden "**Kalsa bile cezasını kestim Onun. Birkaç sene Çı.: kalsın bakalım.**" yanıtını alıyorduk.

Mesleği avukatlık olan Muh.: 'ın, M.: luğu ceza kanunları ile ilişkilendirmesi garibime gitmişti, doğrusu. Ama bu sadece fragmandı. Çünkü Muh.: Saffet Üstat, ileriki günlerde ben ve birkaç K.: hakkında istediği idam cezasını savunacaktı, K.: sofralarında. Yâni esas film şimdi başlıyordu.

Yine aynı yaz, Çeşme Muh.: Lo.: 'sında yapacağım bir sunum için İzmir'den bindiğimiz otobüste, Muh.: Saffet Oktay bu kez Tamer Gediz K.: 'imize takılmış olduğundan bahsetti. "**Gidiyormuş başka Lo.: 'ya... Giderse gitsin. Benden Na.: 'lık istedi. Vermedim.**" Sonra beni işâret ederek, "**Ne Üstatlar var Lo.: da, hiçbir şeye tâlip olmamış, Onlar bişey istemiyor.**" demişti.

Tamer Gediz K.: gerçek anlamda son derece muhterem, kibar bir M.: 'du. Başka bir Lo.: 'ya tebennî ettikten sonra tesâdüfen bir yerde karşılaştığımızda konuştuk kendisiyle...

Çok üzgündü. Bir K.: sofrası dönüşünde, kendisini eve bırakan bir genç Çı.: K.: 'imizin "**Siz, Muh.: 'den Na.: 'lık istemişsiniz.**" dediğini anlattı. (**Minik bir detay: Bu genç Çı.: 'ta avukattı.**) Bir Çı.: K.: 'in kendisine bunu sormasını anlamlandıramadığını, kendisinin Na.: 'lık gibi bir talebi olmadığını, ama seçimlerden önce, herhangi bir görev verilirse seve seve ve şerefle yapacağını söylediğini, sonrasında Muh.: Saffet Oktay ve Pek Muh.: Murat Çim'in kendisine tavırlı olduklarını fark ettiğini, bir K.: sofrasında yanlarına giderek usulca başka bir Lo.: 'ya gitme niyetini ifâde ettiğinde, "**Git, git... Orada sana Na.: 'lık verirler inşallah.**" diyerek güldüklerini anlattı.

Dönem henüz başlamıştı ama iki K.: kırılmış ve biri gitmişti.

4. Bölüm Terbiye ve Yeşil Kostüm

Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın, lâkâbının "baba" olduğu, kendisinin aslen Elazığ'lı oluşu, genellikle duygusal bir kişilik sergilediği bilinirdi. İyi niyetliydi. Ama çevresi kendisini dolduran meslektaşları ile doluydu.

Muh.: Oktay, göreve seçildiğinde tekris olmak için bekleyen beş hârici vardı. Birgün, yeni göreve geldiğini ve hemen önünde beş kişilik bir tekris töreninin kendisini beklediğini, bu konuda yardım istemek için Ön.:Üs.:Muh.: Baydar K.:’i aramak istediğini telâffuz ettiğinde, birkaç K.:’in "**Ya, ne arı’can şimdi Onu? Havaya sokacan... Boşver. Biz sana yardım ederiz.**" dediğini duydum. Erdoğan Baydar’dan hoşlanmayan bir grup K.:’, bu duygularını Saffet Oktay’a da empoze ediyordu. Nitekim birkaç zaman sonra meyvesini alacaklar, iş, bu iki Muh.: K.:’in arasında fizîki boyuta varan bir itiş kakışa kadar büyüyecekti.

Şimdi, tam bu aşamada, benim sonradan çözdüğüm bir olayı paylaşmak isterim sizlerle.

Özveri Muh.:Lo.:’sının 33 kurucu K.:’inin yanılmıyorsam 25 tânesi Gönül Muh.:Lo.:’sı kökenliydi. Pek Muh.: Murat Çim, sık sık, "**Gönül Terbiyesi**" diye bir kavramdan bahsediyordu. "**Gönül Terbiyesi şöyle, gönül terbiyesi böyle...**"

Bense, ilk zamanlarda, başka bir Lo.:’dan geldiğim için bu terbiyeden nasîbimi almamış olduğumdan dolayı üzüldürken, ilerleyen zamanlarda "Terbiye" diye adlandırılan şeyin, büyük bir yanığı olduğuna karar verecektim. Kendimce tabi.

Erdoğan Baydar’da başka bir Lo.:’dan gelmişti, örneğin. Ama çalışkan ve verimli bir M.:’du gerçekten. Eski tutanakları, tersîmatları okuyarak, bir sürü belgeyi sabah akşam tarayarak yararlı araştırmalara imza atıyordu.

Gönül terbiyesini almış bâzı K.:’ler ise, kendi aralarında bu işlere gülüyorlar, K.:’lerin fiziksel özelliklerinin çağrıştırıldığı lâkâplar kullanarak, kişileri ve yapılan işleri küçümsüyorlardı.

Bu dönemlerde, yâni Murat Çim ve Saffet Oktay tarafından henüz tam anlamı ile "Meftâ" veya "Hâin" olarak ilân edilmediğim zamanlarda, iki hatâ yaptım, sanırım.

Hatâ derken, bugün olsa yine söyleyeceğim şeylerdi bunlar...

- 1- Murat Çim her yerini bulduğunda, bir Lo.:’nın tam ve mükemmel olabilmesi için orada tekris edilen bir K.:’in Üs.:Muh.: olması gerektiğini ifâde ediyordu. Bâzı K.:’ler ise, sağda solda, henüz bir Çi.: olan Halit Çim’in bu Lo.:’nın tekris ettiği ilk Muh.: olacağını konuşuyorlardı... Buna karşı çıkmış, "**En az sekiz on sene var buna... Nasıl şimdiden konuşabiliyorsunuz? Meselâ ikizi olan Ali Becerik K.:’te son derece iyi, meraklı ve devamlı birisi.**" demiştim. Bu görüşümü, bana halef-selef Sek.:’lik teklifini yapan ve o sırada II.Na.: olan Cengiz Yesügey’in arabasında dillendirmiştim. Birkaç kişiydik o gece, dönüş yolunda...

2- Yine belki, bir yerlere gelebilmek için söylenilmemesi gereken şeylerden birisiydi, Gönül Terbiyesi'ne dokunmak. Demiştim ki; Doğu'nun ve hattâ Doğu'daki birkaç Muh.: 'ın, "**Bu olur... Bu olmaz... Buna burada ikbâl yok. Şu gitsin, Bu kalsın. Sen Muh.: ol. Ama Muh.: olacaksın, I. Na.: 'ın şu, II. Na.: 'ın şu olacak... Yoksa...**" şeklindeki yaklaşımlarını doğru bulmuyorum. Seçimler Lo.: 'ların hür irâdeleri ile gerçekleşmeli. Her isteyen, gönüllü ise, bunu çekinmeden söyleyebilmeli. Ama seçilemez ise, küsme, gitme gibi davranışlar yerine, seçilen K.: 'lere yardım için elinden geleni yapmalı ve bunu kişiselleştirmemeli...

Buydu söylediğim. Ancak o zamanlarda, Üs.:Muh.: Saffet Oktay'ın, I.Na.: Kayhan Moral'ın, II.Na.: Cengiz Yesügey'in ve daha birkaç K.: 'ın, Gönül Lo.: 'sında "**İkbâlsizlik**" damgasını yiyerek buraya geldiklerini henüz bilmiyordum.

Açık seçik ve samîmi olarak dillendirdiğim bu iki düşünce benim sonumu hazırlarken, ben de, Özveri Muh.:Lo.: 'sında sunulmak üzere "**Ölümün Vasiyeti**" adlı çalışmamı hazırlıyordum. Farklı duygularla tefekkür hüccesine giren bir Çı.: ve oradaki kurukafa arasında geçen diyalogun öyküsüydü bu. Çı.: 'ın, kendi bildiklerinin doğruluğuna kayıtsız şartsız inananlarla ilgili sorusuna kurukafa yanıt veriyordu; "**Bağnazlık ve boş inançlar yalnızca dallara çaput bağlayanların zaafı değildir. Kendisini yalnızca kendi bilgisine tutsak eden kişinin bağnazlığı çok daha tehlikelidir. Kendi aklında ve aklına esir birinin yalnızlığı ona kıvanç verir. Hele bir de bilge kostümü giymişse, boş inançları için şâhit bile bulabilir.**"

Bilmeden ve istemeden Pek Muh.: Murat Çim'in kostümünden bahsetmiştim. Çünkü, son yıllarda İzmir vadisinde kendisinden habersiz bir kuşun kanat çırpamayacağı Çim K.:, kafasındaki fikirlerin hayâta geçmesi için, karşı fikir beyân edebilen kuşların sâdece kanatlarını kopartmakla kalmıyordu. Öyle ince, öyle nakış gibi işlenmiş plânlar oluyordu ki... Kanat, Kafa ne varsa, gidiyordu.

Üstelik kostüm Yeşildi.

Ve Çim K.:, fikrine karşı çıkanlara "**Ben Yeşilim Karrrdeşim. Tanımam kimseyi.**" diyebilecek kadar güçlü hissediyordu kendisini. Ben ise öylesine bir M.: 'dum.

K.: 'lerim beni öyle bilsinler, yeterdi.

Öylesine...

Çim birâderin hakkımdaki deyişi ile; "**Rahatsız.**"

Öylesine rahatsız...

19 Ekim 2005 tarihinde Özveri Lo.: 'sında "**Ölümün Vasiyeti**" ni sundum. Çok kalabalık bir toplantı olmuş, Doğu'yu süsleyen bir çok Üs.: 'ın katkıları ve iltifatları beni de mutlu etmişti. Tâkip eden K.: sofralarında, Pek Muh.: Teoman Gürkan K.:, "**Önümüzdeki yıllar, Haluk Akbaşlı K.: 'ın yıldızının M.: 'lukta parlayacağı yıllar olacaktır.**" derken, ya da Muh.: Saffet Oktay, "**Allah her Lo.: 'ya Akbaşlı K.: gibi bir K.: nâsip etsin.**" derken, nereden bilebilirdiniz ki; aynı Muh.: 'ın altı yedi ay sonra Akbaşlı K.: 'i, silâhla vurma isteğini dillendirebileceğini.

Hoş, Saffet Üs.: 'ın silâhtan ilk bahsedışı değildi bu. Görevinin ilk zamanlarında, "**Bir hatâ yaparsam ya da ters bir şey olursa kapatırım Lo.: 'yı, sonra da vururum kendimi Muh.: kürsüsünde... Artık polise de siz anlatırsınız derdinizi...**" gibisinden sözlerine sıklıkla rastlanmıştı...

5. Bölüm Kayseri Mutfağı

K.: 'lerimizden Caner Altınyay'ın Karşiyaka'da Kayseri Mutfağı adlı bir işletmesi vardı. Karşiyaka'da oturan birâderler, zaman zaman akşam üstleri, zaman zaman geceleri orada buluşuyorduk. Eşlerimizde birbirlerini sevmiş, kaynaşmış ve büyük bir aile gibi olmuştuk. Üs.: Muh.: Saffet Oktay'da birkaç kez burada K.: sofrası düzenlenmesini istemişti. Sanki Karşiyaka'da oturanların ikinci adresi olmuştu burası. Hattâ, 2005 yılını 2006 yılına bağlayan yılbaşı gecesi, yine burada toplandık. Dönemin I.Na.: 'ı Kayhan Moral, II.Na.: Yesügey K.:, Sek.: Çolpan K.:lerin ve başka Lo.:lardan da birkaç K.: 'in ve hemşirelerimizin katılımı ile, gülüp eğlendiğimiz bir gece geçirmiştik.

8 Şubat 2006 tarihli toplantımızda, Tolerans ve Hoşgörü konuları işlenecekti. Öğle vakitlerinde, Üs.: Muh.: Saffet Oktay arayarak, akşam biraz erken gelmemi, toplantıya girmeden önce yapılacak olan Envar toplantısında bulunmamı arzu ettiğini ifade etti. Hiçbir resmî görevim olmamasına karşın, Muh.: 'ın beni Envar'a davet etmesi gururumu okşamıştı. Ama Lo.: 'nın kısa tarihi içinde, Muh.: 'lik hâric neredeyse tüm görevleri yapan birisiydim. Kuruluş günü Sek.:, İ'sad günü I.Na.:, gerekirse Müzik Üs.: 'lığı...

Mahuf birâderden, Hiram rolüne kadar... Ne gerekirse.

Lo.: 'mı da eni-konu iyi temsil ediyordum...

Bu nedenle Saffet Üs.: 'ın beni sevdiğini düşünüyordum...

Oysa...

Envar toplantısına girmek için merdivenleri çıkarken, her bir basamağın, beni, M.: 'ik hayâtımı kökünden sallayacak olayların başlangıcına doğru adım adım yaklaştırdığının farkında bile değildim.

Çünkü bu tarih, Muh.: Saffet Oktay ve Pek Muh.: Murat Çim'in, bana ve bir çok K.: 'e Hâin, Şerefsiz, Alçak, Brütüs gibi yaftaları yapııştırarak, açık açık bizlerin ölmesini dileyebilecekleri olayların başlangıç noktasıydı.

6. Bölüm Tehdit

Envar toplantısının sonuna doğru, benim de ilgimi çeken iki konu oldu. Bunlardan bir tanesi, bugün itibârı ile Sonsuz Doğu'ya göç etmiş olan Hakan Kündük K.:’imizin Kanser hastası olması ve maddî olarak çok zor durumda bulunması sebebi ile kendisine yapılacak yardım konusu idi. Maddî yardım gündeme geldiğinde, söz alarak “Ölümün Vasiyeti” adlı sunumumun CD satışının Lo.:’mıza getirmiş olduğu üç-beşyüz liranın da verilebilirliği fikrini ortaya attım. **“Bakarız, gerekeni yaparız.”** dendi.

Fikir beyân etmediğim ancak dikkatle dinlediğim ikinci konu da şu idi.

Ha.: Yavuz Böke K.:, o anda Envar toplantısında bulunmayan I.Tö.:Üs.: Orhan Babayiğit K.:’in, teklif aşamasında kabûl görmeyen bir hâriciye, Sek.: Serdar Çolpan’ın telefonunu verdiğini, bu hâricinin hemen ertesi gün Sek.:’imizi arayarak, kendisini tanıttığını, hattâ mahalleden çocukluk arkadaşı çıktıklarını ancak hesap sorar bir ton ile **“Kim o beni oraya istemeyenler?”** diye sorduğunu duyduğundan bahsetti.

Masanın başında oturan Muh.:Saffet Oktay, **“Yok böyle bir şey, nereden çıkıyor bunlar?”** derken, söz alan Sek.:Serdar Çolpan, **“Muh.:Üs.:’ım. Ben size bunu anlatmıştım. Unuttunuz sanırım. Hattâ, bu konuyu konuşurken Muh.:Erdoğan Üs.:’ta vardı.”** diyerek, masanın diğer başında oturan Ön.:Üs.:Muh.:’i işâret etti.

Ön.:Üs.:Muh.:’te başı ile, Böke K.:’in sorduğu ve Çolpan K.:’in anlattığı olayı teyid edince, masada bir suskunluk oldu.

Hani, bir K.: olmayacak bir şey yapmış, Muh.:’in haberi var ama konuyu kapatıyormuş gibi bir sessizlik... Ön.:Üs.:Muh.:’e karşı günlerdir doldurulan Üs.:Muh.:, cevap veremeyeceği bir duruma girmiş gibi hissetmişti kendisini. Haklıydı belki de böyle hissetmekte.

Çünkü Ön.:Üs.:Muh.:’de sıklıkla ve övünçle kendi zamanından bahsediyordu...

**

**

**

**

Toplantıya girdik. Bir taraftan Tolerans ve Hoşgörü konularını dinlerken, diğer taraftan kafam Envar’da konuşulan konuda ve gözüm de, belki de istem dışı, I. Tö.:Üs.:’nın üzerindeydi. Toplantı kapatılırken, Üs.:Muh.:’i almaya giden I.Tö.:Üs.: K.:, ön sırada oturan ve ayakları ileri doğru biraz fazlaca uzanmış olan biyolojik yaşta hayli ufak olan bir Kal.:K.:’in yanından, bacaklarına elindeki âsâ ile vurarak, düzelttirip geçti.

K.: sofrasında, iki kez söz alıp şiirler okuyan I.Tö.:Üs.: Babayiğit K.:’im, bir ara üçüncü defa söz alıp, “Aşağıda oturmasını bilmeyenler...” türünden bir kelâm edince, söz istedim. Bu tip hatâların olabileceğini, ancak bunları düzeltmenin şeklinin ya da yolunun bu olmadığını, herkesin içinde Âsâ ile dürterek ve buraya, K.:sofrasına konuyu taşıyarak değil de, Ma.:’ten çıktıktan sonra, o hatâyı yapan K.:’in koluna girerek, usulca uyarılması fikrimi açıkladıktan sonra konuyu gecenin konusu Hoşgörü ve Tolerans’a bağlayarak oturdum. Tö.:Üs.: Orhan Babayiğit K.:, dördüncü kez ve Üs.:Muh.:’den izin almaksızın çok ağır ifâdeler içeren, sinirli ve gergin bir konuşma yaptı. Asker olduğundan ve askerî disiplinden bahsediyordu.

Ve Özveri Muh.:Lo.:’sının bir yemeği ilk kez tatsız kapanıyordu.

Ertesi gün, 9 Şubat 2006 Perşembe akşam üzeri, bir gece evvel olan tatsızlığın parçası olduğum için özürümü ve devamında duygularımı, düşüncelerimi ifâde eden birbuçuk sayfalık bir yazı yazdım. Bu satırları, telefonda Üs.:Muh.: Saffet Oktay'a okuyarak, Pek Muh.:Teoman Gürgan, Pek Muh.: Murat Çim ve Ön.: Üs.: Muh.: Erdoğan Baydar'a da göndermek için izin istedim. **"Gönder."** dedi, Muh.: Oktay.

Yazının en başına, " **Muh.: Saffet Oktay'dan izin alınarak gönderilmiştir.**" ibâresini düşerek, gönderdim.

Sessiz birkaç gün geçti.

Dört, beş gün sonra, telefonum çaldı. Arayan Pek Muh.:Murat Çim K.:’ti. Beni yazihanesine davet etti. Murat Çim K.:, Saffet Üs.:’ın bana çok kızgın, kırgın olduğunu, benim kendisini sırtından bıçakladığımı düşündüğünü, aslında kendisinin ve Teoman Gürgan K.:’imin, benim, bu mektupla Üs.:Muh.:’in şahsına hiçbir şey söylemediğimi bildiklerini ancak Üs.: Muh.:’i bir türlü iknâ edemediklerini, bu görevin bana düştüğünü ve ne yapıp yapılarak Muh.:Saffet Üs.:’ı iknâ etmem gerektiğini ifade etti.

Ayrıca her şeyi yazı ile ifâde etmemem gereğini, yazının delil olabileceğini ama kulağa söyleme şeklinin hukûki açıdan daha uygun olacağını da ekledi.

Saffet Üs.:’ın bürosunu bilmediğim için, târifini aldım ve oraya gittim. Ancak bulamadım. Telefon ile aradım. Sinirli ve kırgındı sesi... Karşıyaka’da olduğunu söyledi. Birlikte de defalarca yemek yediğimiz **"Kayseri Mutfağı’nda buluşalım."** dedi.

Ben, konuşacaklarımızın özel olacağını bildiğimi, bu yüzden orada değilde, oraya yakın başka bir yerde buluşmamızın uygun olacağını dillendirdim. **"Haklısın."** dedi. Ve öğle üzeri Girne caddesinde **"Titiz"** adlı mekânda buluştuk.

Bana kızgındı. Bunun bir şikâyet mektubu olduğunu ve benim kendisini Doğu’ya şikâyet ettiğimi düşünüyordu.

Bu mektubun kendisi ile ilgisi olmadığını, içeriğinde bir şikâyet olduğunu ancak bunun Orhan Babayiğit K.:’in tavrı ile ilgili olduğunu kabul ettim. Benim kendisi ile bir alıp veremediğimin olamayacağını, yanlış anlamasını giderebilmem için ne istiyorsa yapabileceğimi, kırgınlıkların giderilebilmesi adına nerede isterse özür dileyebileceğimi söyledim, kendisinin benim büyüğüm olması dolayısı ile ellerini tutarak öptüm... İkimizin de gözleri dolmuştu.

Sarıldık. **"Yeniden ışığın çocukları olduk..."** dedi. Ve ilâve etti.

"Önümüzdeki toplantıda sen içeri girmeyeceksin. I.Tö.:Üs.: dışarı çıktığında, dışarıda sarılıp öpüşeceksiniz. Ve içeri birlikte gireceksiniz. Bende seni Doğu’ya çağıracağım. Kutlayacağım. Bu iş böyle bitecek..." dedi.

Bu olayın K.: sofrasında olduğunu, eğer düzeltersek yine K.: sofrasında düzeltmemizin daha uygun olacağını, çünkü Ma.:’deki K.:lerin, ne bu olayların detaylarından ne de mektuptan haberleri olmadığını ifâde ettim. **"Yok...Yok... Ma.:’te olacak..."** dedi. Sarıldık. Öpüştük. Kendisini iskeleye bıraktım ve ayrıldık.

Aynı gün akşam üzeri, Pek Muh.:Teoman Gürgan ve Pek Muh.:Murat Çim K.:’lerim telefonla arayarak, durumu düzelttiğim için teşekkürlerini ifâde ettiler. Murat Çim K.:, Orhan K.: ile ilgili problemin düzeltilme işini Üs.:Muh.:’in kendisine söylediğini ve bu işin K.:sofrasında benim ve I.Tö.:Üs.: K.:’in yapacağı birer kısa konuşma ile daha uygun olacağını, ilk sofrada bu işin halledileceğini söyledi...

Rahatlamıştık...

Ya da ben öyle zannedyordum...

Birkaç zaman sonra, bu mektubun eğer, Ön.:Üs.:Muh.:’e de gönderilmeseydi, hiçbir zaman büyütülmeyeceğini, Saffet Üs.:’ın bana kızmayacağını çözecektim. Çünkü, o dönemde, eylemli Muh.: ile Ön.:Muh.: arasında, ben dâhil kimsenin farkında olmadığı gizli çekışmede, Muh.:Saffet Oktay, iki gün içinde kendince, iki kez yenik düşmüştü. (Envar ve Mektup olayları)

Ön.:Üs.:Muh.: Baydar K.: ise, denk getirdiği her durumda, Saffet Oktay’a **"Benim zamanımda böyle şeyler olmuyordu..."** gibi serzenişlerde bulunuyordu.

*

*

*

*

Bir sonraki toplantı tarihi, 22 Şubat 2006.

21 Şubat tarihinde Yavuz Böke (Hat.:) K.:’imle yaptığım msn yazışmasında Yavuz K.: bana gündemi sordu. Üçüncü derecede birkaç skrüten olduğunu söyleyip programa baktıktan sonra, hâlen, benim bilgisayar kayıtlarımda mevcut olan şu cümleleri yazmışım.

"Aaa... Yarın I.Tö.:Üs.:’nın da bir teklifi var... İstermisin siyah çıksın da benim başıma patlasın... Ben acaba gelmesem daha mı iyi olur?"

Ertesi gün.

Üç adet skrüten...

Birincisi hakkında görüş bildiren yok... Hepsi temiz...

İkinci skrüten... Orhan K.:’in teklifi. Hakkında konuşma yok. Reddedildi.

Üçüncü... Hakkında konuşma yok... Hepsi temiz...

Önce Pek Muh.:Teoman Gürkan söz aldı. Bu hareketin yanlış olduğunu, eğer hârici ile ilgili bir problem var ise, bunu tüm K.:’lerin bilmesi gerektiğini, konuşulmadan siyah atılmasının uygun olmadığını anlatan ve benim de altına imzâmı koyabileceğim sözler söyledi.

Ardından Pek Muh.: Murat Çim, daha sert ifâdelerle, bu hareketin bir Lo.:’nın dibine dinamit koymakla eş değer olduğunu, kimsenin tüzük maddelerinin arkasına sığınarak bu tip davranışlarda bulunmaması gerektiğini ifade etti.

Toplantıdan çıkıldı. Yemek salonunda bana söylenildiği gibi yanyana oturmak ve işleri düzeltmek için ayakta I.Tö.:Üs.: Orhan K.:’i bekledim... I.Na.: K.:’im yanımdan geçerken sordu... **"Ne bekliyorsun?"** diye. **"Orhan’ı bekliyorum..."** dedim. **"Hiç bekleme... Çok sinirlendi ve gitti."**

Daha sonra kapıdan çıkmadan evvel, bağırdığı çağırıldığı, belli K.:’leri suçladığı söylendi.

Tâkip eden on-onbeş gün içerisinde **"Kim siyah attı? Kim atmadı? Atanlar haklı mı? Haksız mı?"** gibisinden polemikler oldu. Konuşuldu... Çok konuşuldu.

Localar Genel Tüzüğü, 71. madde 4. paragrafta belirlenen kural uygulanacağından, aynı hâricinin skrütene, 22 Mart 2006 programına alındı.

Üs.: Muh.: 12 Mart tarihinde beni arayarak, sadece Üs.:K.:’lerin katılacağı bir toplantıyı daha önce bahsi geçen **"Kayseri Mutfağı"** isimli restoranda organize etmemi istedi.

15 Mart 2006 tarihinde 20-25 Üs.: K.:’imizin katılımı ile gerçekleşen yemekte, Üs.:Muh.: , kötü bir sınav verdiğimizizi, bunun hoş bir hareket olmadığını, skrütendeki oyların Orhan K.:’in bir hâriciye dışarı bilgi vermesine tepki olabileceğini, ama olayın aslında öyle olmadığını ifade etti.

Söz istedim. Olayı araştırdığımı ve neler duyduğumu anlatarak, bu olayın başka bir hâricinin skrütteni ile ilişkilendirilmemesi konusunda Üs.:Muh.:’e katıldığımı beyân ettim. Daha önce olan olayla ilgili olarak ise herkesten özür dileyerek, yerimden kalkıp Orhan K.:’in yanına gidip kendisine K.:’lik busesini verdim. Ve Onun da bizlere K.: sofrasında ettiği cümleler ve kelimelerle ilgili söyleyecek bir şeyleri olduğunu düşündüğümü ifâde ederek oturdum.

I.Tö.:Üs.:Orhan K.: söz aldı. Herhangi bir özür konuşması yapmadan, ilk skrütendeki siyahların varlığından ve yanlışlığından dem vurdu. Bir kaç K.:’imizde söz alarak kendi görüşlerini bildirdiler.

Gecenin sonlarına doğru, Üs.:Muh.:, şöyle bir konuşma yaptı;

"İkinci skrütende siyah çıkmayacak K.:’lerim. Eğer çıkarsa, kurunun yanında yaşta yanar hesabı ile atarım üç-beş kişiyi denize... Artık Onlarda bir gemi bulup tekrar karaya ulaşabilirler mi, bilmem..."

"Siyah çıkarsa, siyah atanları bulur ve boğarım, K.:’lerim... Yakarım Onları"

Yanımdaki Üs.:’a dönüp, **"Bu lâflara inat yapan birileri olursa, yandık..."** dedim.

"Yandık ki ne yandık..." diye yanıtladı.

Bu yemekten çıktıktan ve birkaç yüz metre yürüdükten sonra, Muh.: Saffet Oktay ve Pek Muh.: Murat Çim’le birlikte biraz geri kalarak düşüncemi söyledim kendilerine.

Akıl vermek elbette ki bana düşmezdi ancak Murat Çim’in ilk skrütendeki **"Tüzük maddelerinin arkasına saklanarak siyah atanlar."** kelimeleri ve ayrıca biraz önce Muh.:

Saffet Oktay’ın **"Siyah çıkarsa boğarım bâzılarını."** ifâdeleri, ters tepki yapabiliirdi.

Skrütten, benim bu meslekte öğrenebildiğim kadarı ile, kapıdan çıkıldığında unutulması ve bir daha üzerinde konuşulmaması gereken bir olguydu. Ve gizli oylamaydı. K.:’lerin tercihlerine saygı duyulması, eleştirilmemesi gerekirdi. Hele tehditkâr bir üslûp, hiç olmayacak bir şeydi...

(Detay: Dönem, En Muh.: Kaya Paşakay ile ilgili sorunların had safhaya çıktığı zamanlar...)

O gece, masamızda, İzmir Vadisindeki Mâtem Celsesine katıldığı için sofraya kırkbeş dakîka gecikmeyle katılan Pek Muh.:Murat Çim ve Üs.:Muh.:Saffet Oktay’ın yakın arkadaşları olan soyadını bilmediğim Altan adlı bir hâricide vardı.

Murat Çim K.:, En Muh.: Kaya Paşakay ile ilgili son derece olumsuz görüşlerini bile, bu hâricinin yanında dillendirmekten rahatsız olmadığı için sanırım, kimse de o anda farklı bir düşünceye girmemiş ve tüm M.:’ik konular olanca açıklığı ile konuşulmuştu.

O gece K.: sofrasında Muh.: Saffet Oktay, kendi döneminin sonuna kadar devam ettireceği bir şey icâd etti...

Göreve başladığı andan itibâren, "**Bü.:Üs.:’ın şerefine...**" diyerek yemeği açan Üs.:Muh.:, o gece, bildiğimiz "**Ateş K.:’lerim.**" yerine, "**Bü.:Üs.:’ın ve Yeryüzünde Yeminlerinin Arkasında Duran Bütün M.:’ların şerefine...**" diyerek almıştı ilk yudumunu...

(Zaman zaman Saffet Üs.:’ın bu konuda şanslı mı şanssız mı olduğunu düşünmüşümdür. Çünkü kendisi, dönemi içerisinde üç adet Bü.:Üs.:’a sürekli ve her yemekte kadeh kaldıran ve kaldırttıran ve arkasına da Yeminlerinin Arkasında Duran M.:’ları eklemek gereğini hisseden bir Muh.: olarak târihe geçti.)

Yemekten sonra, dağılırken, safra kesesi operasyonum için şans dileyen K.:’lerimin bir çoğu, sağolsunlar, ertesi gün hastaneye de geldiler.

Ancak bana garip gelen bir şey olmuştu. Lo.:’mızda K.:’lerimizin akrabâlarının hastalıklarını ya da bir K.:imizin çocuğunun başka bir şehirde işyeri açılışını bile bildiren telefon sms mesaj zinciri, ameliyatımdan sonra çalıştırılmamıştı.

19 Nisan 2006 tarihli toplantımızda, Üs.:Muh.: ve Pek Muh.:Murat Çim’in bana sırt çevirdiklerini gördüm. Aynı davranıştan Kayseri Mutfağı’nın sahibi Caner K.:’im, Hat.: Yavuz Böke K.:im ve birkaç K.: daha muzdarip olduklarını söylüyorlardı.

Herhâlde, cadı avı sonuçlanmıştı.

03 Mayıs 2006 tarihinde ise birinci derecede Muh.: Nazmi Aydınc K.:’in "Tenkit Sanatı" başlıklı konuşması vardı. Bu çalışmanın devamında, K.: sofrasında Pek Muh.: Murat Çim, "Lokanta" köşelerinde Lo.: idare etmeye, siyah atmaya karar vermeye çalışanların olduğunu, M.:’luğun oralarda değil buralarda konuşulması gerektiğini, söyleyecek şeyi olanların bunu açıkça ifade etmesi gerektiğini buyurdular.

Üs.:Muh.: Saffet Oktay ise yemeğin sonunda, skrütenlerde siyah atan hâinlerin ve K.: sofralarında kendini Gladyatör sanan K.:’lerin olduğunu ve bunların başka bir K.:’i (O.Babayiğit) sofrada infaz etmek istediğini, bir görevlinin uyarılma hakkının sadece kendisinde olduğunu son derecede sert ifadelerle söyledi.

Yemekte Çı.: Ve Kal.:’lar da vardı. Benim yanımda oturan bir Çı.: K.: bana dönerek, "**Üs.:, bu hâinler kim, Skrüten ne demek...?**" diye sordu.

Bir toplantımız daha böylece sona erdi.

En azından ben, artık, evime gönül rahatlığı içinde dönemiyordum.

İki gün sonra,

Muh.: Saffet Oktay ve Pek Muh.: Murat Çim’den birlikte bir randevu talep ettim. Üs.: Muh.: benimle bu konuyu çok konuştuğunu artık konuşacak bir şey kalmadığını söyledi.

Bunun üzerine ben de bu konuda kendisi ile hiç konuşmadığımızı, bugüne kadar sadece bir kez, bambaşka bir konuda konuştuğumuz ve mutâbakat sağladığımızı hatırlattım.

Zor da olsa bana bir randevu verdiler.

7. Bölüm

"Ölümünüz için Dua ediyorum." Bir Muh.: Bedduası...

Üs.: Muh.: 'ın ofisine vardığımda, Pek Muh.: Murat Çim yoktu henüz.

Saffet Oktay, öğle yemeği yiyip yemediğimi sorarken son derece samîmi ve sevecendi. Murat Çim K.: i beklerken, birer çay söyleyerek havadan sudan bahsettik,. Birkaç dakîka sonra Pek Muh.: 'ın de katılımı ile konuşmaya başladık...

"Anlat bakalım..." dedi, Murat Çim K.: ...

İlk cümlelerim yaklaşık şöyleydi; **"Buraya ne kendimi ve ne de başka birisini/birilerini savunmak için gelmedim. Sadece ne olduğunu, neden birdenbire böyle bir tavır içine girdiğinizi anlamak için buradayım..."**

Bunu söylemek bile yanlış ama sizi temin ederim ki ne siyah attım ne de benim duyduğum bir organizasyon var. Bu tamamen Orhan K.: 'e öylesine koyulmuş kişisel tepkiler bence..."

Daha da fazla bir şey konuşmadan Pek Muh.: Murat Çim şunları söyledi;

"Lo.: 'ların dönüm noktaları vardır. Gönül Lo.: 'nında var böyle iki dönüm noktası... 22 Mart 2006 ise Özveri Lo.: 'sının dönüm noktasıdır. İki skrüten için kıyaslı K.: listesi yapıldı. Siyah atanlar ve atmayanlar belirlendi. Seninde içinde olduğun bu grup organize bir iş yaptınız. Sen kendin atmasan bile Taşaron kullandınız.

Eğer, sen ve Caner (Kayseri Mutfağı) isteseydiniz, siyah atanları engelleyebilirdiniz.

Sen onlarla bir olacak adam değilsin. Gitmeyeceksin Kayseri Mutfağı'na... Oturmayacaksın Yavuz'la, Caner'le..."

Dedim ki; **"Murat Üs.: 'ım... Ben kimin siyah attığını nereden bileyim? Kime nasıl müdahale etmemi istiyordunuz ki? Yavuz Böke, son K.: sofrasında, masada yapayalnız oturdu. İçim acıdı. Bir dahaki K.: sofrasında tabi ki yanında olacağım Onun. Ayrıca bu Yavuz Böke meselesi değil. Herhangi başka bir K.: 'te sofrada yalnız kalsa Onunda yalnız kalması, bırakılması, diğer K.: 'lerden ötelenmesi doğru değil..."**

Ayrıca benim kimlerle nerede nasıl görüşeceğime, K.: sofrasında kimlerle nasıl oturacağıma nasıl karar veriyorsunuz?"

Murat Çim K.: , bilinen hitâbet kabiliyeti ile, hançeresini zorlayan bir yanıt verdi bana... **"Yok K.: 'im, yok... Erdoğan Baydar, Caner Altınyay, Yavuz Böke, Süleyman Özseyhan ve sen... Artık bizim için yoksunuz... (Önündeki masaya vurarak...) Bu tahta neyse artık bizim için osunuz. Odunsunuz. Musa'dan bile daha değersizsiniz benim için. (Musa bey, HKMBL.İzmir şube restaurant işletmecisi.) Tanımayız sizi... Biz kimseye git demiyoruz ama artık size ikbâl yok burada... Kalsanız bile konuşturulmayacaksınız Lo.: 'da..."**

Ben yeşili giymişim K.: 'im, en son ben konuşurum. Ne Muh.: dinlerim ne başkasını... Karşınızdayım artık. Bu regalya bende oldukça size söz hakkı yok artık burada."

Çok, çok şaşırmıştım. Bu beş Odun K.: 'ın içinde Ön.: Üs.: Muh.: 'ın adının olması çok garipti gerçekten.

Ayrıca **"Biz kimseye git demiyoruz."** deniyordu ama bu konuşmadan birkaç gün önce Gönül Muh.:Lo.: 'sının K.: sofrasında siyah attığını düşündüğü Yavuz Böke K.: 'i yanından küfürle kovalayan Üs.:Muh.: Saffet Oktay ve tuvalette **"Gideceksin bu Lo.: 'dan. Seni istemiyorum burada..."** diyen bir Pek Muh.: 'di bunları söyleyenler... Bende dahil en az 8 - 10 K.: duymuş ve görmüştük olanları...

Sonra Üs.: Muh.: aldı sözü... Kelimeler daha da ağırlaşmıştı...

"Gidiyorsunuz mutfak Lo.:sına, (kastedilen yer Kayseri Mutfağı...) Orada kendinize "BİZ" diyorsunuz ve benim koltuğumun altından kum çekiyorsunuz. Oysa ben, Gönül Lo.: 'mda yaşlı Üs.: 'ları gördüğüm gibi, burada yaşlanmayı, yaşlandığımda, genç K.: 'lerin beni evimden alıp buraya getirmelerini, saygı görmeyi bekliyordum. Bitirdiniz beni, koltuğumun altından kumları çeke çeke..."

"Sizler bizim için meftâsınız artık... Sizler yeminlerinizin arkasında durmadınız. Benim uykularım kaçıyor... Yemek yiyemiyorum. Siyah atan hâinler, yataklarında osura osura uyurken, ben sabah ezanlarında dua ediyorum. Ama Beddua ediyorum... Benden önce ölsünler diye... Tövbe tövbe..."

"Bir de baş papazınız var sizin; Ön.: Üs.: Muh.: ... Bütün bunları O kuruyor..."

Söylenenlere , ifadelere, düşünce tarzına şaşırılmış, konuşamaz olmuştum.

Özellikle, Saffet Oktay'ın kısa süredeki ruh hâli değişimi inanılır gibi değildi.

Pek Muh.: 'in gelmesinden önce son derece iyiniyetli görünen Muh.: Saffet Oktay, Çim K.: 'in galeyana getiren konuşmasını müteakîben, K.: 'lerinin ölümü için dua edebilen bir kişiliğe dönüşüyordu.

"Peki." diyebilirdim yalnızca. Kalktım, iyi günler dileyerek ayrılırken, Murat Çim, başıyla güle güle anlamında bir hareket yaptı, sâdece.

Ve Saffet Oktay, ilk kez gittiğim yazıhanesinin ana kapısında, kendisine **"Allahısmarladık"** demek için uzattığım elimi görmezden gelerek, kapıyı yüzüme kapatırken; **"Git, Hâinlere de selâm söyle..."** dedi.

(Detay: 2006 Nisan'ında gerçekleşen bu görüşme sonrasında, 16/ Nisan/2007 tarihinde çalışmamızı müteakkip K.: soframızda aldığım söz dışında -ki detaylarını 12. Bölümde bulacaksınız.- her iki Üs.: ile, ne Lo.: 'da ve ne de herhangi bir yemekte, veyahut birebir hiçbir görüşmem olmamıştır.)

8. Bölüm

İki önemli görüşme ve Yaz Tatili

Kapıdan çıktıktan sonra, elçiye zevâl olmaz düşüncesi ile, adları bana söylenen K.: 'lere, Üs.: Muh.: 'ın selâmını ilettim. Sâdece Ön.: Üs.: Muh.: hâriç. Bu konularda ne bir samîmiyetim, ne de bir kontağım vardı. Ama Yavuz, Caner ve Süleyman K.: 'lerime görüşmemin içeriğini anlattım.

Ancak **"Siz kendinize (biz) diyorsunuz."** konusunda sanki haklı çıkmaya başlamışlardı... Çünkü ortada sâdece bir skrüten sonucu hâricinde hiçbir şey yokken bir kaç kişi **"Hâin Grubu"** adı altında toplanmış ve **"Onlar ya da Siz"** diye bahsedilmeye başlanmıştı.

Dolayısı ile o tarihlerden sonra **"Biz"** de hakîkaten kendi kendimize **"Biz ne yaptık Allah Aşkına?"** diye sorar olmuştuk. Bu sorunun yanıtını bugün bile tam olarak veremiyorum.

Sonra çok üzüntülü ve sancılı bir dönem başladı. Yaz tatiline girene kadar geçen zamanda yapılan her K.: sofrasında, Üs.: Muh.: **"Yeminlerinin arkasında durmayan Hâinler"** den bahsediyor, Murat Çim K.: 'in komşusu Avukat Nuri Çağırıl K.: , yeminlerden seçtiği bir ya da iki cümleyi okuyor, Hâinlikten ve şerefsizlikten bahsediyor, kapanışta ise Pek Muh.: Murat Çim yine aynı doğrultuda etkili ve de tepkili konuşmalar yapıyor ve tüm yemeklerin kapanışı sâdece Hâin ya da Mefta ilân edilmiş K.: 'ler için değil, diğer K.: 'ler içinde tatsız kapanıyordu.

"En azından yaz dönemini bekleyelim... Düzeliir inşallah" diyen birkaç K.: 'imin tavsiyelerine uyarak, toplantı ve yemeklerde tamamen sessiz kaldım.

Yaz yemeklerinin hepsine gittim. Ancak aynı tavır artarak devam ediyordu. Çünkü Üs.: Muh.: bazı K.: lere bizleri öpmemeleri, yemeklerde bizlerin yanında oturmamaları için baskı yapıyordu. Benim gerçek anlamda hiç kimse ile bir problemim yoktu ama Pek Muh.: Çim ve Üs.: Muh.: , bana ve BİZ'lere sırtlarını dönüyorlar, gerçekten orada değilmiş gibi davranıyorlardı.

Dönemin Bü.: Üs.: Yardımcısı Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu'na gittim. Olagelenleri kendisine de detaylı olarak anlattım.

Kendisi, bunların üzerinde durmamamı, bu Lo.: 'nın 1977 de birlikte tekris olan iki K.: 'ten birinin diğerini Muh.: yapabilmek adına meyhânede kurulduğunu aslında bütün İzmir'in bildiğini, bu bakımdan birinin diğerine lâf söyletmeyeceğini (ki kimsenin lâf ettiği filân yoktu.), yanlışlıkların unutulabilmesi için zaman gereksinimini, en azından yeni dönemini görmemizi, olagelenleri aslında hiç onaylamadığını ancak bugün bulunduğu yer itibârı ile Murat Çim'e şükran borcu olduğunu, elinden de fazlaca bir şey gelmeyeceğini ifâde ederek son olarak Lo.: 'mızın 1 numara matriküllü üyesi, Pek Muh.: Teoman Gürgan ile bu konuları konuşup konuşmadığımı sordu. Konuşmamıştım. **"Bir görüş Onunla da... Anlat bunları..."** dedi.

28/08/2006 tarihinde istediğim randevu talebimi kırmayan Pek Muh.: Teoman Gürgan K.: 'im ile birkaç gün sonraki görüşmemizde de, olanları onaylamadığını, ancak zaman içerisinde bunların unutulabileceğini umduğunu ifâde etti. **"Sabır..."** dedi, kısaca...

9. Bölüm SMS'ler ve kumpaslar...

Yaz yemeklerinden ikincisini, İzmir Çeşme Otobanı'nın Karaburun çıkışında bir balıkçı meyhânesinde düzenlemişti Nuri Çağırıl. Mükellefte bir menü vardı hakikâten. Hemen tüm K.:ler kendisine teşekkür etmişler, ancak ben, Nuri K.: sürekli Muh.: 'in ve Murat Çim K.: 'in yanında olduğundan ve orada istenmediğimi bildiğimden, ertesi gün kendisine telefon mesajı ile yemek seçimi konusunda teşekkür etmiştim.

17/08/2006 tarihinde saat 14.08 de telefonuma düşen mesajda şöyle yazıyordu;

"Lo.: adına yapılan her türlü etkinliğin teşekkür için muhatabı ustadı muhteremdir"

Cümleye nokta bile konmamıştı. Nuri Çağırıl Birâderin unuttuğu şey yalnızca nokta değildi. Bir gece önce hâin ilân edilmemiş olan her K.: 'in teşekkürlerini kabûl ederken, bu M.: 'ik öğretisi, orası için geçerli değildi, sanıyorum. Ya da alkolün etkisi geçince mi hatırlanıyordu, yazılı olmayan kurallar?

30 Ağustos tarihinde, **"Biz ne hainler gördük..."** cümlesi ile başlayan sms mesajları gelmişti yine Çağırıl birâderden, sâdece birkaç K.: 'in telefonlarına... Ama kendisi pek zeki olduğu için, konuyu Zafer Bayramına bağlamıştı.

Sonra yeni çalışma dönemi başladı.

Ama, her toplantı daha da gerginleşiyordu hava...

Hemen her oturumda bulunmamıza rağmen, Caner'e, Süleyman'a ve bana görev vermemek için, boş görevlere başka Lo.: 'lardan K.:ler çağırılıyor ve vekâleten görevler onlara veriliyordu. Tersîmatlara bunlar kaydediliyor, toplantılarımızın neredeyse hepsine gelen Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu ve Bü.:Lo.: Müf.: 'miz Levent Elbeyli K.: 'te olanları öylece izliyorlardı. Diğer tarafta, Nuri Çağırıl K.: , Landmarklardan ya da yeminlerden alınmış tek bir cümle ile her kardeş sofrasında, yeminlerini tutmayan K.: 'ler hakkında görüş bildiriyordu.

Bir K.: sofrası sırasında, Çağırıl ve Üs.: Muh.: Saffet Oktay K.: 'in ardından birkaç dakika sonra bende dışarı çıktım.

Dışarıda, tuvaletin kapısında Lo.: 'mızdan bir K.: daha vardı. O beni gördü ama Muh.: ve Çağırıl K.: 'ler tuvalete girmişlerdi. Kapı açıktı. Ve Muh.: Saffet Oktay K.: 'im, Nuri Çağırıl K.: 'e şöyle hitap ediyordu:

"Şimdi ben sana bir daha söz vereceğim. Sen yeminler ve şerefsizlikle ilgili bir daha geçireceksin bu ....'lere."

Sms'leri düşündüm... Nuri K.: her bulduğunda geçiriyordu zâten... Yüzümde acı bir gülümseme, alt kattaki tuvalete indim.

Başka bir K.: sofrasında, Nuri Çağırıl K.: 'in yine bir yeminden bir satır okuması üzerine, Ha.:Yavuz Böke K.: söz istedi. Ve **"Bu okuduğunuz cümlelerin devamında iki cümle daha var."** diyerek okudu.

Daha önce bana **"Ben yeşili giymişim kardeşim, en son konuşurum, kimseyi de tanımam..."** diyen ve gerçektende sofralarda hep son sözü alması ile tanıdığımız Çim K.: , bu kez sırasını gözetmeksizin, Böke K.: 'e, **"Yeminlerin öyle dört cümlesi okunmaz. Bütününe bakacaksın."** mânâsında çok sert bir çıkış yaptı. Bir yıldır, yeminlerden tek cümle okuyan Çağırıl K.: 'e hiçbir şey söylenilmiyordu ama dört cümle okuyan bir hâin susturuluyordu...

Hâlbuki, Çim K.: , yıllardır, M.: 'lukta çifte standart olgusunun yanlışlığından söz ederdi.

10.Bölüm Otobandaki floresanlar

07 Mart 2007 tarihinde, Lo.:’mıza katılma talebi olan Taylan Egeli K.:’in konusunun görüşülmesi esnâsında, Lo.:’mız yine garip bir gece yaşadı.

Taylan K.:, Bü.:Üs.: Yardımcısı Haluk Kahyaoğlu’nun eski bacanağıydı ama Lo.: içinde, Çı.: ve Kal.:’ların yanında bir Pek Muh.:’e **"Bacanak"** diye hitâp etmeyi bırakamamıştı bir türlü.

Hem yüksek sesle, hem de çok konuşurdu. Bir gün kendisi ile vapurda karşılaşmıştık. Geminin arka tarafında bulunan herkes, önce bu iki koyu renk takım elbiseli adamın öpüşme şapırtısına bakmış, sonra da Taylan K.:’in anlattığı **"Hemşirelerle birlikte Lo.:’larımızın Pamukkale gezisini..."** dinlemişti. Ben de kendisini kibarca uyarmıştım. Üzerinde durmadığımdan dolayı kimseye sözetmediğim bu olay, benim Kara Liste’ye alınmamı müteakip, bizlere artık elini uzatmayan Taylan K.: tarafından, **"M.:’luğundan korkuyor. Bir ödleğ O..."** şeklinde nitelenecek ve bana dönecekti.

K.: sofraları sonrasında, Bü.:Üs.: Yardımcısı odasında, "Baba" dediği Muh.: Saffet Oktay, "Bacanak" dediği Pek Muh.: Kahyaoğlu ve "Murat" dediği Çim K.: ile yapılan cilâ masalarında Taylan birâdere bile meze oluyordum artık.

Katılma talebinin görüşüleceği gece, yönlere söz verildiğinde, önce Caner K.: söz aldı. Daha önceleri son derece samîmi olduğu Taylan Egeli K.:’in bir müddettir kendisine selâm ve sabahı kestiğinden, Lo.:’mıza katıldığı takdirde yine eski güzel günlere dönme umûdundan bahsetti.

Söz alarak, hiçbir yorum katmadan Taylan K.:’in hayli uzun olan matrikül hareketleri konusunda K.:’leri bilgilendirdim... Hatırladığım kadarı ile toplam yedi veya sekiz tebennî, katılma vs. vardı. Benden sonra içlerinde Doğu’dan Muh.: Mehmet Başev ve Ön.:Üs.: Muh.: Erdoğan Baydar K.:’lerinde olduğu beş – altı K.: daha konuştu.

Başev K.:, bu Lo.: kurulurken, hârici seçimi ve tebennîler gibi kararlarda kurucu K.:’lerin görüşlerinin alınacağına karar verildiğinden ancak uzun bir zamandır bu kararın uygulanmadığından, K.:’lerin fikirlerini açıkça ifâde etmelerinin doğruluğundan ve dikkate alınması gereğinden bahsederken, Ön.:Üs.:Muh.:Baydar K.: **"Ne var ki bir K.: sekiz kez Lo.: değiştirmişse?"** yorumunu getirdi.

Son olarak Murat Çim.:K.:, yine üstün belâgatı ile, **"Ne istersiniz bu Hırssız, saf K.:’ten?"** bâbında sert bir yorumda bulunarak **"Benim oyumun rengi beyazdır."** buyurdular.

Muh.: Saffet Oktay ise oylamaya geçmeden önce;

"Bu gece bu Lo.:’nın milâdıdır K.:’lerim. Otoyoldaki floresanlar yanmış, önümüz aydınlanmış, herkes kimin ne olduğunu görmüş ve anlamıştır. Herkes bundan sonra buna göre davransın. Benim oyumda beyazdır." diyerek, gizli oylama öncesinde oy rengini söyleyen bir Üs.:Muh.: olarak Lo.:’mızda yine bir ilke imzâ atıyordu.

Olayların en başında, fikir beyân etmeden siyah oy kullananlara tepki gösterenler, bu kez de konuşanlara tepki koyuyorlar, yine hâinlikten, yeminlerden ve bir takım lâmba çeşitlerinden söz ediyorlardı. Üstelik kutudan yedi siyah çıktığından dolayı hâinler çoğalıyorlardı. Ha, bir de liderleri değişmişti.

Çünkü kapıdan çıkarken, kafalarındaki başpapazlık kaftanı, Ön.:Üs.:Muh.:’den alınmış, Kurucu Üs.:Muh.: Mehmet Başev’e giydirilmişti. Öyle ya, Başev K.:, K.:’lerin Üs.: celsesinde fikirlerini ortaya koymalarının doğru olduğunu beyân etmişti. Oda bir hâindi artık.

11. Bölüm

Bir internet sitesi ve Korkak internet M.: 'ları...

Bütün bunlar olurken, Pek Muh.: Murat Çim ve Üs.: Muh.: Saffet Oktay bir taktik değişikliğine gittiler. 2006 başındaki siyah oylar konusunda, baş suçlu Hat.: Yavuz Böke görülürken, 2007 ortalarında Yavuz Böke'nin kendi deyimi ile "Birinci sırayı" ben almıştım. Hattâ siyah oy filân önemli değildi artık. Çünkü benim "**ah be güzel abim**" adında bir bloğum (internet sitem) vardı.

Nuri Çağırıl ve Muh.: Saffet Oktay'ın özellikle K.: sofralarında yeminlerinin arkasında durmayan hâinler söylemleri devam ederken, Pek Muh.: Murat Çim aynı konuya ek olarak İnternet M.: 'luğundan dem vuruyor, internetin engellenmesi gerektiğini şiddetle savunuyordu. İlk başlarda alınmamama rağmen, söylemlerin şiddetinin giderek artması ve 16 Nisan 2007 tarihinde olan bir olay aklımı başıma getirdi.

İstanbul vadisinde, Burç Muh.: Lo.: 'sı kuruluş yıldönümleri olan 14 Nisan'da "Ölümün Vasiyeti" adlı sunumumu kullanmak isteyerek, beni de toplantılarına dâvet etmişlerdi. Henüz, En.: Muh.: seçilmemiş olan şu anki Bü.: Üs.: 'mız Salih Evcilerli'nin de katılımları ile gerçekleşen toplantıda gözlemlediğim garip bir şey oldu. Sanıyorum 27. yılını idrâk eden bu Muh.: Lo.: 'nın o dönemdeki kurucularının hemen hepsi ya Sonsuz Doğu'ya göçmüş ya da Doğu'da oturan yaşını başını almış Muh.: K.: 'lerimizdi.

Ama 27 sene önceden söz açıldığında, birbirleri arasında hâlen bahsedilen fikir ayrılıkları vardı. Normaldi, yeni kurulan Lo.: 'larda bunların olması. Ama bunca zamâna yayılması garibime gitmişti, doğrusu. Neyse, beni ilgilendirmezdi ki...

Ben toplantının sonunda üzerime düşeni yapmış olmanın verdiği rahatlıkla, bir buçuk yıldır yüzüme bakmayan ve beni Hâin ilân etmiş olan Üs.: Muh.: 'imin selâmını yine de ilettim, Burç Muh.: Lo.: 'sı Üs.: Muh.: 'ine...

Kendileri de sağolsun, mukâbele ettiler.

İki gün sonra, Özveri Muh.: Lo.: 'sının toplantısı 2. ve 3. dereceydi. Çalışma sırasında söz almadım. Yemekte de konuşmayacaktım. Zâten gık'ım çıkmıyordu, ne zamandır. Ancak Muh.: Saffet Oktay, ilerleyen saatlerde, bu sofranın bir şövalye sofrası olduğunu, aramızda hiç Çi.: K.: olmadığı için isteyen K.: 'lerin eteklerindeki taşları dökebileceklerini ve eğer varsa problemlerini anlatmalarını söylemesi üzerine, yarısına gelmekte olduğum ikinci kadeh rakıyı bırakarak bir cola söyledim kendime... Ve birkaç K.: 'ten sonra söz istedim. Daha sonra bâzı K.: 'lerin, "**Sen ayağa kalktığında içeride sivrisinek uçsa sesi duyulacaktı...**" diye nitelediği bir ortam olmuştu, sofrada.

Önce, Burç Muh.: Lo.: Üs.: Muh.: 'inin birkaç gün önceki selâmından bahsettim.

Sonra, yeni kurulan Lo.: 'larda K.: 'lerin birbirlerine ısınırken bâzı sıkıntıların çıkabileceğinin normâl olduğunu ifâde ederek, aynı şeylerin bizde de olduğunu ama buna karşılık önümüzde sâdece iki yol olduğunu ve bizim de kanımca bir yol ayrımında olduğumuzu söyledim ve devâm ettim.

"Ya her şeyi unutup, birbirimize K.: 'çe sarılarak gıpta ile bakıldığımız eski güzel günlerimize dönülmesi ya da birbuçuk yıldır, isim vermeden ama sürekli bu Lo.: 'da bulunduğunu söylenen hâinlerin kimler olduğunun ve nedenlerinin açıklanması, haklarında gereken işlemin yapılması gerekir. Çünkü herkes birbirine şüpheyile bakıyor, (bu hâinler kim, İçlerinde ben de var mıyım yok muyum?) diye... Bu gerginliğin başka türlü sonlanacağını sanmıyorum... Benim kişisel tercihim ise birbirimize sarılmamızdan yanadır."

İçimden "**Acaba?**" diye düşünerek ümitle yerime otururken, az sonra masaya yıldırım düşeceğini bilemezdim.

Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın ağzından müthiş bir refleksle, gözlerinde yaşlarla ve son derecede sinirli olarak şu cümleler döküldü.

"Bu sofralarda infazlar yapılmıştır. Bu sofralarda kılıçlar çekilmiştir. Bâzı şerefsiz hâinler internet sitelerinde benim ve Pek Muh.: 'in (Murat Çim K.: 'i eliyle işâret ederek) karikatürlerini yapmışlardır. Ben o sitede yazan kalemleri de, burada çekilen kılıçları da alır, kırar, sonra da müsait bi (bir duraladı burada...) şekilde cebinize koyarım... Müebbetle mahkûm olanlar var burada... İdam cezâsı yok maalesef M.:lukta... Benim dönemimde müebbetle mahkûm oldu bunlar!"

Havaya bakarak konuşuyordu Muh.: , kimsenin gözüne bakmadan...

Hemen akabinde dudakları titreyerek konuşan Murat Çim K.: ise, lokanta köşelerinde Lo.: idâre eden kişilik bozukluğu olan K.: 'lerin varlığını ve bunların gruplar oluşturarak siyah atan hâinler olduğunu buyurdular. İki sene sonra yine aynı konu, aynı sıcaklığı ile gündemdedi. Konu bir türlü unutulmuyordu. Bir türlü bitmiyordu. Ya da bitirilmek istenmiyordu. Skrütendeki siyahlar, Skrütendeki siyahlar, Skrütend...

Ve Muh.: Saffet Oktay yine ağlıyordu. Hemen her K.: sofrasında, bu konuları kendi kendilerine işliyorlar, kendi kendilerine sinirleniyorlar ve Muh.: yine ağlamaya başlıyordu.

Ve bu ağlama artık çoğu Lo.: K.: 'i tarafından kanıksanmıştı.

Bu K.: soframızda, bir tanesi misafir olmak üzere toplam yirmi üç kişiydik...

Ve bu yirmi üç K.: 'in arasında yine Bü.: Üs.: Yardımcımız Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu ile Lo.: Müf.: 'imiz Muh.: Levent Elbeyli vardı.

Ve yine sessizlerdi.

Daha önce, 9.bölümde Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu ile görüştüğümünden bahsetmiştim, hatırlayacağınız gibi. Üzüntüsünü ancak etkisi olamayacağını ifâde etmişti...

14 Mayıs 2007 tarihinde ilk ve son kez Müfettişimiz Muh.: Levent Elbeyli'yi aradım.

Niyetim, bu işlerin nereye gittiğini, düzeltebilmemiz için hâlen bir ümit olup olmadığını görüşmekti.

Kısa bir konuşma oldu. Elbeyli Üs.: telefondaki üzgün ve sıkıntılı sesi ile, bana, bu işlere çok üzüldüğünden ancak karışmak istemediğinden bahsedince, hiç uzatmadık.

Telefonu kapattıktan sonra şunu düşündüğümü net olarak hatırlıyorum.

K.:ler üzülyordu, herkes yanlışları görüyordu ama hiç kimse bir şey yapmak istemiyordu. Nedeni neydi bunun?

Sâdece iki olasılık olabilirdi;

1- Belki ilişkilerin bozulmasından çekindiklerinden, beklentilerinden ya da korkudan veya kafamın almadığı, bilmediğim bir başka sebepten dolayı yapamıyorlar.

2- Ya da **"Üzülyyoruz."** derken doğruyu söylemiyorlar.

...

Ve ikisi de benim M.: 'luk anlayışım ile örtüşmüyordu.

Ve ilk kez kendi kendime **"Ben burada olmamalıydım."** diye düşünmeye başlıyordum.

12.Bölüm

Ah be güzel abim be...

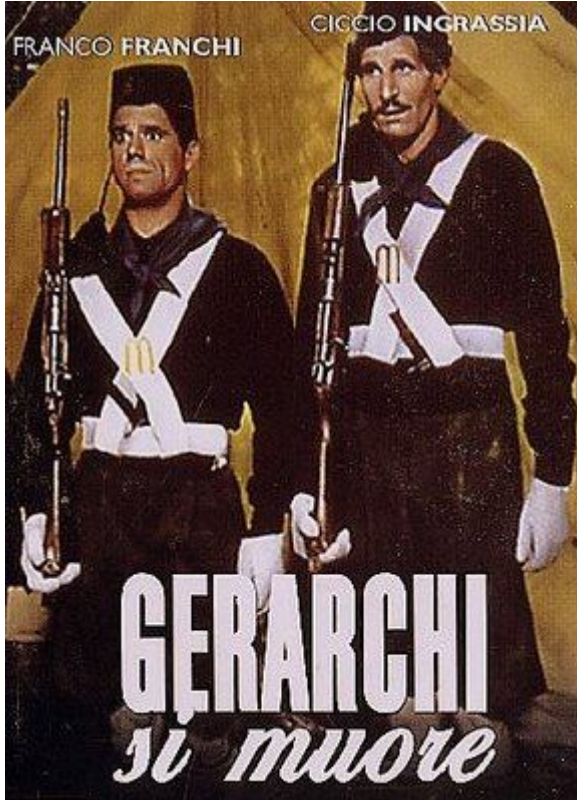
02/ Ağustos/2006 tarihinde kurduğum bu sitede benden başka beş yazar daha vardı. İnternet ortamları, bu konuya âşinâ olan K.:’lerimin bildiği gibi, şahsi hâkâret veya kanunda suç teşkil edecek başka bir eylem ya da kelâm içermedikçe, herkesin kendi fikirlerini paylaşabileceği ortamlardır.

Özgürce..., Dilediğince...

(Bu yüzden bâzı ülkelerdeki diktatörler ya da örneğin Çin gibi komünist ülkeler interneti sevmezler. 2007’de de Mısır’da genç bir blogçu, fikirleri yüzünden dört yıl hapis cezasına çarptırılmıştı, meselâ.)

Üs.:Muh.: ve Pek Muh.:’in ise 15 Kasım 2006 Çarşamba günü bloğumda yayımladığım bir yazıya ve oradaki fotoğrafa takıldıklarını öğrendim.

Saffet Oktay K.:’in "***bizim karikatürümüzü koymuş oraya.***" dediği yazı ve fotoğraf şuydu;

İkililer

Tarih, bâzı ikilileri unutmuyor...

Laurel & Hardy...

Simon & Garfunkel...

Frank Sinatra & Dean Martin...

Rahşan & Bülent...

Nazmiye & Süleyman...

İbo & Asena...

Erman & Şansal gibi...

Benim unutmadığım ikili ise

Yavru ile Kâtip...

İtalyan komedi sinemasının bir dönemine damga vurmuş bu ikilide Yavru; kısa boylu, komik ve daha girişken olanı...

Aslında işler genellikle Yavrunun başının altından çıkardı...

Kaşlarını ve kulaklarını

kullanarak başındaki şapkayı oynatması, sanırım bu dönemi yaşamış olanların hâlen belleklerindedir.

Kâtip ise, Yavru'nun rolünün desteklenmesi için yaratılmış bir karakter gibi gelmiştir hep bana...

Yavru'nun yaptığı gaflardan pişman olup, durumu toparlamaya çalışan, ama ta işin başında kankasına verdiği destek yüzünden bunu bir türlü başaramayan, daha mahzun, daha saf bir kişilik...

Komik adamlardı vesselâm...

Baksanıza yüzlerindeki ifadelere...

Yaklaşık 115.000 kez tıklanan bu mütevâzı sitede, 600 civarında konu başlığı açmışım. Çoğu fotoğraflarla süslenmiş güncel, kişisel, duygusal, politik yazılar veya alıntılardı bunlar. Yavru ile Kâtip'in bu fotoğrafı da yine internet ortamından alınmış ve kaynak gösterilerek konmuştu oraya.

Bir karikatür değildi, her şeyden önce. Yanındaki yazıda ise kendilerini kastettiğimi düşündürecek satır ve/veya satırlar hangileriydi, bilmiyordum.

Ya da başka bir deyişle, bu resim ve bu satırların nesini kendilerine benzetmişler, neresinden alınmışlardı?

Ve Murat Çim K.:, artık beni bir çetenin elebaşı olmakla suçluyor, kendi aklında, deneyimlerine dayanarak kafasında oluşmuş fikirler ile, **"bu işleri yapanlar internette şeytânî zekâları ile yazı yazan hâinler."** diyordu, K.: sofralarında.

Bu konuda, özellikle altını çizerek yazmak istediğim ve **çok önemli** addettiğim bir not ve bir soru var.

Bahse konu yazı (Yavru ile Kâtip), kendilerinin bana ve birkaç K.: 'e, Lo.: 'nın Üs.: 'ları tarafından kabûl görmemiş bir hârici yüzünden atfettikleri **"Hâin, Masa, Odun, Tahta"** gibi K.: 'lik zinciri ile uyuşmayan nitelendirmelerinden yedi ay sonra yazılmış.

K.: sofralarında, yaz yemeklerinde aylar boyunca sürdürülen aşağılama, yok sayma, hakâretlerden yedi ay sonra...

Kabûl etmek anlamında değil ama, diyelim ki; Yazı ve fotoğraf hakikâten maksatlı konu oraya... Siz çocuğunuzu, karınızı, ya da herhangi birini sürekli olarak hırpalıyorsanız, tokatlıyorsanız ve bunu aylarca hattâ yıllarca sürdürüyorsanız, bir çalışanınızı işten çıkarabilmek için saatlerce, günlerce uğraş vermeniz gerekirken, sizinle eşit haklarla bu Lo.: 'ya gelmiş K.: 'lerinize hakâretler yağdırarak ve küfür ederek, kolayca **"Git buradan. İstemiyorum seni..."** diyebiliyorsanız, karşı tarafında az da olsa insânî refleks gösterebileceğini kabûllenmek durumundasınız.

Kimsenin, kendisine sürekli tokat atan birine ve/veya birilerine ömrü boyunca sessiz kalarak, gittikçe şiddetini arttıran muamelelere göz yumabileceğini düşünmüyorum ben. Ha, burada, **"O Üs.: Muh.: veya Pek Muh.: 'dir. Küfürde edebilir."** diye düşünenler olabilir. Hattâ oldu... Ve şaka değil, o sırada gözlerim doldu.

Dediğim gibi; maksatlı konmamış olmasına rağmen, Yavru ile Kâtip'i eğer gerçekten kendinize benzettiyseniz, bunlarında unutulmaması gerekir.(di.)

Murat Çim K.: 'in , internet karşıtlığı aslında www.ahbeguzelabimbe.blogspot.com ile başlamamıştı. Lo.: 'mızın kendisine ait olan Özveri K.: 'leri adlı Yahoo grubunda paylaşım gönderdiğim bir Can Yücel şiirine de takılmıştı, bir dönem.

2006 Mayıs'ında bir K.: sofrasında, Üs.: Muh.: Saffet Oktay, Can Yücel'den bahisle, şiirler okutturtmuştu. 23 Mayıs 2006 tarihinde ise, bizlere konuşmak, şiir okumak yasaklandığından dolayı, Özveri Grubuna Can baba'nın bir şiirini göndermişim.

Hemen ertesi toplantıda, yine K.: sofrasında, yine Murat Çim K.: , yine son sözlerinde, teknolojik ve internet ortamlarındaki yazışmaların tehlikeli olduğunu, mail gruplarına şiir ya da yazı göndermenin çok yanlış olduğunu, M.: 'luk meselelerinin Lo.: 'larda konuşulmasını ve söyleyecek şeyleri olanların bunları Lo.: 'larda söylemeleri gerektiğini, son olarakta net ortamını kullanmanın korkaklık olduğunu buyurdular. Gariptir, bunları söylerken çok korkutucu bir şekilde, bana bakıyordu.

Bu defa da alınılmış olan şiir şuydu;

**Yerin seni çektiği kadar ağırsın
Kanatların çırpındığı kadar hafif...
Kalbinin attığı kadar canlısın
Gözlerinin uzağı gördüğü kadar genç....
Sevdiklerin kadar iyisin
Nefret ettiklerin kadar kötü...
Ne renk olursa olsun kaşın gözün
Karşındakinin gördüğüdür rengin...
Yaşadıklarını kâr sayma:
Yaşadığın kadar yakınsın sonuna;**

**Ne kadar yaşarsan yaşa,
Sevdiğin kadardır ömrün...
Gülebildiğin kadar mutlusun
Üzülme bil ki ağladığın kadar güleceksin
Sakın bitti sanma her şeyi,
Sevdiğin kadar sevilleceksin....
Güneşin doğuşundadır doğanın sana verdiği değer
Ve karşındakine değer verdiğin kadar insansın...
Bir gün yalan söyleyeceksen eğer
Bırak karşındaki sana güvendiği kadar inansın.
Ay ışığındadır sevgiliye duyulan hasret
Ve sevgiline hasret kaldığın kadar ona yakınsın
Unutma yağmurun yağdığı kadar ıslaksın
Güneşin seni ısıttığı kadar sıcak.
Kendini yalnız hissettiğin kadar yalnızsın,
Ve güçlü hissettiğin kadar güçlü.
Kendini güzel hissettiğin kadar güzelsin....**

**İşte budur hayat!
İşte budur yaşamak bunu hatırladığın kadar yaşarsın
Bunu unuttuğunda aldığın her nefes kadar üşürsün
Ve karşındakini unuttuğun kadar çabuk unutulursun
Çiçek sulandığı kadar güzeldir
Kuşlar ötebildiği kadar sevimli
Bebek ağladığı kadar bebektir
Ve herşeyi öğrendiğin kadar bilirsin bunu da öğren,
Sevdiğin kadar sevilirsin...**

Can Yücel

Aynı Yavru ile Kâtip olayındaki gibi, yine bâzı satırlar sanki kendisine atfen yazılmış gibi hissediyordu Pek Muh.: Murat Çim K.: 'ım.
Demek ki, bırakın Lo.: 'da konuşmayı, mail gruplarına alıntı şiir bile göndermemem gerekiyordu.
Nefes bile almamam lâzımdı.
Çim K.:, öyle istiyordu...

13. Bölüm Koltuğun hikmeti...

Bâzen, iyi şeyler de oluyordu Lo.:’da. Örneğin, bütün bu hikâyenin başlangıcına sebep olduğu düşünülen I.Tö.: Üs.: Orhan Babayiğit K.:’im ile sofrada olan gerginlik, birkaç ay sonra tamâmen bitmişti.

K.:’lerin arasında hiçbir sorun yoktu.

Sorunu, sâdece, koltuğunun altından kum çektiğimizi ve hâin olduğumuzu iddia eden Üs.: Muh.: Saffet Oktay,

bu fikirlerinin doğruluğu konusunda kendisini her fırsatta destekleyen ve kabûl etmek gerekir ki, etkileyici ve hatırlatıcı konuşmaları yapan Pek Muh.: Murat Çim,

ve Onların istedikleri gibi sürekli hâinlik hakkında konuşan, telefon mesajları gönderen komşuları, avukat Nuri Çağırıl devam ettiriyordu.

Hâin olarak damgalanmış **"Bizler"** ise, sabırla bekliyorduk...

"Biter... Biter... Bir gün biter." diye...

Zâten seçimler yaklaşıyordu. I. Na.: Kayhan Moral K.:, **"Ben bütün K.:’lere eşit mesâfedeyim."** dediğinden dolayı da, hepimizde bir umut vardı.

Daha doğrusu, ben de biraz daha fazla vardı, diyelim.

Çünkü, bâzı K.:’lerim, bana **"Sen hayâl görüyorsun..."** diyorlardı ama ben hep **"Düzelecek."** diye düşünmüştüm o aralarda... Bu konuda yanıldığımı da çok geçmeden anlayacak ve **"O koltukta bizim bilmediğimiz bir hikmet var herhâlde."** diye düşünecektim, bir müddet sonra...

Ben, çoğu şeyi yazan ve arşivleyen bir insanım.

Vakti zamanında, Saffet Oktay K.: tarafından sevildiğim ve hâin ilân edilmediğim günlerde, kendisi bu alışkanlığıma atfen, **"Bu K.:’im her şeyi yazar... Neler neler çıkar bunun arşivinden..."** derken, ikimiz de, bu gün, bu olaylar dizininin arşivlik bir dosya olacağını biliyorduk sanırım.

Ancak, Murat Çim K.:, yazıyı sevmez meselâ. Söylenecik önemli şeylerin kulağa fısıldanmasından yanadır. Ki, rahatça inkâr edilebilsin. Bu söylem bana ait değil, onu da belirteyim.

K.: sofralarında, Muh.: Saffet Oktay’dan, hukukta inkâr müessesesinin önemini savunan bir çok konuşma dinlemişizdir, örneğin.

Ben ise, ağızdan çıkan her lâfın arkasında durup savunabileyim diye,

hattâ bir anlamda kendimi bağlayayım diye, (ki şu an yaptığım da budur.) söyleyeceğim şeyleri yazarım.

Yazarak söylemeyi tercih ederim.

Yanlış anlaşılmayı da en aza indirgerim, kendimce.

Bilgisayarımda yaptığım bütün yazışmalar da, otomatik olarak kayıt altına alınır. Hem benimkiler, hem karşı tarafın yazdıkları. Tarihi ile, dakikası ile.

Saffet Oktay’ın döneminde, birkaç kez dönemin I.Na.:’ı ve bugünün Üs.: Muh.:’i Kayhan Moral K.:’im ile de msn yazışmalarımız oldu, internet ortamında.

Bugün kayıtlara dönüp baktığımda, konu ile ilgili çok özel yorumlarına yer vermemekle birlikte birkaç noktadan bahsetmeden geçemeyeceğim.

Hakkımda o dönemde kasıtlı olarak şöyle bir dedikodu yayıldı; **"Haluk Akbaşlı K.:, ya bu seçimlerde, ya da bir sonraki seçimlerde Üs.: Muh.: 'liğe aday olacak."**

Kayhan K.: 'ın bu söylentiden etkilenmeyeceğini düşünüyordum. Ancak, hatırlayacak olursanız, hikâyenin başlarında, yanıma gelip **"Senin benden sonra Sek.: olmanı istiyorum."** cümlesini sarfeden II. Na.: Cengiz Yesügey K.:, hakîkaten Muhterem olmaya çok istekliydi.

(Detay: Hattâ Cengiz K.: 'ın "Muh.: olmam lâzım. Bu bana babamın vasiyetidir." cümlesini duymuş pek çok K.: vardı.)

Cengiz Yesügey K.:, hakîkaten, **"Haluk Akbaşlı Muh.: 'liğe aday olacak."** diye düşünmüş ve üzülmüş olabilirdi. Nitekim, zaman zaman, hâinlik konusunda, Üs.: Muh.: 'i ve Pek Muh.: 'i destekleyici konuşmalar yapıyordu. **"Bir görevliyi Üs.: Muh.: 'den başka kimse eleştiremez."** cümlesini kullandığı sayısız konuşması vardı.

İş, dönüp dönüp, bir şekilde, bir Kal.: 'nın ayağına âsâsı ile vuran ve konuyu sofraya taşıyan Tö.: Üs.: 'nı nâzik şekilde uyarmama dayandırılıyordu. Bu ve benzerleri gibi onlarca konuşmaya, eleştiriye, uyarıya tanık olduğum sofralarda, benim yapmış olduğum bu hareket, Yesügey K.: 'i bile rahatsız etmişti.

Ya da belki normal bir zaman olsa, rahatsız olmazdı da, beklentileri için Doğu'ya sempatik görünmeye çalışıyordu, kimbilir. Herkesin bir hesâbı vardı, sanırım...

Neyse, I.Na.: Kayhan K.: 'e, yazıyla deklare etmiş ve demişim ki;

"benim üs muh.liğe aday olacağım, senin zamanında olmasa bile Cengiz zamanında aday olacağımı konuşanlar var...duyuyorum...ve özellikle bunu Cengize söylüyorlar...diyeceğim şudur;

ben bu locada kalacağım... hiç bir yere gitmeyeceğim ve ne seninle ne de Cengizin dönemiyle ilgili de hiç bir plan düşünce yok... özellikle cengizin bunu bilmesini istiyorum... bunun yanında çok önemli bir ek olarak ta şu var... ister senin ister cengizin döneminde bana nerede (bak nerede diyorum...) koruyucu gözcü dahil ihtiyacınız olursa geldiğim her toplantıda benden isteğinizi sevinçle yerine getiririm...

ha, bunu yapmaz ve herhangi bir şey istemezsenizde gönül koymak gibi abuk bi şeyde de bulunmam usta... bunun böyle bilinmesini ve özellikle Cengizin rahat etmesini diliyorum sizden... diyeceğim budur... kss."

Bu kadar açık... Bu kadar netti söylediklerim.

Kayhan K.: 'te, bunu duyduğuna sevindiğini, birbirimize karşı açık olmanın etrafta uçuşan ve kendisini de çok rahatsız eden lâfları engelleyebileceğini ifâde etmişti.

Oysa **"Ben değişmem. Ne isem oyum."**, **"Asarım keserim ile olmuyor her şey ama koltuk başka galiba."** cümlelerinin sâhibi I. Na.: Kayhan Moral'ın is'ad törenini takip eden yirmi gün içindeki olağanüstü değişimine ve kendisine müthiş bir U dönüş(!) yaptırarak koltuğa geçmesine çok az bir zaman kalmıştı...

Haklıydı herhâlde; Koltuk başkaydı galiba... Bunu da oturan anlıyordu...

Msn'de, Kayhan K.: 'e **"bana koruyucu gözcü gibi görev verirsiniz sevinçle yerine getiririm"** dememin nedeni, çoğunlukla tekrislerde Mauf olduğum için, aynı yazışmalarda kendisinin bana yazdığı, **"Mauf'luk için dışarıdan K.: çağırıldı."** cümlesine atıftı. Hâinler sütunlarda otururken, boş görevlere özellikle Gönül Muh.: Lo.: 'sından K.: 'ler çağırılıyordu...

Hattâ, yine bir tekris gecesi, bu kez başka Lo.: 'dan K.: bulunamadığı ve içeride de kendilerince göreve lâyük K.: olmadığı için, eylemli Kut.: Ki.: Em.: 'ine Mauf'luk verilmiş, başka bir K.: ise kitapları taşımıştı.

Bir sonraki tersimatı düşünün şimdi; Kut.: Ki.: Em.: vekâleten filânca K.: ...

Diğer tarafta, Mauf'un adı tersimâta girmediği için, seçilmiş, eylemli Kut.: Ki.: Em.: 'nin adı sütunlarda geçiyor.

2007 yazını da yine sıkıntılı geçirdik.

Yeni dönem Bü.: Gö.: 'ler seçilmiş, Vâdi Bü.: Üs.: Temsilciliğine Berkhan Savaşçın K.: getirilmişti. Berkhan K.: 'im de hem eskiden tanıyıp, sevip saydığım ve hemde büyük kızımın ve benim ameliyatlarımızı gerçekleştirmiş, beni de iyi tanıyan bir K.: 'ti.

Konuların çoğunu bilmesine karşın detaylı hiçbir görüşme yapmamıştık 15 Haziran 2007 tarihine kadar.

O gün telefon ile yaptığımız görüşmede, hiçbir elle tutulur neden olmaksızın hâin ilân edilmiş K.: 'lerin olduğunu, bu işin bir çözümü olup olmadığını sorduğumda bana verdiği yanıt **"Benden haber bekle... Murat Çim'le görüşüp sana dönerim..."** olmuş ancak iki ay geçmesine rağmen dönmemişti.

Belki de görüşmüş ancak olumlu bir yanıt alamamıştı.

Ama hem Berkhan Savaşçın K.: 'in, hem de İzmir vâdisinde bu ve benzer konularda herkesin bildiği bir şey; bu işin eğer Murat Çim K.: isterse çözüleceğiydi...

Ve Murat Çim çözümden yana değildi.

Neden?

Berkhan Savaşçın K.: 'ten iki ay haber çıkmayınca, İstanbul'da Bü.: Sek.: Pek Muh.: Remzi Sanver K.: 'im ile görüştüm. Yüzyüze yaptığımız üç-üçbuçuk saatlik bu görüşmenin sonunda, kendileri bana **"Murat Çim'i aramamı ve görüşmemi istermisin?"** diye sorduğunda, dilerlerse arayabileceklerini ama Murat Çim K.: 'in kendilerine **"Remzi K.: 'im, siz hiç karışmayın, bu bizim Lo.: 'mızın iç meselesidir."** cevâbını vereceğini söyledim. Ertesi gün İzmir'e döndüğümde arayan Pek Muh.: Sanver K.: 'im, Murat Çim K.: 'in cevâbının aynı benim tahmin ettiğim gibi olduğunu anlattı...

Murat Çim K.: , bir Pek Muh.: 'in çözüm önerisine de sıcak bakmamış ve çözümden yana bir tavır göstermeden **"Bu bizim Lo.: 'nın iç meselesi..."** demişti...

Oysa ben, artık kendi adıma, bu ve benzer düşünce yapısının Lo.: 'ların iç meselesi değil aksine Tüm H.K.E.M.B.L.'ni ilgilendiren bir mesele olduğuna hükmetmiştim...

14. Bölüm Neden?

Murat Çim K.:’in oğlu Halit Çim K.:’imiz, askere gitmek üzereyken 15 Kasım 2006 târihinde yapılan bir ara celse ile Üs.:’lığa yükseltildi. O tarihte 26 yaşını süren Halit K.:, o gece izin alarak uğurlandı. Tersîmatlardan da rahatlıkla bulunabilecek olan o gecenin programında, önce Halit Çim ve Ali Becerik Kal.:K.:’lerin Üs.:’lığa yükseliş kararları alınmış, birkaç dakika sonra ise K.:’ler içeri alınarak, yükseliş töreni uygulanmıştı. Aynı gece karar, tören, yükseliş ve izin talebi... Bu belki olabilirdi. Nitekim karârı alıp uygulamayı da aynı gece yapan Lo.:’lar vardı. Ancak, Halit Çim ve Becerik K.:’lerin Üs.: yapıldığı gün ile 14 Kasım 2007 seçimleri arasında geçen 363 günün içinde, sâdece iki Üs.: Celsesi yapılmıştı Halit Çim K.:, kendi yükseliş toplantısı sayılmazsa, sâdece iki adet Üs.:derecesi çalışmasına girecek ve iki toplantılık tecrübe ile gencecik yaşında Muhak.:’lik gibi bir göreve getirilecekti.

(Detay: Ben Halit Çim K.:’in bunlardan haberi olduğunu sanmadığım gibi, kendisinin de bu görevi hakketmediğini düşünmüyorum.

Aksine, son derece çalışkan bir genç K.:’ti Halit.)

Ama, bir plân vardı, saat gibi çalışan... Ve bu plânın dayandırıldığı, birkaç yıldır ince ince, oya gibi işlenen bir düşünce...

Murat Çim K.:’in cümlesi; **"Bir Lo.:, o Lo.:’da tekris edilenlerden biri Muh.: olduğunda tam ve mükemmel olur..."**

"M.:’lukta icât olmaz." cümlesini sıklıkla dillendiren Murat Çim K.:’in böyle bir icâdı vardı işte...

Meselâ, bunu yapamamış ya da şu veya bu nedenle bunun gerçekleşmediği Lo.:’lar, tam ve mükemmel değildi, Ona göre...

Ancak bu plânın gerçekleşebilmesi için bir engel daha vardı aşılması gereken...

O da, Lo.:’da o sıralarda I.Tö.:Üs.: olan Orhan Babayiğit ve Muhak.: görevini yürüten Ali Cenk Eytemiz K.:’lerdi. Bu iki K.:’te hemen hemen yüzde yüz devamlı, görevlerini falsosuz yapan, M.:’luğu seven K.:’lerdi.

Fakat, gönül terbiyesi(!) ile yapılan hesaplarda, göreve getirmek istedikleri, Lo.:’da hâinlerin olduğu konusunda kendilerini destekleyen ve çoğunluğu avukat olan K.:’ler yeterli olduğundan, bu iki K.: fazlaydı.

Dışarıda bırakılmaları, elimine edilmeleri gerekiyordu... Ve bir şey yaratılmalıydı.

Yaratıldı da...

Sudan bir sebep yeterli olurdu...

Ve Onlar, sebep yaratıp K.:’lerini suçlamak konusunda gerçekten de muhterem üstadlardı...

15. Bölüm İki yeni Hâin

Muhak.: Ali Eytemiz K.:, Muh.: Saffet Oktay tarafından pek sempati gösterilmeyen bir K.: 'ti. Ama gözle görünür bir hatâsı da yoktu.

İkisinin arasındaki ilk fikir uyuşmazlığı, Eytemiz K.: 'ın teklif ettiği Gökhan Koç adlı hâricinin skrütenine girilirken yaşanmış, Muh.: Saffet Oktay, girişe saniyeler kala, hiçbir neden göstermeksizin, teklifini geri çekmesini istemiş ve "**Çek, çek, çek...**" demişti, sert bir ifâde ve el hareketi ile...

Ali Eytemiz, bu harekete üzülmüş ve bunu da dillendirmişti.

Ama yanlış yapmıştı. O, dillendirmesi gerekenleri konuşmuyordu.

Envar ya da görevlilerin bulunduğu toplantılarda, Saffet Oktay'ın hâinler ile ilgili konuşmalarına da destek çıkmıyordu... Bu nedenle zâten topun ağzında iken, bir K.: 'imizin eczanesinde Üs.: Muh.: 'e söylediği, "**Bu iş düzeltilebilirdi. Siz istemediniz düzelmesini...**" cümlesi işin tuzu biberi oldu...

Seçimlere on-onbeş gün vardı. Ali K.: 'ın bileti o gün, o eczanede kesildi...

Lo.: 'mızın, karısı hastanede yatarken bile görevine gelen güler yüzlü Muhak.: 'ine yeni dönemde görev yoktu... Gönül terbiyesi devreye girmiş, Ali K.: 'ın ikbâli de sonlanmıştı.

Orhan Babayiğit'e gelince...

Muh.: Saffet Oktay, kendi düşüncesindeki üç-beş hâini yok edebilmek için, yıllardır "**masada infâz edildi.**" diyerek, sözde koruduğu ama özde kullandığı I.Tö.: Üs.: 'nı, nasıl yapacaktı da elimine edecekti?

Sebepler aranırken, fırsat ayağa geldi.

2007 Ekim'inde babasının by-pass ameliyatını müteakkip, Lo.: 'mız sek.: 'ini araması ve "**Babam ameliyattan çıktı, gayet iyi durumu... K.: 'ler merak etmesin, mesaj çekiver...**" demesini bahâne eden Üs.: Muh.: Saffet Oktay, hem mesaj çekilmesini istemeyecek, hem de tâkip eden ilk K.: sofrasında da, bu tavrını "**Bu K.:, benim sek.: 'imi arayıp emir veriyor, mesaj çek diye... Kim ki bunlar? Bu bir anons değildir. Orhan Babayiğit'i babası ile ilgili kimse aramasın...**" diyerek açıklayacaktı. Bir Muh.:, bir K.: 'inin zor gününde ARANILMAMASI için istekte bulunuyordu...

Ve... Babayiğit'te ikbâlsizdi...

Bu artık Gönül terbiyesini geçerek bir Özveri geleneği hâline geliyordu.

Üs.: Muh.:, kızdığı kim varsa, anasının babasının ya da kendi ameliyatlarına mesaj çekilmesine ambargo koyuyor, bir de üzerine üstlük küfür de ediyordu.

Bu arada bende küfürlerden nasibimi almıştım. Pek Muh.: Remzi Sanver'le konuşmam duyulmuş ve "**Bizi İstanbul'a şikâyet etti, O... Çocuğu...**" lâfları kulağıma kadar gelmişti.

O dönemde, benimle görüşen bâzi K.: 'lere, "**Görüşmeyin Onunla... Siz Gönül'den gelme bizim öz çocuklarımızızsınız... O ise O... Ç...**" diyen Üs.: Muh.: 'ın benim için kullandığı küfüre şaşırمامıştım, doğrusu. Normâldi, Ona göre...

İşin daha da tuhafı, bu cümlelerin edildiği K.: 'lerden birini de, I.Na.: Kayhan Moral Üs.: Muh.: olduktan on gün sonra Hâin grubuna yollayacaktı...

Ama ne Lo.: 'ydı Özveri.

Olagelenlere, sinir sisteminizi yıpratmadan karşı koyabilmeniz, gerçekten de büyük bir özveri gerektiriyordu...

16. Bölüm Bir iyiniyet Timsâli

Bü.:Sek.: Pek Muh.:Remzi Sanver K.: ile yüzyüze yaptığımız görüşmeye kızanların olması çok doğaldı. Çünkü bu olaylar silsilesini İstanbul'un duyması çok hoş değildi. Oysa hem iyiniyetin hem de adâletin ve mertliğin temsilcisi olduğuna inandığım Remzi Sanver K.: 'im ile 03/09/2007 tarihindeki yazışmamda ben şöyle diyordum.

"Pek Muh.: Remzi K.: 'im,

İstanbul'da bana ayırmış olduğunuz kıymetli saatlerinizde ve ertesi gün yaptığımız telefon görüşmemizde de konuştuğumuz gibi, bana "Kararını sen vereceksin artık... " demiştiniz. Sizin de, Eylül başına kadar buralarda olmadığınızı bildiğim için, kendi kafamda konunun fazla da üzerine gitmedim. Düşünmemeye, unutmaya çalıştım.

Çok Değerli K.: 'im,

bir bakış ile,

çok ciddî bir adâletsizlik yapıldığına,

iki sene önce yapılan bir Skrüten sonucundan "Hain"ler grubu çıkartarak, konuyu yıllarca sıcak tutamayacaklarına,

hangi seviyede olur ise olsun, K.: 'lerin başka K.: ' veya K.: 'lerine "size burada ikbâl yok." diyemeyeceklerine,

Onları, masa, tahta, duvar, restaurant işletmecisi ile bir tutamayacaklarına, yok sayamayacaklarına,

erken ölümleri için dua ettiklerini söyleyemeyeceklerine inanarak,

bütün bu olayların, şahitleri, delilleri var olmasına ve aslında tüm olagelenlerin en M.: 'ik tâbir ile,

Yeminlerimize, Landmark'larımıza ve Tüzüklerimize karşı çıkmak olduğunu bilmeme rağmen,

daha doğru olduğuna inandığım başka bir bakış ile,

Topluluğumuzun içinde bir zamandır olanların, K.: 'lerin birbirlerini haysiyet kurullarına vermelerinin ve hâricî âlem'e iâdelerinin,

yine en çok bu yüce mesleği zedelediğini ve bu tip olayların dâvâsını kazanan K.: 'lerin tatmîninden ziyâde, M.: 'luğa karşı olanların işine yaradığını da biliyorum.

Bu bakımdan, karşılıklı unutulacağını ümîd ederek, en azından bir müddet için gözlemlmek ve nereye doğru gideceğimizi görmek için izninizi ricâ ediyorum.

Size, bana ayırdığınız zamanlarınız için bir kez daha şükranlarımı sunuyor, yanaklarınızdan K.: 'çe öpüyorum, benim Aziz K.: 'im."

Yâni, buraya kadar okuduğunuz tüm olaylara rağmen, mesleğimize vereceği zarârı düşünerek, hakâretlere sabretmeyi, her şeyin düzelebileceğini umûd etmeyi, beklemeyi seçiyordum.

Susarak...

Tek bir kelâm etmeden...

Kuvvetin nasıl yanlış kullanıldığını, kedinin fare ile oynamasını seyretmeyi...

Ve bundan aldıkları zevki üzümlere izlemeyi... ..seçiyordum.

Ama herkesin bir taşma noktası vardı...

Ve ben, bu noktaya az kaldığını hissedebiliyordum.

17. Bölüm La Cigale'de bir öğlen...

Halit Çim K.: , babası Murat Çim K.: ve yıllardır amca dediği Üs Muh.: Saffet Oktay K.: 'lerin ayrımcı ve baskıcı tutumlarına pek boyun eğmiyor gibi görünüyordu.

"Konuşmayın, öpüşmeyin..." uyarılarına aldırmazca bir havası vardı, doğrusu. Kal.: 'lık tezi için birkaç kez konuşmuş, Üs.: olup, askere uğurlandığı akşamın ertesi gününde ise birkaç kez yazışmıştı. Tarafsızdı hakikaten.

Askerliğini bitirip döndüğünde, 2007 yazında, bir görüşme talebinde bulundum.

Artık Üs.: olmuştu. Bâzi şeyleri bir de benden dinlemesinde fayda görmüştüm.

Alsancak'ta, Hukuk bürolarına çok yakın bir yerde, La Cigale adlı restaurant'da buluştuk...

Ben, o ana kadar olanları, kısaca ve dilimin döndüğünce anlattım.

Kendisi, babasının ve Saffet amcasının internet sitem yüzünden olan aşırı kızgınlıklarını, Muh.: 'lik makâmının otoritesinin, ne yaparsa yapsın, küfür de etse sorgulanmaması ve siyah çıkmayacak dendiye çıkmaması gereğini anlattı bana...

Ben ise, internet sitesi kurulmadan 7 ay önce, babası ve amcasının, ben ve dört K.: 'imiz için, "**Duvar, masa, mefta, odun...**" kelimelerini kullandıklarını, ayrıca Yavuz Böke ve Caner Altınyay K.: 'leri bana hedef gösterdiklerini, "**konuşmayacak görüşmeyeceksin onlarla...**" dediklerini anlattım.

"**Olur mu öyle şey?**" dedi...

"**Babam, kimseye kimseyle konuşmayacaksın demez... Bu direk ayrımcılık demek. M.: 'lukta olmaz böyle bir şey**"

* * * *

Bu görüşü savunan Halit Çim K.: , seçimlerden bir-iki ay sonra yine bir skrüten sonucunda, Muhak.: koltuğunda, henüz celse bitmeden, elinde kağıt kalem, içeride siyah atması muhtemel K.: 'lerin listesini yapacak ve onlarla bir daha konuşmayacak, hattâ hattâ konuşulmaması gerektiğini savunacaktı.

Genler M.: 'luğa baskın çıkıyordu, sanırım.

18. Bölüm Seçimler...

Seçimlere iki üç gün kala, yirmi yıldan fazla dostum ve aynı zamanda Lo.:’mızın Sek.:’i olan Serdar Çolpan, uzatılmış dönemde, iki buçuk yıldır Sek.:’lik yaptığından bahisle, **"yine Sek.: olmamı istiyorlar."** demişti, ofisinde...

İki sene daha Sek.: kalacak ve bu görevde dört buçuk yıl gibi rekor bir zamâna ulaşacaktı. Bu muhabbetin geçtiği gün, Çolpan K.:’in eşi hemşîremiz de, uzaktan bize atıfta bulunmuş, **"Ya, iki buçuk senedir hiçbir işine doğru düzgün bakamadı, bilmiyorum o görev nedir ama yine devâm etmesini istiyorlarmış... Yok mu başka bu işi yapacak adam, bizimkinden başka?"** diye sormuştu.

Serdar K.:’im kendisi de isteksizdi, doğrusu... Yorulmuş ve bunu da söylüyordu.

"İstemiyorsan yapma sende... Senin yerinde olsam bende istemezdim..." diye söylendim ben de...

Mart 2008’de, sabrımın taşması sonucunda konuyu haysiyet kuruluna götürmek için dilekçe vermemden beş gün sonra, **"O zaman bizde Onu verelim bâri..."** düşüncesiyle, Nuri Çağırıl birâder de beni haysiyet kuruluna verirken 22 yıllık dostuma söylediğim **"yerinde olsam bende istemezdim."** cümlemi aleyhimde kullanacaktı...

Serdar’ın Sek.:’likte kalmaya râzı edilmesi, yine büyük plânın içindeki başka bir operasyon için gerekliydi.

Bu da, iki yıldır hemen her K.: sofrasında, yeminlerden parçalar okuyup, hâinlik ve şereften bahseden Avukat Nuri Çağırıl birâderin II. Na.:’lığa getirilmesiydi.

Getirildi de...

Devam cetveli incelendiğinde, katılımı düşük seviyede olan, sâdece Hat.:’lik görevini yerine getiren, bir tören sırasında Tes.:’ye Testere demesi ile belleklere kazınan Nuri Çağırıl, II. Na.:’ımız oldu.

Yakıştı da...

Hâinlerin olduğunu ve bunların şerefsiz olduğunu ikide bir yineliyordu ya... Varsın, Tes.:’ye de Testere desin, ne olurdu ki?

14 Kasım 2007’de yapılan atamalarda, pardon seçimlerde, Caner Altınyay (Kayseri Mutfağı), Yavuz Böke (Hat.:K.:), Süleyman Özseyhan, Dr.Tunç Kabaklıoğlu, Orhan Babayiğit (I.Tö.:Üs.:), Ali Cenk Eytimiz (Muhak.:), İlker Katiç (Has.:Em.: - ki bir dönem Onunda adı hâin grubunun içinde anılmıştı.) ve tabidir ki bana herhangi bir görev düşmedi.

Yeni görevlilerimizin hemen tamâmı yeni K.:’lerden oluşmuş,

Avukat Nuri Çağırıl II.Na.:, Avukat Halit Çim Muhak.:, Avukat Kazım Sezgin I.Tö.: Üs.:’ı, Avukat Vedat Hanımoğlu Kut.:Ki.:Em.:’i olmuştu... E, Doğuda da, Pek Muh.: ve Ön.:Üs.:Muh Avukattı artık... Ön.:Üs.:Muh.:’lerden Cem Beşerler K.:’te kezâ... Başka Avukat K.:’ler de vardı ama onlar ya Üs.: değillerdi ya da Haysiyet kurulu üyeliğinden istifâ ettirildiklerinden hafif bir kırgınlıkları vardı.

Seçimlerden bir gün sonra tebrik etmek için aradığım bir K.:’im, görevli seçimlerine atıfla, **"Yeni görevlilerin bir kişi hâricinde siyah çıkan skrüten celselerinde olmayan K.:’ler arasından seçildiğini..."** ifâde etti.

Lo.:’mızın kurmayları, skrüten celselerine katılanlara böyle bir cezâyı uygun görmüşlerdi.

19. Bölüm

Dakka bir... Gol bir...

Yeni görevlilerin İs'ad töreni, 28 Aralık'ta yapıldı...

Ben, hâlâ, Saffet Oktay'ın görev süresinin bitimi ile birlikte, Kayhan K.: 'im de sıklıkla **"Ben herkese eşit uzaklıktayım"** cümlesini kullandığından, ümitliydim, doğrusu...

Her ne kadar, yeni Üs.: Muh.: Kayhan Moral, tamâmen yeni ve çoğunluğu avukat K.: 'den oluşmuş görevlilerini ve eğer hakîkaten eşit mesâfeye inandıysa, hâin gurubundan en azından en az hâin olan bir K.: 'e, herhangi bir görev tevdi edilmemesini soran K.: 'lere, **"Yapacak bir şeyim yoktu, Liste önüme kondu..."** diyorsa da, ümitliydim...

Muh.: K. Moral, koltuğuna oturduktan üç gün sonra bir yılbaşı yemeği düzenledi. Küçük Kulüp Alyans restaurant'da...

Bu yemeğe, Lo.: 'nın üst kademesi, Çı.: 'lar , Kal.: 'lar dâvet edildiler. Arada sekiz on kişiyi es geçmişti, **"herkese eşit mesâfedeki"** yeni Üs.: Muh.: ...

9 Ocak 2008 târihli ilk toplantıda ise, Süleyman Özseyhan K.: 'in hem çalışma sırasında hem de K.: sofrasında yaptığı katkılar ise, âniden bana mâledilip, **"Yazdı, eline verdi... Okutturuyor."** şeklinde nitelendi...

Şöyle demişti Süleyman K.: , sofrada;

"Üstad-ı muhterem,

Bence hayatımız süresince kazanılan bilgi ve değerler Vicdanı oluşturur. Vicdan sesinin harekete geçebilmesi için, kişinin en azından bazı şeylerin "iyi" bazı şeylerin de "kötü" olduğuna önceden inanmış olması gerekir. Bu da bize , vicdan seslenişlerinin kişisel inançlarla sınırlı bağlantılı olduğunu gösterir.

Gerçekten "kötü" olan bazı şeyleri yapmanın "iyi" ve "doğru" olduğuna inanmış biri, vicdanlı bir hareketle vicdansız bir hareketin neler olduğunu bilemiyorsa, ona, her yaptığı şey vicdanlıymış gibi gelir .(Örneğin ,kan davası gütmenin doğruluğuna inanmış olanlar ve bu yüzden cinayet işleyenler)

Pek çok insana "vicdan azabı" çeiktirecek şeyleri yapınca "vicdan huzuru" duyabilir. Çünkü "vicdan sesi" gerçek iyilik ve doğrulukları belirli hale getirmez. O, kişilerin inançlarına uygun "iyilikleri" ve "doğrulukları" belirli hale getiren sestir.

Bu nedenle vicdana, insanı "gerçek" hakkaniyete değil, sadece mevcut inançlarına uygun davranışlara yöneltmeye çalışan bir ses gözüyle bakabiliriz.

Sonuç olarak

Vicdanın kendisi soyut bir kavramdır. Önemli olan insanın vicdandan bahsedip, eylemlerinde tanımladığı vicdan kavramıyla ters düşmemesidir."

Süleyman K.: 'in bu katkısı eğer, örneğin, Nuri Çağırıl K.: tarafından yapılırsa idi, hiç sorun olmayacağı gibi, Saffet Oktay ve Murat Çim K.: 'ler tarafından sürekli alkış talebiyle bile karşılanabilirdi. Ancak hâinlerden biri konuşmuştu...

K.: sofrasında, Pek Muh.: Murat Çim K.: , Süleyman K.: 'in Ma.: 'te, internetten bulduğunu söylediği kısa bir İtalyan öyküsünü okumasına atfen yaptığı konuşmada, yine internetin tehlikelerinden başlayarak, oralarda yazı yazan hâinler olduğundan çıktı. Yalnız ilk defa bir ilâve vardı konuşmasının sonunda... Bu kez, özel sofralarda ya da K.: sofralarında cep telefonu ile ses kayıtlarından bahsediyordu....

Daha ilk toplantıda gergin bir hava oldu. Eski Bü.: Üs.: Temsilcisi Haluk Kahyaoğlu, çok üzgün olduğunu, ceketinin düğmesinin koptuğunu, bunun dikilebileceğini ancak bazı şeylerin artık dikiş tutmayacağını söyledi. Kendi adıma bir şey anlamamıştım.

Kimdi kayıt yapan? Düğme, dikiş, nakış, ne anlama geliyordu. Vallâhi anlamamıştım.

20. Bölüm Hasar veren K.: 'ler.

Ertesi gün, Süleyman Özseyhan K.: 'im, Yeni Üs.: Muh.: ile görüşüğünü, yapmış olduğu katkıyı, Haluk Kahyaoğlu ve Muh.: 'in tamâmen benim yazdığımı düşündüklerini, ancak bunun hiç bir yönü ile doğru ve hoş olmadığını anlattığını söyledi... Gerçeğe inanabildiler mi diye sordum. **"Valla ben anlattım ama bir kez sende konuşsan iyi olur..."** dedi.

(Detay: Yeni Üs.: Muh.: Kayhan Moral ve bir dönem öncesinin BÜ.: Üs.: Temsilcisi Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu, aynı muayenehâneyi paylaşan yedikleri, içtikleri, kızdıkları, güldükleri ayrı gitmeyen diğ hekimleriydi. Kahyaoğlu K.: 'in de Murat Çim K.: hakkındaki fikirlerini 9. Bölümün sonundan hatırlayacaksınız.)

Gerçekten 50 yaşında, başarılı ve olgun bir işadamına, eline kağıt verip okutturmak hoş değildi. Çirkindi hattâ.

Ama, normâl karakterli bir insanın, birisinden bir kağıt alıp, onu kendi yazısıymış gibi okuması çok daha çirkindi...

(7. Bölümün sonlarında bahsettiğim, 5 Nisan 2006 târihinde, konuşmanın bitiminden sonra içeri girip, **"Konuşmayı dinlemedim ama katkı yapmak istiyorum."** diyerek, Murat Çim K.: 'in yeminlerle ilgili satırlarını okuyan Nuri Çağırıl birâder gelmişti aklıma...)

O güne kadar hiçbir problemimin olmadığı Kayhan Moral ve Haluk Kahyaoğlu K.: 'lerin muayenehânelerine gittim 12 Ocak 2008'de...

Kahyaoğlu K.: yoktu...

20 yıldır tanıdığımı düşündüğüm Kayhan Moral'la, Muh.: olduktan sonraki ilk konuşmamızdı bu... Biraz muhabbet ettikten sonra, **"Birkaç kişiye, görevli listesini önüme koydular demişsin, merak ettim. doğru mu bu?"** diye sordum.

"E, doğru tabi abi...ne yapaydım ki?" dedi...

"Abi, sen bu konularda sıkıntısı olan bir K.: olarak, Muh.: seçilmeden evvel (ben herkese eşit mesâfedeyim.) demiyor muydun?"

"Evet. Aynen..."

"Peki, düzenlenen yılbaşı yemeğine neden Lo.: 'nın bir bölümünü çağırmadın ki?"

"En az hasarla atlabileceğim şekilde seçtim K.: 'leri..."

"Ne hasarı abi? Çağırılmayan K.: 'ler sofralara hasar mı veriyorlar?"

"E, bi yerde öyle tabi... Belki hataydı... Hatta hataydı... Ama daha 3 günlük Muh.: 'dim."

"Süleyman'ın konuşmasını benim yazdığımı düşünmüşsünüz... Kahyaoğlu Üs.: 'ta öyle mi düşündü?"

"Evet, Onun içindir, benim ilk gecemde sizin böyle bir plân içinde hareketinize üzülmesi."

"Peki sen? Sende benim bir palamut hazırlayıp, Süleyman'ın eline verebileceğimi, hadi ben bunu yaptım diyelim, Süleyman gibi bir adamında bunu okuyabileceğini nasıl düşündün ki?"

"...."

"Ben eğer müsaade edersen, bir kez de Kahyaoğlu Üs.: buradayken gelip, birlikte konuşmak isterim."

"Tabi, önümüzdeki hafta Cumartesi gel... Müsaitiz. Bilgisayarımızı da onarırısın..."

Daha fazla hasar vermemek için ayrıldım yanından, Muh.: K.: 'imin...

19 Ocak 2008 Cumartesi günü gittiğimde, her iki Üs.:’ta oradaydılar. Şöyle bir yazı hazırlamıştım, Pek Muh.: Kahyaoğlu K.:’e verilmek üzere...;

" Sevgili Haluk Üstadım...

9 Ocak toplantımızı tâkiben, soframızda üzüntünüzü görüp, facebook’ta size bir mesaj atmıştım... Aklıma, bu üzüntünüzün nedenlerinden birisi olma ihtimalim hiç gelmemişti. Takip eden Cumartesi, ayın 12’sinde, Kayhan k.imle bir görüşme talep ettiğimde ve kendisi, sağolsun kabul ettiğinde, üzülenek duydum ki, sizi üzen nedenlerden biri de benmişim...

Buna çok ama çok fazlası ile üzüldüğümü itiraf etmeliyim.

Kendisine, dilimin döndüğünce, Süleyman k.imin, içinde bence hiç bir sakınca içermeyen ve yafta yapıştirılmamış bir K.: Tarafından yapılsa idi hiçbir tepki görmeyecek olan katkıları konusu ile hiç ilgim olmadığını anlatmaya çalıştım. İnandığını umuyorum.

Diğer taraftan, Süleyman’ında size gelip görüşüğünü biliyorum.

En azından, böyle bir olay olmadığını Oda size izah etmiştir sanıyorum.

İnandığınızı, benim ve Süleyman’ın böyle bir şey yapmayacağıımıza gerçekten inandığınızı varsayarak bu konuyu kendimce kapatıyorum.

Ancak,

Süleyman k. ile yaptığınız görüşmeden sonra kendisi ile paylaştığımız şeylerden aklıma takılan birkaç şeyi de sizinle paylaşmak isterim...

O nedenle bu satırları yazıyorum. Mazur görün.

1- Süleyman K.ime, "Karşılıklı, uygarca görüşülerek, konuşularak çözülemeyecek hiçbir konu olmadığından" bahsetmişsiniz... Ki bende böyle düşünmekteyim.

Locamızda 2006 yılının Mart ayında bir skrüten sonucunda başlayan ve şu ana kadar ne yazık ki devam eden ve/veya ettirilen olayları ve nedenlerini görüşmek ve tatlıya bağlamak üzere, Murat abi ve Saffet abiden 2006 Nisanında istediğim ve zorlukla alabildiğim randevu, safra kesesi ameliyatımın hemen ertesi günlerine rastlar...

Ancak, Bu görüşmede, Murat ağabeyin, beni de içinde saydığı beş kişiyi Hâin ilan etmesi ve bizler için "Sizler artık yoksunuz... Duvarsınız... Tahtasınız... İkbâl yok size burada..." demesini,

Diğer yanda, bir Üs...Muh.:’in, k.leri için "Meftasınız siz... Benden önce ölmeniz için sabah ezanlarında kalkıp dua ediyorum... tövbe tövbe..." demesini kendi kulaklarımla duydum ben, Haluk K.im...

Saffet abi, konuşma bittiğinde, beni hayatımda ilk kez gittiğim yazıhânesinde "Hâinlere selâm söyle" diyerek, kapıyı yüzüme kapatıp uğurlarken, neler hissettiğimi anlatmaya gerek yok, sanıyorum.

Bazı son derece iyi niyetli k.:lerimiz, ki bunlardan bir tanesi de Kayhan K.:imdir, "Zaman zaman sofralarda maksadını aşan konuşmalar yapabiliyoruz..." demekteler...

Bu görüşme gündüz vaktidir. İçki vs. söz konusu değildir.

Bu konuşmadan sonra, bugün bile hâlâ nedenini anlayamadığım bir şekilde benimle ipleri kopartmak istemişler, telâfisi çok zor ama asla imkansız olmayan sözler söylemişlerdir.

Gördüğünüz gibi, bazen siz ne kadar iyi niyetli de olsanız sadece konuşmaya çalışmak ta yeterli olmamakta...

Çok önemli not: Son birkaç zamandır sözü edilen ve bu konulara bağlantı yapılmak istenen internet sitemin kuruluş tarihi, bütün bu aşağılamalar, hakarete varan sözler ve davranışlar, hatta ayrımcılığın başlamasından, yapılmasından ve devam ettirilmesinden hemen hemen yedi-sekiz ay sonraya rastlar...

2- Hem siz ve hem de Kayhan K.:im, benden sitâyîşle bahsederek, "Onun zekâsına ve bilgisine güveniyorum, keşke Üs.: Muh.: 'lik için çalışsa..." derken; bunu, benim Özveri'den asla bir yere ayrılmayacağımı düşündüğünüz halde mi ifade ettiğinizi merak ettim. Her ne kadar, bu olayların vadide duyulmasını müteakkip bâzı Localardan "Gel bize katıl, önümüzdeki dönem direk aday ol..." gibi ifadeler duymama rağmen, benim, arkamdan böyle bir şey söylettirmeyeceğime ne kadar inanıp inanmadığınızı da merak ettim.

Bu Locada kaldığım müddetçe de, ne kadar iyi niyetli olursam olayım, ne kadar çalışırsam çalışayım, Murat abi ve Saffet abi bu tutumlarını sürdürdükleri sürece, yani içerde sinek uçsa bunun nedenini bana bağladıkları sürece işimin imkansız olduğunu bilmekteyim... Gördüğünüz gibi, sizin ve Muh.: Kayhan K.:imin bile benimle ilgili zaman zaman şüpheleri olabiliyor...

Ha, Muhterem olmuşum, olmamışım, gerçekten fark etmez... Ben, bu hedef için çalışmam. Daha doğru bir deyişle, benim hedefim Muh.:lik olamaz. Ancak, iki yıldır, hiçbir zaman zaten olmamış olan bir grup işinin ve/veya kurgunun bana yapıştırılmasına, durup durduk yerde hâin ve hatta hâinlerin başı ilan edilmeme karşı durarak, ayakta, Locamda, Özveri'de, Gerçeği, Hakikatı, Akıl ve Hikmet'i aramak için çalışırım. Kuvvet her zaman yanımda olmayabilir... Varsın olmasın... Bunun için mücadele ederim işte...

Her zaman olduğu gibi, gayet açıklık ve netlikle yazdığım bu satırların da amacının hiçbir kötü niyet taşımadığına da sizlerin inanmanızı bekliyorum ve diliyorum.

Bunun yanında, olayların düzeltilebilmesi adına, bana göstereceğiniz her türlü yola, vereceğiniz her fikre açık olduğumu da bilmenizi isterim.

Kardeş sevgim ve saygımla...

Haluk Akbaşlı"

Hem yeni Muh.: Kayhan Moral hem de Pek Muh.: Kahyaoğlu okudular bu satırları. Sonra konuştuk üzerine...

Her ikisi de, içeride sinek uçsa bunun nedeninin benden bilineceği fikrine, "**E, valla doğru.**" diyerek, neşeyle katılıyorlardı. Ama ben gülemiyordum meselâ...

Söz, seçimlerden açılınca, Sek.:K.: ile ilgili, son derece samîmi olarak, "**Valla ben senin yerinde olsam yapamazdım.**" dediğimi söyledim orada...

(Detay: Yâni bunu ben, kendim söyledim Muh.: Kayhan Moral'a...

Nereden bilecektim, Nuri Çağırıl'ın beni haysiyet kuruluna veriş dilekçesine, bu konuya kendini şâhit yazdıracağını...

Görevi engelleme suçu... Tanık: Kayhan Moral... Ne olmuş? Haluk Akbaşlı, Serdar Çolpan'a "Ben senin yerinde olsam yapmazdım." demiş... Peki, Serdar Çolpan Sek.: olmuş mu? Olmuş... Engellenen bir şey var mı? YooOoo...

"Olsun... Yazın... Yazın... Aklınıza ne geliyorsa yazın dilekçeye... O bizi 16 madde ile verdi. Bizimde bişeyler bulup Onu vermemiz lâzım. Mümkün olduğu kadar da Pek Muh.: ve Muh.: 'leri şâhit yazın ki... Korksun Hâin Akbaşlı... Geri çeksın dilekçesini.")

Konuşmamızın sonlarına doğru, hâlen K.: sofralarında Nuri Çağırıl'ın yeminlerden, Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın infazlardan ve Pek Muh.: Çim K.: 'inde internet hâinlerinden söz etmeye devâm ettiklerini konuştuk.

Söz açılınca aklıma geldi ve sordum; **"Murat Çim K.: 'in bahsettiği K.: sofralarını, özel konuşmaları banda alan, kaydeden kim?"**

Muh.: Kayhan Moral **"Seni kastediyor sanırım..."** dedi.

Şaşırdım ilk anda. Hiç böyle bir şey yapmamıştım.

Tamam, internet, elektronik konusunda hayli iyiydim ama,

Ev.:U.:Mi.: şâhidimdir, hiçbir masada, hiçbir sofrada, hiçbir özel sohbeti kayıt yapmak gibi bir girişimim dahî olmamıştı.

"Belki." dedi Üs.: Muh.: Kayhan Moral, **"eğer bir yerde, keşke bâzı şeyleri kaydetseydim gibi bir şey söylediyse oradan yürümüş olabilir bu lâf..."**

İşte bu doğru olabilirdi...

Çünkü 2006 Nisan ayında, Murat Çim K.: 'in beş K.: için **"Odun, masa, meftâ"** sıfatlarını kullanmasını içeren ve Muh.: Saffet Oktay'ın K.: 'lerinin ölümü için dua ettiklerini ifâde ettikleri görüşmeyi keşke kayıt yapabilseymişim diye düşündüğüm ve bunu dillendirdiğim olmuştu.

Bunun nedeni ise, Saffet Oktay'ın **"Ben o gün orada öyle demedim... Kendim ölmek istediğimi söyledim..."** gibi bir savunma geliştirmiş olmasıydı... İnkâr sistemi işleyince, ben de **"Keşke kaydetseymişim."** demiştim, doğrusu...

Çünkü akıl ve hikmet sahibi olan bir K.: , bir skrüten sonucuna bağlı olarak birkaç gün içinde üç beş K.: 'in isimleri ile hâin ilân edilebileceğine ya da bir Muh.: 'in, K.: 'lerinin ölümü için dua edebileceğine inanamazdı.

Oysa, Muh.: Saffet Oktay'ın bunu gerçekten yaptığını itiraf etmesine artık sayılı günler kalmıştı. Ve bu kez bir tanık duyacaktı bu sözlerini...

Pek Muh.: Haluk Kahyaoğlu ve Muh.: Kayhan Moral'ın muayenehanesinden ayrılmadan önce, son olarak, birkaç ay içinde yapılacak iki adet skrütenle ilgili bir fikrimi paylaştım kendileri ile...

Hâricilerden birisi, Pek Muh.: Teoman Gürkan'ın teklifi Kubilay Kadri Metin diğeri ise Avukat Nuri Çağırıl'ın teklifi Avukat Murat Şener'di...

İki buçuk yıldır, Lo.: 'da tek taraflı söylemlerle yürütülen politika değişmediği veya yumuşamadığı takdirde, bu kez özellikle Nuri Çağırıl'ın teklifi olan Avukat Murat Şener'in skrütene gerçekten tehlikeli olabilirdi.

Bunun bir tehdit gibi algılanabilme olasılığına karşı dilimin döndüğünce, Lo.: 'yı sürekli yeminlerden alınmış tek cümleler ile şerefsizlik yapıldığını imâ ederek geren Nuri Çağırıl'a karşı bir tepki olma ihtimâlinin olabileceğini, bunun doğru olmadığını ama gerçek olduğunu anlatmaya çalıştım. Böyle bir olasılık vardı...

Tıpkı Saffet Oktay'ın **"Bu skrütende siyah çıkarsa, atanları bulur, boğarım onları."** dediğinde olduğu gibi... Nihâyetinde bu gizli bir oylamaydı. Her K.: istediği gibi oy kullanma hakkına sâhipti.

Önümüzdeki birkaç toplantıda, Muh.: 'in artık ortamı geren konuşmalara izin vermeyeceğini umduğumu, toparlayıcı ve sevgi, saygı, K.: 'lik içeren görüşlerin ortamı yumuşatacağına olan inancımı paylaştım.

Muh.: Kayhan Moral, **"Lütfen dirsek temâsında olalım... Bir duyumun olursa paylaş benimle..."** dedi ayrılırken...

Târih 19 Ocak 2008'di. Ve Yeni Muh.: 'in 180 derecelik dönüşü başlamak üzereydi...

21. Bölüm Sezar ve Brütüs

23 Ocak 2008 târihli toplantımızı tâkip eden K.: soframızda, günün konularından birisi olan "Vefa" konuşulurken, yemeğin sonlarına doğru söz aldı Ön.:Üs.:Muh.:Saffet Oktay.

Ve tahmin edebileceğiniz gibi, sözü yine yeminlerinin arkasında durmayan hâinlere getirdi. Yine ağlamaklıydı...

Yemek salonunda, yerdeki karoları göstererek, **"Bu beyaz taşlara kan bulaştı K.: 'lerim."** dedi.

"Burada, bu binâda Brütüs, Sezar'ı arkasından hançerlemiş ve öldürmüştür." ana fikri ile yürüttüğü bir konuşma yaptı.

Hemen arkasından söz alan Pek Muh.: Ömer Akyüz K.: 'imiz ise,

"Brütüs'ün bir hâin olmadığını, ülkesini, demokrasiyi ve cumhuriyeti Sezar'dan daha fazla sevmesi yüzünden Sezar'ı öldürmek zorunda kaldığını, buna karşılık Sezar'ın çok etki ve baskı altında kalan, kullanılan bir diktatör olduğunu, bu yüzden gerçekleri göremediğini..." ifâde etti.

Saffet Oktay K.:, **"Ne yâni, Brütüs'ün hiç mi suçu yok şimdi?"** diye cevapsız kalan bir soru sordu ortaya...

Gariptir, Pek Muh.: Murat Çim K.: söz almamıştı.

Yemekten çıkarken birkaç K.: 'im,

"Pek Muh.: Ömer Akyüz K.: 'e de bu Brütüs savunmasını sen yazıp vermişsindir Allah bilir..." dediler, gülerek...

Sonun başlangıcına çok yakındım artık.

Geri sayım başlamıştı...

Hissediyordum.

22. Bölüm Ak Celse için Na.: aranıyor...

Lo.: 'mız K.: 'lerinden Ha.: Yavuz Böke, *(ki hikâyesinin en başında hâinlerin elebaşı ilân edilen, daha sonra bu ünvanı bana veren, Üs.: Muh.: 'in küfür ederek yanından kovaladığı ve Kanguru lâkabını taktığı K.: 'imizdir.)* seçimlerden hemen sonra, 9 Eylül Muh.: Lo.: 'sının kuruluşuna, kurucu üye olarak gitmişti...

Bu yeni Lo.: 'ya giden bir başka K.: 'imiz de, Eczacı Gökay Devrimci idi...

Gökay K.: 'te olagelenlerden üzüntü duyan, daha önce Na.: 'lık görevini yapmış, M.: 'luğa bağlı bir K.: 'ti.

Lo.: 'mızdan ayrılması kesinleşmiş ve adı 9 Eylül Muh.: Lo.: 'sı kurucuları listesine yazılmıştı.

Ocak ayının son haftası, Cumartesi günü Ak Celse'miz gerçekleşecekti.

Bu toplantı için Tes.: 'yi Testere zanneden II.Na.: 'mız Nuri Çağırıl birâder mâzeret beyân etmişlerdi.

Daha evvel Na.: 'lık yapmış, bir ben vardım Lo.: 'da, bir de 9 Eylül'e giden Gökay Devrimci K.: ...

Üstelik Gökay K.: , Ak Celseye katılamayacağını da söylemişti.

Ancak, Üs.: Muh.: Kayhan Moral, Gökay Devrimci'yi arayarak bu toplantıya muhakkak gelmesini ve Na.: 'lık yapmasını istediğini söylemişti, toplantıya birkaç gün kala...

Normâldi bu... Üs.: Muh.: kime isterse Ona görev tevdi ederdi.

Ama konuşmasının içinde öyle bir cümle vardı ki;

"Lütfen gel katıl toplantıya... Beni başka Lo.: 'dan Na.: getirtmek zorunda bırakma!!"

Beş gün önce, bana **"Dirsek temâsında olalım..."** diyen Üs.: Muh.: , birleştirici ve toparlayıcı olmasını umduğum Üs.: Muh.: ,

"Ben herkese eşit mesâfedeyim." diyen Üs.: Muh.: ,

ya beni yok sayıyordu...

ya unutmuştu...

ya da korkuyordu...

Doğu'nun bir bölümü tarafından hâin ilân edilen birini, gel şimdi Ak Celsede Na.: koltuğuna oturt...

Kimi Üs.: Muh.: 'ler için zordu demek ki... **"Ben hepinizi eşit kucaklıyorum..."** dese de olmuyordu demek ki.

Ama, seçimlerde, **"görevli listesi önüme kondu..."** denebiliyorsa eğer, bunlarda çok doğal olmalıydı...

Gökay K.: ile konuşurken **"Eee, gidecek misin bâri?"** diye sordum.

"Valla içim istemeye istemeye gidicem." dedi.

"İstemiyorsan gitmezsün K.: 'im..." dedim.

Hattâ gerçekten de için için gitmesini istemedim.

Merak ediyordum çünkü söylenenlerin, ağızdan çıkanların eylemlerle ne kadar örtüştüğünü... Yeni Muh.: bizlere farklı konuşuyor ama K.: ayrımını aynen devam ettiriyordu.

Ve doğrusu, Gökay K.: gitmeseydi ne yapacak ve kimi çağıracaktı eşit mesâfeli Muh.: diye de düşündüm...

Gökay Devrimci K.: o toplantıya II.Na.: olarak katıldı.

(**Detay:** Hakkımdaki iki üç maddelik iddianameye yine görevi engellemek suçu iddiası ile bu olayı da koydular. Hatta Saffet Oktay K.: , delil olsun diye, Gökay K.:’ın eczanesine giderek olmamış olayları olmuş gibi gösteren bir kağıdı okumasını istedi. Ama okumayı bile reddetti Gökay K.:.)

Burada yeri gelmişken, M.:’lukta ki bâzı günlük ilişkilerin ve insan kullanmanın çok net birkaç örneğini vermek isterim size...

Siz, Lo.:’nızda size hizmet etmiş, çeşitli görevlerde bulunmuş, konuşmalar yapmış ama başka bir Lo.:’ya tebenni etmiş bir K.:’inizi II. Na.:’lık için çağırıyorsanız, bugün o K.:’in karısının guatr operasyonu olacağından ya da 8 Eylül 2008’de kayınbiraderini toprağa verişinden de haberiniz olmalı.(ydi.)

Bir diğer örnek bugün Ebedi Maşrık’tan bizleri izleyen Hakan Kündük K.: olayıdır. Hakan K.: , benim 35 yıllık dostum ve 20 yıllık K.:’imdi kanserden öldüğü sırada. Ölmeden bir yıl evvel bana, " **Çocuk askere gitmeden önce bir rakı daha içelim sizlerle.**" gibi çok acı bir sözle sitem etmiş ve birlikte olma isteğini gündeme getirmişti. O hassas dönemde, Muh.:’den habersiz böyle bir şey yapmamın doğru olmadığını düşündüğüm için izin alarak organize etmiş ama " **Onlar mutfak Lo.:’sında (Kayseri Mutfak) yapınlar... Biz Deniz Restaurant’ta verimiz daha kaliteli bir yemek...**" yanıtını almıştık.

" **Hakan ve eşi için bir şey yapılmadı.**" gibi bir cümle etmiyorum. Ama konu o değildir. " **Ölüyorum ben...**" diye diye ölen bu K.:’inize ne Deniz’de ne de Okyanus’ta yemek veremediniz siz...

Oysa sağlıklı zamanlarında, " **Hadi Hakan... Bize bir türkü söyle...**" diyordunuz...

Son olarak, yine sizleri çok eğlendiren ve her yerde yıllardır yanınızda sürüklediğiniz bir K.:’inizin annesinin vefatında, Kabristan’da, sâdece ben, Yavuz Böke ve Caner K.:’in yardımıyla, naaşı toprağa indirdiğimizi hatırlıyorum. O gün orada üç hâin (size göre) olmasaydı, dışarıda kalmayacaktı elbette teyzemiz... Ama siz bugünlerde bir türlü bulunamadınız...

Şiiri çok seven Saffet Oktay K.:’e Behçet Necatigil’in dizelerini okumak geliyor içimden;

**Sevgileri yarınlara bıraktınız.
Vermeyi az buldunuz.
Yahut vakit olmadı...**

23. Bölüm "Şerefsizsin sen!"

Ak Celse'mizin yemeği gâyet iyi geçmiş, eğlenmiştik. Birkaç K.: elinde fotoğraf makinaları ile bu güzel geceden kareler çekmeye çalışıyorlardı. Bunlardan bir tanesi Süleyman Özseyhan K.: 'imizdi. Hâinlerden biri yâni. Saffet Oktay ve Murat Çim K.: 'ler, Süleyman K.: 'i elinde fotoğraf makinesi ile gördüklerinde ya arkalarını dönüyorlar ya da kafalarını çeviriyorlardı. Poz vermeme nedenleri, birkaç hafta önce Süleyman K.: 'in yaptığı katkıydı. Katkı yüzünden sırt dönmek... Farklı bir M.: 'luk anlayışydı bu.

Yemeğin ertesi günü fotoğraf çeken tüm K.: 'lerden bu kareleri toplayarak görüntülü ve müzikli bir Ak Celse DVD'si hazırladım.

Üs.: Muh.: Kayhan Moral'a örneğini gösterdim. Çoğaltmamı ve ilk toplantıda K.: 'lere uygun bir fiyat ile verilmesini, gelirin Lo.: 'mız hasenatına fayda sağlayacağını söyledi. 6 Şubat 2008 tarihli toplantımızın sonunda, Üs.: Muh.: Kayhan Moral K.: , Ak Celse için emeği geçmiş K.: 'lere teşekkür ederken, benim de adımı zikrederek DVD konusu ve Lo.: 'ya katkısından bahsetti. İki yıldır Lo.: 'nin içinde ilk kez adım söyleniliyordu. Ve ilk kez, ben de ayakta sadâkat duruşunda, Üs.: Muh.: 'e bakıyordum. Mutluydum. Ama ben mutluyken, özellikle Saffet Oktay K.: , mutsuz oluyordu. Ve bunu birkaç saat içinde gösterecekti.

Ma.: çalışmamızdaki konularımızdan bir tanesi "**Disiplin**" idi.

Çalışmayı müteakkip K.: soframıza geçtik.

Muh.: Mehmet Başev K.: 'im, yemeğin sonlarına doğru, "**Disiplin'in diktatörlük ya da baskı ile sağlanamayacağını, despotlukla hiçbir yere varılamayacağını, görüşlerin tartışılarak ama mutlaka sevgi içerisinde karara veya sonuca bağlanabileceğinden...**" bahis ile bir konuşma yaptı.

Hemen arkasından söz alan Pek Muh.: Murat Çim K.: , Başev K.: 'e karşı yine Hâinlerden, Yeminlerden bahsederek, kıpkırmızı bir renk ile ve dudakları titreyerek yarı ağlamaklı, çok sert bir cevap verdi.

Üs.: Muh.: ise son olarak Başev K.: 'i destekleyen toplayıcı bir konuşma yaparak K.: sofraşının bittiğini ilân etti.

K.: 'lerimle birbirimize "**Allahısmarladık**" dedikten sonra parviye çıktık.

Benim o anda gördüğüm manzarada; Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay, Muh.: Mehmet Başev'e, "**İyi konuştun haaa... İyi geçirdin bize haa... Despot yaptın bizi.**" benzeri kelimeler kullanarak yüksek sesle bağıırıyordu.

Saffet Oktay, beni görünce arkasını dönüp merdivenlere yöneldi, birkaç basamak indiğinde bir an duraladı, geriye döndü ve bana "**Şerefsizsin sen!**" diye bağırdı.

(Bilerek 2 r ile yazılmıştır.)

Neden olduğunu bilmiyorum ama acı ile gülümsedim o anda. Bir kez daha aynı lâfi tekrarlardı. Merdivenlerden inmeye başladı.

Bu sırada, "**Muh.:K.: 'im, ben bu lafınızdan çok daha üzücü şeyler duydum sizin ağzınızdan... Siz iki yıl önce K.: 'lerinin ölümü için dua eden bir Muh.: olarak tarihe geçtiniz.**" diye seslendim. Dişlerini sıkarak ve adeta köpükler saçarak "**Aynen... Ayneenn...**" diye haykırıp merdivenlerden indi ve gözden kayboldu.

Ve o sırada, benim o anda fark etmediğim bir K.: görmüştü olanları...

24. Bölüm

Antrakt

Muh.: Saffet Oktay'ın, hiçbir şey söylemememe ve tek kelâm etmememe karşın, durup durduk yerde "**Şerefsiz.**" diye bağırmasının nedenleri vardı elbette.

Son birkaç toplantıda olanlar sinirlerini iyice germiştir.

Gerçi genişletilmiş Üs.: Muh.: 'ler Danışma kurulunda, hiç sınırlı olmadığı bir anda bile, bizim konumuzu açıp, bu işlerin artık uzatılmamasını söyleyen birkaç Muh.: K.: 'e "**Bizim oralarda töre için adam vurulur...**" gibi bir cümle etmişti ama, olsundu...

Ayrıca, "**Vurucam bunları ayağından...**" ya da "**Bulucam bir Mardin'li... İndirticem bunu.**" gibi cümleleri de vardı duyulmuş, hakkımızda ve hakkımda...

Bu kadar baskıya rağmen, K.: sofralarında sürekli ağlayarak yapılan tek taraflı konuşmalara rağmen üst üste gelen, Süleyman K.: 'in katkısı, Pek Muh.: Ömer Akyüz K.: 'in Brütüs Sesar benzetmesini farklı yorumlaması, Üs.: Muh.: 'in bana teşekkür etmesi, Muh.: Mehmet Başev K.: 'in sofrada despotlukla ilgili konuşması bitirmişti olayı...

Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay tutamıyordu kendisini...

Ben Muh.: olmadığım için, yeminlerinin ne olduğunu bilmem...

Yıllardır çok, çok yakın arkadaşlarım Muh.: olduğu halde sormadım da...

Ama bu yapılanlar kesinlikle Muh.: 'lik değildi, kanımca...

Bugün ebedi maşık'a intikâl etmiş çok eski bir Üs.: 'in kelâmını hatırlarım sâdece...

**"Her muhterem kişi, Muhterem olacak diye bir şey yok...
Her Muhterem'de, muhterem kişi olmayabilir..."**

O gece, Saffet Oktay K.: 'in "**Şerefsiz...**" diye bağırarak gitmesini tâkiben, merdivenlerin başında kalakalmıştım. Gözlerim doluydu ve elim ayağım boşalmıştı. Olayı duyan birkaç K.: , takmamamı söylerken, iki K.: 'in söylediklerini hiç unutamadım.

Bir Muh.: K.: , "**Allah Allaah... Hâlâ ne istiyorlar ki?**" derken, bir Pek Muh.: , "**Bunlar treni raydan çıkarttılar artık...**" diye söyleniyordu...

Fakat,

Ne gariptir ki, kimse bu cümleleri, O kişilerin yüzlerine ifâde etmiyordu.

Yalnız hissediyordum kendimi...

Çok yalnız.

25. Bölüm Duyum.

Üs.: Muh.: Kayhan Moral'a 19 Ocak 2008 tarihindeki görüşmemizde, tek taraflı ve üstünlük kullanılarak lâf atılması, gerginliğin sürdürülmesi hâlinde yaklaşan skrütendeki Avukat Nuri Çağırıl K.:’in teklifi Avukat Murat Şener’e tepki olması olasılığından bahsetmiştim.

"Abi, siyah çıkarsa çıkar, n'apayım?" demişti ama ayrılırken **"Yine de bir duyumun ya da öngörün olursa paylaş benimle..."** diye de ilâve etmişti.

Takdir edersiniz ki; çok uzun bir süreye yayılan bu gergin ortam, her K.:’in sinirlerini yıpratıyor, hattâ yeni girmiş bâzı K.:’lerin bile özel sohbetlerde **"Ben anlamadım valla bu işi... Sofralarda içip içip, kendi kendilerine kavga çıkartıp ağlıyorlar..."** gibi yorum yapmasına sebep oluyordu.

Ve yine takdir edersiniz ki; K.:’ler özel sohbetlerde bu konuyu konuşuyorlar ve fikir alışverişinde bulunuyorlardı.

Bu durumda Üs.: Muh.:’in sorduğu duyumlar ortaya çıkabiliyordu.

Saffet Oktay K.:’in bana **"Şerefsiz"** dediği 6 Şubat akşamı ile 20 Şubat akşamı gerçekleşecek olan skrüten arasındaki on dört gün içinde de, tabîdir ki, K.:’ler arasında görüş alışverişi oldu.

Ancak bu satırları okuyan ve benimle o dönemde bu konuda görüşmüş olan herhangi bir K.: çıkıp, **"Haluk Akbaşlı skrütende siyah çıkması için çalışmıştır."** derse, Saffet Oktay’ın söylediklerinden daha da ağırlarını hak ettiğimi burada söylemek isterim.

Oysa, kızgın, kırgın, örselenmiş, hırpalanmış K.:’ler tepkilerini bir şekilde göstereceklerini ifâde etmeye çalıştıklarında, bunun yolunun skrütenler olmadığı fikrimi son âna kadar savundum.

En kızgın, en kırgın ve en çok hırpalanmış bir K.:’iniz olarak...

Bu skrütende siyah çıkmaması gereğini nasıl savunduğumu, bilen bilir.

Ama son âna kadar dedim ya... Son an, 19 Şubat gecesiydi.

Ve duyumlarım ertesi gün oylamada kesinlikle siyah çıkacağını doğruluyordu.

Peki, Size **"Bir duyumun ya da öngörün olursa benimle paylaş..."** diyen kimdi?

Ya da siz, öyle denmemiş bile olsa, böylesi bir konuyu Üs.: Muh.:’e anlatmayacaktınız da, kime anlatacaktınız ? Kapıdaki güvenlik görevlisine mi ?

19 Şubat gecesi, Üs.: Muh.: Kayhan Moral K.:’e telefon açtım. Skrütene yirmidört saatten az kalmıştı...

Bizler, Saffet Oktay K.:’in Muh.:’liği döneminde, skrütene otuz saniye kala, teklif sahibine hiçbir neden gösterilmeden, **"Çek... Çeeek."** diyerek geri çektilmiş ve daha sonrada nedeni hakkında hiçbir bilgi verilmemiş tekliflerin olduğu bir Lo.: kültürü almış K.:’lerdik...

Yirmi dört saat çok uzun bir zamandı... Bana göre...

Oysa, bir de olayları işine geldiği gibi algılayanlar vardı.

Otuz saniyeyi uygun bulan zihniyet, yirmi dört saati kısa algılayıp, hakkımdaki hâinlik iddianâmelerine bunu da yazacaktı. Hem de tehdit nitelemesi ile...

26. Bölüm

Telefon görüşmesi

Üs.: Muh.: Kayhan Moral K.:’e, daha önce muayenehânelerindeki konuşmamızı hatırlatıp, gerginliğin artarak devam ettiğini, yarın gerçekleşecek iki skrütende P.:Muh.: Teoman Gürkan K.:’in teklifi ile ilgili bir duyumumun olmadığını ancak II.Na.: Nuri Çağırıl’ın teklifi olan Avukat Murat Şener ile ilgili sorun çıkabileceğini duyduğumu anlattım.

Murat Şener adlı hâricinin babasının K.:’imiz olduğunu, böyle bir olasılığın gerçekleşmesi durumunda, yine avukat olan bu K.:’imize karşı mahçup duruma düşeceğimizi ifâde ettim. Ve devam ettim.

"Üs.: Muh.: Bunu söylemek bana düşmez, size şöyle yapalım, böyle yapalım gibi bir şey söylemek benim haddim değil. Ama Akıl ve Hikmet acaba, bu skrütenin birkaç ay ileri atılmasını, bu süre zarfında artık Hâin, Şerefsiz gibi yakışık almayan kelâmların edilmemesini, gergin ortamın yumuşamasını ve sonrasında skrütenin yeniden gündeme alınmasını söylüyor olabilir mi? "

Üs.: Muh.: Kayhan Moral K.:, bu ihtimâlin varlığını bildiğini, önerimi düşüneceğini ve en önemlisi, bırakın bir skrüten sonucunu, her iki skrütenin olumsuz çıkması durumunda bile bu hareketin kendisine karşı yapılmış bir hareket değil yapılan yanlış hareketlere tepki olduğunu/olabileceğini söyledi.

"Yapacak bir şey yok. Kim ne istiyorsa onu yapar..." diyerek kapattı telefonu.

(Burada yineliyorum ki; Keşke Üs.:Muh.:’le olan bu konuşmayı kaydetseymişim. Hiç olmazsa P.: Muh.: Murat Çim K.:’in bir konuda haklılığı olurdu.)

Ertesi gün, öğle saatlerinde, "**babası rahmetli Muh.: Hüseyin Yesügey K.:’in kendisine Üs.:Muh.: olmasını vasiyet ettiğini iddia eden**" I.Na.: Cengiz Yesügey K.:, ikbâli sonlandırılmış ve yeni dönemde görev verilmemiş Ali Cenk Eytemiz K.:’i arayarak, akşamki toplantıya gelmemesini, hâinleri bulma prosedürünün uygulanacağını anlatıyordu. Yeni bir cadı avı vardı akşama anlaşılan...

27. Bölüm

Albay Talat ve üç buçuk adamı...

20 Şubat 2008 Çarşamba günü sırası ile 3. ve 2. derece çalışmalarımız vardı.

25 Lo.: K.:’imizin katıldığı toplantıda Kanguru lâkaplı Yavuz Böke K.:, Kayseri Mutfağı sâhibi Caner Altınyay K.: yoktu.

Toplantıyı açan Üs.: Muh.: Kayhan Moral **"Gündemimize geçiyoruz."** dediğinde merak içindeydim. Nuri Çağırıl K.:’in teklifi olan Murat Şener’in skrütünü ertelenecek miydi?

Hayır. Ertelenmemişti. Ve ilk sırada, bir gece önce problem çıkma olasılığından konuştuğumuz skrütünü vardı.

Yönlere söz verildiğinde, önce Nuri Çağırıl, II.Na.: kürsüsünden, hâricinin kendisinin yanında staj yaptığını ve 6 aylık bir sürede tanıdığını, diğer stajyer avukatlara göre çok iyi bir genç olduğunu ifâde etti. Hemen ardından, Doğu’dan P.:Muh.: Haluk Kahyaoğlu söz aldı.

Kendisinin de bir oğlu olduğundan, bundan dolayı eğer bir yanılığın içine düşülerek bu hâriciye siyah oy çıkarsa, K.:’imiz olan babasına karşı çok güç duruma düşüleceğinden bahsetti.

P.: Muh.: Kahyaoğlu’nun bunu söylemesi son derece doğal gelebilirdi. Aynı muayenehânedede çalışan ve çok iyi dost olan Muh.:’le konuyu konuşmamış olmaları imkansızdı...

Ancak bana hiç doğal gelmeyen şey; skrütünü sonucunun yüzde doksan dokuz iyi neticelenmeyeceğini bilmelerine karşın, bu riskin alınması ve babası K.:’imiz olan bu hâricinin bile arslanların önüne atılmasıydı.

"Ne yâni, geriye çekerek otoriteyi mi sarsacaktık?" gibi zayıf bir argümanın savunulacağı olayın ardında, aslında yine büyük Plân Üstâdları vardı.

Çünkü Murat Çim K.:, hâriciye siyah oy kullanılacağını tahmin etmiş ve bunu henüz tam da kendileri gibi düşünmeyen, herkese eşit mesâfede durması gerektiğini bilen ama iki yıldır **"O şöyle, bu böyle, Bu Kanguru, Öbürü Firavun, Bunlar Hâin, Başpapaz, ...tir git buradan, Konuşmayın bunlarla, öpmeyin, sırtınızı dönün bunlara..."** diye diye paramparça ettikleri Lo.:’da, bir türlü kendi yanlarına net olarak çeviremedikleri yeni Üs.: Muh.:’e; **"Baaak, gördün müüü? Hâin işte bunlar... Bugün bana, yarın sana..."** diyebilmek adına, babası K.:’imiz olan bu hâriciyi fedâ etmişlerdi... Siyah çıkacağı bilindiği halde, bir skrütünü gündeme getirmenin başka bir anlamı olabilir miydi?

Nuri Çağırıl K.:’in teklifi Avukat Murat Şener’in skrütünü **"Temiz değil"** olarak nitelendi.

Hemen ardından gerçekleşen P.:Muh.: Teoman Gürkan K.:’in teklifi ise **"Hepsi temiz"** olarak kayıtlara geçti.

Üs.: Muh.: Kayhan Moral, söz vermeden 3. dereceyi kapatarak 2. dereceye geçti.

Ve dışarıda bekleyen, henüz hiçbir şeyden haberleri olmayan Kal.:K.:’ler usûlünce içeri alındılar...

Az sonra duyacakları şeylere, en az bizler kadar şaşıracaklardı.

Kal.:K.: 'lerin içeri girmesini ve "**Üç Hırs**" konulu konuşmayı müteakip yönere söz verildi.

Müthiş bir performansın gösterildiği bir film başladı Kal.: 'ların yanında...

II. Na.: Nuri Çağırıl K.: 'in ilk cümlesi; "**Az önce burada bir cinâyet işlendi.**" oldu.

Kal.: K.: 'ler şaşkınlıkla etraflarına bakarlar Ken Çağırıl K.: devam etti.

"Yeminlerinin arkasında durmayanlar tüzüğümüzün 67. maddesindeki amir hükümlere uymadılar..." (*)

II.Na.: , varsayalım ki haklıydı. Ama konunun ve bu tip cümlelerin Kal.: Derecesinde konuşulması uygun muydu? Kal.:K.: 'ler "**Cinâyet**" kelimesinden ne anlamışlardı acaba?

Kaldı ki, iki yıldır bırakın bir tüzük maddesini, M.: 'luğun bütün öğretisi ve felsefesi çiğneniyordu.

Bir Ön.: Üs.: Muh.: Erdoğan Baydar bir başka şok yaşattı.

Diyordu ki; "**Nasıl oy kullanacağını bilmeyenlerin eline oy kullanma yetkisi verilince olacak olan budur işte...**"

Baydar K.: , içeride bulunan Kal.: 'ların önünde, serbest irâdeleri ile oy kullanma yetkisi verilmiş Üs.: K.: 'lerin kullandıkları oyu beğenmediğini, bu K.: 'lerin yeterli bilgi, donanım ya da zekâyâ sâhip olmadıklarını iddia ederek ifâde ediyordu.

Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay ise, tarihte "**Hırs**" konusu ile yapılan yanlışlıkları Büyük İskender ve Napoleon Bonaparte'dan bir cümlelik kısa örneklerle verdikten sonra esas konuşmasına geçti.

Öğrenciliği sırasında, Ankara'yı, üniversite ortamını ve transistörlü radyolarından türkü dinlerlerken yayının kesilmesini ve Talât Aydemir'in yönetime el koyma ve devrim anonslarını duyduklarını uzun ve ağıdalı cümlelerle anlattı...

Devâmında ise, başarısız devrim girişiminin sonunda, İsmet İnönü'nün, Aydemir hakkında "**Albay Talât ve Üç buçuk adamı**" nitelemesini hatırlatıp, sonucun idam sehpsâsı ve hüsrân olduğunu belirterek "**Albay Talât ve üç buçuk adamı buraya da hâkim olamayacaklardır.**" şeklinde konuştu.

Yerine otururken, Doğu'ya yakın olan birkaç K.: , "**Buçuk derken Babayiğit'i kastettim.**" diye bir cümle duyduklar kendisinden. (**Detay:** Eski I.Tö.: Üs.: Orhan Babayiğit, kısa boylu bir K.: 'imizdi.)

Ve son olarak tabîdir ki P.: Muh.: Murat Çim söz aldı...

"Yemin, ona lâyük olanların ahlâkında anlam kazanır. Eski Yükümlülüklerden 9. maddeyi (**) sizlere hatırlatırım. Sahtekâr ve iki yüzlüleri câmiamızdan uzak tutacaksınız."

Özveri Muh.: Lo.: 'ndaki son toplantımdı... Çıktım, gittim.

On gün sonra, BÜ.:Sek.: 'lik makâmına vereceğim 16 madde içeren dilekçemi hazırlamak üzere... Çıktım ve gittim...

(*) L.G.T. Madde 67-Genel Tahkikat

Masonluğun bütün üyeleri, bir haricinin üye alınıp alınmaması hususunda tahkikatla görevlidir. Bu itibarla Masonluğa alınmasında sakınca görenler, ya doğrudan doğruya veya üyesi buldukları Locanın Üstadı Muhteremi aracılığı ile ilgili Locanın Üstadı Muhteremine, bunu gerekçeleri ile bildirmeğe mecburdurlar. Bu yolda bilgi sahibi olan Üstadı Muhterem, en geç bir hafta içinde keyfiyeti ilgili Locanın Üstadı Muhteremine ve Büyük Sekreterliğe ulaştırmak zorundadır.

(**) Eski Yükümlülükler ve İlkeler - Madde 9

K.: 'lerinize saygı besleyecek, sahtekar ve iki yüzlüleri camiamızdan uzak tutacaksınız.

28. Bölüm

Dilekçe

Toplantıyı tâkip eden birkaç gün içerisinde,
Üs.: Muh.:’i tehdit ettiğim iddiası ile ismimin hâinlerin elebaşı olarak özellikle anıldığı,
skrütende siyah attıkları kendilerince kesinleşen beş K.: ile bundan sonra konuşulmaması gerektiğinin hemen hemen tüm K.:’lere bildirildiği,
Murat Şener adlı haricinin babası olan Turgutlu’lu Avukat K.:’imizle konuşulduğu, bu
K.:’imizin P.:Muh.: Murat Çim’le yemek yediği ve bu yemekte kendisine de hâinlerin varlığının anlatıldığı ve özellikle benim adımın verildiği,
II.Na.: Nuri Çağırıl K.:’in skrütenin ertesi günü Caner Altınyay ve Yavuz Böke K.:’leri telefon ile arayarak, skrüten celsesine gelmedikleri için teşekkür ettiği,
ve en önemlisi, yine Çı.: ve Kal.: K.:lerin katılımı ile gerçekleşen özel sofralarda, örneğin Topçu’da, Üs.: Muh.: Kayhan Moral’ın **"Bu beş K.: artık bizler için gayrimuntazamdırlar... Artık K.:’imiz değildir."** cümlelerini sarfettiği herkes tarafından bilindi ve duyuldu.

İki sene sabretmiştim.

Ama,

Özveri Muh.:Lo.:’sında bir Na.: , bir K.:’ini toplantıya gelmemesi için ararken, diğer Na.: , toplantıya gelmeyenlere teşekkür edebiliyordu.

Ve Üs.: Muh.: , kendisini donatılmış olduğu yetkilerin çok üzerinde görüyor ve kendi kendisine istediği K.:’ini gayrimuntazam ilân edebiliyordu...

Ve sonra, yeminlerden, şereften ve en önemlisi M.:’luktan bahsediyorlardı.

"Yeter." dedim...

"YETER!"

6 Mart 2008 târihinde aşağıdaki dilekçemi H.K.E.M.B.L. Bü.: Sek.:’lik makâmına gönderdim.

H.K.E.M.B.L.

Bü.: Sek.: 'liğine

1-

22 Şubat 2006 tarihinde, Özveri Muh.: Lo.: 'sında, Ali Tansel Demir adlı haricinin skrüten sonucunun olumsuz olması sonucunda, Pek Muh.: Murat Çim K.: 'in, "Tüzük maddelerinin arkasına sığınarak siyah atanlar" nitelemesini müteakkip, Ertesi hafta, Karşıyaka Kayseri Mutfağı adlı restaurantta Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın düzenlemiş olduğu Üstadlar yemeğinde, 22 Martta tekrar edilecek skrüten sonucunun yine olumsuz çıkması durumunda "Hepsi beyaz çıkmazsa siyah atanları bulurum ya da bulamam ama kurunun yanında yaşta yanar deyip 3-5 kişiyi boğarım, atarım denize... Onlarda kendilerine başka bir gemi bulup çıkarlarsa ne âlâ." söylemi,

2-

Yine aynı restaurant'da başka bir kardeşler yemeğinde, Pek Muh.: Murat Çim ve Muh.: Saffet Oktay'ın arkadaşları Altan adlı bir haricinin önünde, her türlü Masonik konunun görüşülmesi ve özellikle dönemin Bü.: Üs.: 'ı Kaya Paşakay ile ilgili konuşmaları,

3-

22 Mart 2006 tarihindeki 2. skrütenin de olumsuz çıkması sonucunda, Pek Muh.: Murat Çim, Muh.: Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl k.: 'lerin, yaklaşık iki yıldır, hemen her toplantıda, Özveri Lo.: 'sında, hainler, şerefsizler, yeminlerinin arkasında durmayanlar olduklarını sürekli ifade etmeleri, Siyah atanlara bu Lo.: 'da ikbal olamayacağı, siyah atan hainlerin idama mahkum oldukları ancak M.: ik esaslar yüzünden ancak müebbet uygulanacağı ifadeleri,

4-

Üs.: Muh.: 'in 2 yıl boyunca her K.: sofrası başlangıcında mutlaka yaptığı "Büyük Üstadın ve yeminlerinin arkasında duran M.: 'ların şerefine" söylemi,

5-

05/Nisan/2006 tarihinde, Gökay Devrimci K.: 'in konuşmasının bitiminden sonra Lo.: 'ya giren Nuri Çağırıl K.: 'in konuşmayı hiç dinlemeden yemin ve şerefle ilgili yaptığı katkı,

Yine o günlerde bir K.: sofrasında Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın yanına giden Ha.: Yavuz Böke K.: 'i küfürle kovalaması ve akabinde Pek Muh.: 'Murat Çim'in yine aynı K.: 'e tuvalette "Gideceksin bu Lo.: 'dan... İstemiyorum seni burada..." söylemleri,

6-

Nuri Çağırıl K.: 'in cep telefonlarımıza gönderdiği "Biz ne hainler gördük." mesajları,

7-

Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın, mazeret beyan eden Flüt Sanatçısı K.: 'imiz Hürkan Ayvazoğlu için K.: sofrasındaki söylemi,

8-

03/Mayıs/2006 tarihinde Muh.: Nazmi Aydınç'ın konuşmasını müteakip yapılan 1. derece K.: sofrasında, Pek Muh.: Murat Çim'in, Lokanta köşelerinde siyah atma planları yapanların olduğunu ifade etmesinden sonra Muh.: Saffet Oktay'ın çıraqların yanında "Skrütenlerde siyah atan hainler..." diye bağırması, Çıraqların "Üs.: 'ım, skrüten ne demek?" diye sorması,

9-

İki yıllık bu dönem boyunca, içeride Üs.: Kardeşler olmasına rağmen, boş görevlere başka Lo.: 'lardan K.: çağırılması,

10-

07 Mart 2007 tarihinde, Taylan Egeli K.: 'in Lo.: 'mıza katılma talebi görüşülmesinde, olumsuz görüş bildiren 6-7 K.: 'in konuşmasından sonra, Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın, "Bu gece locamızın milâdıdır. Otobanın ışıkları yanmış, herkes kimin ne olduğunu görmüştür... Benim oyum olumludur. Oylarınızı buna göre kullanın K.: 'lerim." söylemi,

11-

K.: sofrasında, tuvalette, Üs.: Muh.: ' in Nuri Çağırıl'a "Ben şimdi sana bir daha söz vereceğim... Sen yeminlerle, şerefsizlikle ilgili bir daha konuş..." söylemi,

12-

6 Şubat 2008 tarihinde, Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın, Disiplin konulu konuşma sonrasında, K.: sofrasında "Disiplin sevgi ile sağlanır. Despotluk ve diktatörlükle disiplin olmaz." anlayışını savunan bir konuşma yapan Muh.: Mehmet Başev K.: 'in, K.: sofrası bittikten sonra koridorda yanına giderek, "Despot yaptın bizi haaa... Diktatör yaptın bizi haa..." şeklinde yüksek sesle konuşması,

13-

19 ve 20 Şubat 2008 tarihlerinde, Lo.: 'mızdaki bazı görevlilerin bazı K.: 'leri arayarak 20 Şubat tarihinde gerçekleştirilecek skrütenlere gelmemelerini ve hainlerin kim olacağını ortaya çıkartılma sürecinin işleyeceğini söylemeleri,

14-

21 Şubat 2008 tarihinde, II.Na.: Nuri Çağırıl K.: tarafından toplantıya gelmeyenlere teşekkür telefonu açılması,

15-

20 Şubat 2008 tarihli skrütene takip eden 2. derece çalışmasının katkılarında, söz alan II. Na.: Nuri Çağırıl K.: 'in, Kalfalara "Az önce burada bir cinayet işlendi... Yeminlerinin arkasında durmayanlar tüzüğümüzün 67. maddesindeki amir hükümlere uymadılar..." söylemi...

Ve ayrıca Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın yine ikinci derecede Talat Aydemir, ihtilal, postal sesleri, İsmet İnönü'den bahsettiği, ve "Albay Talat ve üçbuçuk adamı buraya hakim olamazlar..." söylemi,

16-

20 Şubat 2008 tarihli toplantıyı takip eden K.: sofrasında, beş hain olduğunu ifade eden Ön.: Üs.: Muh.: Saffet Oktay'ın, "Bu kardeşlerle bundan sonra uzak duracaksınız... Öpüşmek, koklaşmak yok..." şeklindeki ifadeleri ile,

Yukarıda adları geçen Pek Muh.: Murat Çim, Muh.: Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl K.: 'lerin,

Bü.: Lo.: Tüzüğümüzün 36.Maddesinin (a) ve (b) bentlerine uymadıkları görüşü ile haklarında gereğinin yapılmasını bilgilerinize arz ederim.

16 madde ile ilgili tanık ve delil listesi tarafımdadır.

K.: Sevgi ve Saygılarımla,

Haluk Akbaşlı

187 – Özveri Muh.: Lo.:

İZMİR

Bu dilekçeyi B .Sek.:liğe gönderdiğim andan geęerli olmak üzere, sonuç belli oluncaya kadar  zveri Muh.:Lo.:’sına gitmemeye karar verdim.

M.:’ik geleneklerimiz, böyle olmasını söylemiyor muydu I. derece rit elimizde?

Ayrıca, biz devâm etsek bile nasıl olsa B .: s.: En Muh.:Salih Evcilerli K.:’imiz de Büyük Loca Tüzüğü’nün 35. maddesini her kardeş için eşit Şekilde alıştıracaktı.

Öyle beklenirdi, değil mi? Eşit Şekilde...

Çünkü göreve seçildiği sırada bu maddeyi işleteceğini bildirmiş ve açılan bütün haysiyet ve yüksek disiplin kurulu davaları için alıştırmıştı.

Yani biz Lo.:’ya girsek bile, dava sonuçlanana kadar Lo.:’lara girilmemesi için P.:Muh.:Murat im, Muh.: Saffet Oktay, Nuri ağıral ve Haluk Akbaşlı adına bir levha gelecekti, B .:  s.: mak mından...

Ayrıca Saffet Oktay K.:, Vadi Haysiyet Kurulu  yesiydi.

Normal Őartlarda istifa etmesi beklenirdi.

Ama ne Muh.: Saffet Oktay istifa etti, ne de B .:Lo.:’dan konu ile ilgili bir levha geldi...

Sonra neler mi oldu?

Bakın neler oldu...

29. Bölüm Yeşilim ben Karrdeşim...

Bu satırları sizden özel bir dikkâtle okumanızı ricâ ediyorum.

Geçen iki kederli ve zor sene zarfında zaman zaman bu konuyu Bü.:Lo.:’ya taşımayı düşündüğümde otuz yıldan fazla M.: olan ve kişileri çok iyi tanıyan bir K.:’imin bir teşbihini sizlerle paylaşmak istiyorum önce.

Bir akşam, bizim mütevazı teras katında yemek yerken demişti ki; **"Anladığım kadarı ile sen ölümü göze alıyorsun... Haklı olduğun için, sana haksızlık yapanlarla birlikte buradan, 7. kattan atlamak istiyorsun. Ama ben burayı ve kişileri biraz tanıyorsam ki tanıyorum, güven bana, ne kadar haklı olursan ol, siz birlikte düşerken, görünmeyen bir el, 3. katta Murat Çim’i çeker alır. Ve sen (A-aaa.) diyerek tek başına vurursun tabana... Paramparça ederler seni. Ölürsün."**

Hiç inanmamıştım burada Adâlet’in işlemeyeceğine... Şu satırları yazdığım şu anda bile nasıl ki, ümidimden hiçbir şey kaybetmediysem, o anda da buna inanmamıştım.

*

*

*

6 Mart 2008’de dilekçemin Bü.:Sek.:’ liğe gitmesinden dört-beş gün sonra, II.Na.:Nuri Çağırıl K.:’te, benim hakkımda bir dilekçe göndermişti, Bü.:Lo.:’ya...

Enteresandı bu. İki buçuk yıldır, benim için **"Hâin elebaşı"** diye bar bar bağırın K.:’ler, hakkımda şikâyette bulunmak için, benim şikâyetimi beklemişlerdi herhâlde.

Üstüne üstlük, dört gün sonra... Bu bir tesâdüf müydü? Yoksa, benim dilekçem İstanbul’a vardıktan hemen sonra, bir şekilde, P.:Muh.:Murat Çim K.:’in faxından tekrar İzmir’e ulaşmış mıydı?

Her nasıl olduysa, o kadar önemli de değildi artık.

Beklemeye başladım.

Sonra ne olduysa, bana Haziran 2007’de **"Bekle, ben seni arayacağım."** diyen ve neredeyse olayların bütününe bilen Bü.:Üs.: Temsilcisi P.:Muh.: Berkhan Savaşçın K.: , yaklaşık 9 (dokuz) ay sonra aradı.

Savaşçın K.: , karşılıklı görüşme isteğini dillendirdiğinde, kendisi ile dernek binâmızda buluştuk.

Bü.: Üs.: Yardımcısı odasına girdiğimizde, ortadaki ufak sehpanın üzerinde hakkımda verilmiş ancak hâlen işleme konmamış dilekçe duruyordu.

"Okuyabilir miyim?" diye sorduğumda, **"Bir mahsuru yok."** yanıtını alınca şöyle bir göz attım II. Na.:’ın dilekçesine...

Hatırladığım kadarı ile beş-altı madde vardı.

Bunlardan iki tanesi Sek.: Serdar K.:’imize göreve devam ve Lo.:’mızdan ayrıldığı kesinleşen Gökay Devrimci K.:’e Ak Celse için II.Na.: tekliflerine **"Bu görevleri yapmayın."** dediğim ve görevi engellediğim iddiası idi.

Diğer bir madde, internet sitem ile ilgiliydi. Burada yazdığım yazıları K.:’lere göndermekle suçlanıyordum.

Başka bir maddede "Üs.:Muh.:’i **"Bu teklifi geri çekmezseniz siyah attırırım."** diyerek tehdit ettiğim söyleniyordu.

Ve son olarak, eğer hızlı hızlı okuduğumda yanlış algılamadıysam, iki sene önce, bütün olayların başlangıcı olan skrütende, Orhan Babayiğit K.:’in teklifi için, aynı tehdidi dönemin Muh.:’i Saffet Oktay’a yaptığım iddia ediliyordu.

Bu iddialara hiç şaşırmadığım gibi, önemsememiştim de...

Bütün bunların sâdece beni haysiyet kuruluna verebilmek adına oraya yazıldığını bilen o kadar çok K.: vardı ki... Orhan Babayiğit K.:, bile biliyordu böyle bir şey olmadığını. Ancak beni asıl şaşırtan şey, Nuri Çağırıl birâderimizin dilekçesinin altındaki tanık isimleriydi.

Pek.: Muh.: Murat Çim K.:, P.: Muh.: Haluk Kahyaoğlu K.:, P.: Muh.: Teoman Gürkan K.:, Muh.: Saffet Oktay K.:, Muh.: Kayhan Moral K.:, Muh.: Levent Elbeyli K.: . Sanırım, hakkımdaki suçlamaları ve tanık gösterilen kişileri gördüğümde **"EyvaAAah."** diyeceğim düşünülmeşti.

Öyle ya, tanıkların her birinin isminin önünde, en azından **"Muh.:"** titri vardı...

Ben ise her şeyden evvel, muhterem kişilikler olup olmadıklarını merak ediyordum.

Bu dâvâ görülürken, kim ne kadar ileriye gidebilecek, kim olanları olmamış ya da olmayanları olmuş gibi gösterebilmek adına tanıklık yapabilecekti?

O zaman, muhterem tanıklar **"Yeminlerin arkasında ne kadar durabilecekti?"** .

P.: Muh.: Berkhan Savaşçın, dilekçemi geri çekmemi, eğer çekersem (!) Onlarında hakkımdaki dilekçeyi geri çekeceklerini, başka bir Lo.: 'ya tebennî etmemin en hayırlı iş olacağını söylediğinde, kendisine **"Bu dâvâdan ancak özür dilerler ve iade-i itibar yaparlarsa vazgeçeceğimi, bunun başka hiçbir alternatifi olmadığını, ayrıca, eğer ben hâin isem, başka bir Lo.: 'ya geçtiğimde yine Hâinlik yapma olasılığımın bulunduğunu, başka bir Lo.: 'ya gitmemin ancak karşılıklı yargılanıp, olay bir çözüme ulaştıktan sonra gerçekleşebileceğini..."** söyledim.

Şunu net olarak belirtmiştim.

Bu camiada, kimse kimseye, **"Şerefsiz, Hâin, S...tir git, Kanguru, Kâtil, Brütüs, Firavun, Babaanne, Git buradan, Odunsunuz siz, Ölümünüz için dua ediyorum..."** diyemezdi.

"Yeşilim ben Karrdeşimm." cümlesi bile, tek başına, M.: 'luğun vardığı noktanın ve bütün hikâyenin özeti idi.

Eğer ben, bu düşüncemde veya yaptığım eylemlerde hatalı isem, hesap vermeliydim.

Yok, eğer ben **"Şerefsiz Hâin"** değil isem, Yeşil Regalyasını kalkan olarak kullanan, bu kalkanın ardından elinde çala kılıç kelle koparan diğer düşünce hesap vermeliydi...

Bu kelâmları sarfedebilenler, Ma.: çalışmalarında ya da K.: sofralarında verdikleri örneklerle, kendilerini, Tanju Koray, Sahir Erman gibi soylu ruhlarla özdeşleştiriyorlar, lâkin, aslında tam da Onların yakındığı konuların temsilciliğini yapıyorlardı.

Hâlâ hoşgörü gerekli miydi?

Hayır... Su, artık dönüşü olmayacak bir yatakta akmaya başlamıştı.

P.: Muh.: Berkhan Savaşçın'ın yanından ayrıldım.

Bu görüşmeden sonra,

29 Nisan 2008 tarihinde, Bü.:Üs.: En Muh.: Salih Evcilerli K.: ile yaptığımız görüşmeye kadar geçen zamanda, Saffet Oktay K.: ile Gökay K.: 'imizin eczanesinde karşılaşmamızda, ayağa kalkarak kendisine uzattığım elime ne gibi bir tavır koyduğunun, eczanede bulunan yaşlı müşteri teyzenin kendisi ile ilgili yorumunun, Özveri mail grubunda hiç kullanmadığım yardımcı moderatörlük sıfatımı, olur olmaz bir mesaj gönderirim endişesi ile nasıl kaldırdıklarının, Nuri Çağırıl'ın hakkımda, **"Attırıp sistemin dışında bırakmayalım. Sistemin dışında bize zararı olur."** demesinin ya da Saffet Oktay'ın **"Allah Allah, ne yaptım da (!) benim hakkımda şikâyetle bulundu ki?"** gibi bir cümle etmesinin yorumlarına girmek istemiyorum.

İstediğim şey, sâdece yargılanmak ve adâletin işlediğini görmektir.

Hayâl miydi acaba?

30. Bölüm

Bü.: Üs.: ve Konvan'daki Tüzük değişiklikleri...

Bir önceki bölümde son cümlem ; **"Hayal miydi acaba?"** idi.

Bir Üs.: 'ın söylediği gibi, birlikte düşerken, üçüncü katta görünmeyen bir el, Murat Çim ve bu düşünce yapısını içeri çekerek kurtaracak ve ben öldüğümle mi kalacaktım? Aşağıya düşen dört kişiden üçünü içeri çekecek el, güçlü bir yapıya sahip olmalıydı, değil mi?

Öyle ya, istediğin kadar, at, tut. Haklı haksız, bakma, dağıt. Ve sana bir şey olmasın.

Oysa, bir şeyler olmalıydı.

Örneğin Bü.: Üs.: 'ın her K.: için işlettiği 35. madde bizler içinde işlemeliydi.

Dilekçelerimiz işleme konulmalı, bizler gereken kurullar önünde hesap vermeliydik, yargılanmalıydık ve gerekiyorsa cezâ almalıydık.

Ama, ne Saffet Oktay K.: , Vadi Haysiyet kurulu üyeliğinden istifa ediyor, ne de benim zâten katılmamama rağmen, haklarında şikâyet oluşmuş K.: 'lerin hiçbir toplantıya girmemesi gerektiğini söyleyen Bü.: Lo.: Levhası gelmiyordu...

Herhâlde, Bü.: Lo.: , Konvan hazırlıkları dolayısı ile bu işe çok eğilememiştii.

Ancak Konvan'a on gün kala, 29 Nisan 2008 tarihinde, öğlen saat 14.00 civârında, P.: Muh.: Berkhan Savaşçın K.: telefonla arayarak, **"Bü.: Üs.: 'ın benimle görüşmek istediğini..."** bildirdi. Görüşme akşam üzeri saat 17.00'de dernek binâmızda olacaktı.

Aynı gün, akşam 19.00'da 9 Eylül Muh.: Lo.: 'sının açılış töreni vardı.

16.55 itibârı ile binâdaydım. 17.30 civârında daha evvel Berkhan K.: 'imle görüştüğümüz Bü.: Üs.: Yardımcısı odasında, Bü.: Üs.: 'ımız En Muh.: Salih Evcilerli ve Pek Muh.: Berkhan Savaşçın K.: , bir araya geldik.

Bü.: Üs.: , bir saatten biraz fazla süren görüşmemizde, beni dinledikten sonra **"Başka bir Lo.: 'ya gitmemin en hayırlı sonuç olduğunu düşündüğünü, bu hareketimin M.: 'ik yaşantımda pozitif katkıları olabileceğini, Onlara da bu tavırlarını bitirmelerini bu akşam net olarak söyleyeceğini..."** ifâde ettiler...

Bende kendisine **"Haddim olmayarak, kendisini benim yerime koymasını, başka bir Lo.: 'ya (Hâin, hâin) gidemeyeceğimi, önce aklanmam gerektiğini, bu isteğimin son derece normâl olduğunu, beni son zamanlarda en çok üzen şeyin, Murat Çim, Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl'ın tutum ve sözlerinden daha ziyâde, beni hiç tanımayan, hiç konuşmamış ve hayâtı boyunca hiç ilişkisi olmamış yeni sayılabilecek çoğu K.: 'in, kafalarını çevirmeleri ve yok saymaları olduğunu, hattâ kimisinin daha da ileri giderek, (İzin verin, hârici âlemde gerekeni yapalım.) diyebilmesine hoşgörüyü bakan zihniyetin olduğunu, bunun olağanüstü tehlikesini..."** dilimin döndüğünce izâh etmeye çalıştım.

En Muh.: Salih Evcilerli K.: 'ime, orada, **" Kesinlikle hayır!"** dememin yanlış ve ayıp olduğunun bilincinde, görüşmenin sonunda, **"Şu anda size, net bir şey söylemek istemiyorum. Düşünmek için sizden biraz zaman ricâ ediyorum..."** diyerek bitirdik görüşmeyi.

Saat 19.00 ' a geliyordu... Bü.: Üs.: ve Yardımcısı ile K.: 'çe öpüşerek ayrıldık.

Kendileri, yeni bir Lo.: 'nın açılışına giderlerken, ben de Bü.: Üs.: 'ın sözlerinin, yarın akşamki Özveri toplantısında ne sonuç vereceğini düşünerek evime dönüyordum.

Perşembe günü, yani 1 Mayıs 2008 tarihinde, hiçbir şeyin değişmediği, bir gece önceki K.: soframızda yine Hâinlerin, yeminlerin konu edildiği duyuldu. Hattâ Saffet Oktay K.: , birkaç K.: ĩmize yine kendi üslubu ve tipik konuşmasıyla, benden bahisle, **"Zâten Bũ.: Ős.: 'ta giydirdi Ona... Attırıcaz bunu buradan ama kolay olmuyor bu işler."** şeklinde konuşmuştu.

Son cümlesine bütün kalbimle katılmışım...

Evet, kolay değildi bu...

Bu tarih ve tâkip eden dört gün içerisinde ise çok enteresan ve aynı derecede süratli gelişen çok önemli bir olay oldu.

10 Mayıs 2008'de yapılacak olan konvan kitabını incelediğimde, bâzı tüzük maddelerimizin değiştirileceğini, bu değişikliklerin 146. sayfada "Kanun Tüzükler ve Hukuk İşleri T.Ü. Pek Muh.: Murat Çim K.:" tarafından düzenlendiğini gördüm.

- Dernek Ana Tüzüğü ile Büyük Loca ve Localar Genel Tüzüklerinin Düzenleme ve Uyumlarını Sağlama Geçici Komisyonu

Başkan	Pek Muh.: Ali Ulvi Dönmez K.:
Başkan Yrd.	Pek Muh.: Zafer Kural K.:
Sekreter Üye	Pek Muh.: Mehmet Bekâr K.:
BGK Temsilci Üyesi	Pek Muh.: Ertan Karasu K.:
BGK Temsilci Üyesi	Pek Muh.: Kemal Gönenc K.:
Ritüel Komitesi Temsilci Üyesi	Muh.: Ahmet Kalın K.:
Kanun Tüzükler ve Hukuk İşleri T.Ü.	Pek Muh.: Murat Çim K.:
Kanun Tüzükler ve Hukuk İşleri T.Ü.	Pek Muh.: M.Kemal Tümay K.:
Kültür Komitesi Temsilci Üyesi	Muh.: Altay Birand K.:
Dış Obediyanslarla İlişkiler Kom. T.Ü.	Pek Muh.: Halûk Sanver K.:
Strateji Komisyonu Temsilci Üyesi	Pek Muh.: Ömer Akyüz K.:
Halkla İlişkiler Komitesi Temsilci Ü.	Pek Muh.: Ömer Köker K.:
Eğitim ve Öğretim Geçici Kom. T.Ü.	Pek Muh.: Avarkan Atasoy K.:
Yüksek Haysiyet Divanı Temsilci Ü.	Muh.: Mahir Can Ilıcak K.:
Yüksek Haysiyet Divanı Temsilci Ü.	Muh.: Hasan Erman K.:
Vadi Haysiyet Kurulları Temsilci Ü.	Muh.: İlhan Erdeniz K.:

04 Mart 2007 günü Genel Kurulumuzda kabul edilen Dernek Ana Tüzüğümüz ile Büyük Loca Tüzüğü ve Localar Genel Tüzüğü arasında ortaya çıkan uyum sorunlarını gidermek göreviyle Büyük Loca Tüzüğünün 16. maddesinin (f) bendi uyarınca Büyük Görevliler Kurulunca yukarıda isimleri belirtilen kardeşlerin görevlendirilmeleriyle kurulmasına karar verilen Geçici Komisyonumuz. 16 Ekim 2007 - 16 Şubat 2008 tarihleri arasında yaptığı altı toplantıda Dernek Ana Tüzüğümüz, Büyük Loca Tüzüğü ve Localar Genel Tüzüğünde 4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu, 5253 Sayılı Dernekler Kanunu ve Masonik ilkelerimiz gereğince yapılması benimsenen tüzük değişikliği önerilerini hazırlanmış, hazırlanan taslak metinler, komisyon üyesi kardeşlerimizce 29 Şubat 2008 günü İzmir Vadisinde, 07 Mart 2008 günü İstanbul Vadisinde ve 08 Mart 2008 günü Ankara Vadisinde Genişletilmiş Üstada Muhteremler Danışma Kurullarına sunulmuş. Danışma Kurulları üyesi kardeşlerimiz değerlendirmelerini ve önerilerini dile getirmişler.

E, insan merak ediyor tabi, hakkında bir şikâyet dilekçesi verilmiş olan bir K.: , acaba tüzüğümüzün hangi maddelerinde ne gibi değişiklikler önermiş diye...

Biraz okudum, azcık araştırdım...

<p>36. Masonluğa Aykırı Davranışlar</p> <p>Aykırı davranışlar şunlardır:</p> <p>İnsanlığın şeref, namus ve haysiyetine aykırı olarak işlenmiş her türlü fiil;</p> <p>Masonluk prensiplerine ve nizamlarına riayetsizlik gerek Kardeşlere, gerekse Masonluğa karşı, görevlerin yerine getirilmemesi.</p> <p>Birinden birisini işlemiş olduğu iddia edilen bir üye hakkında Büyük Üstat veya Büyük Görevliler Kurulu tarafından resen soruşturma açılmasına karar verilebileceği gibi, Türkiye Büyük Locasına bağlı her bir mantazamı Mason da şikâyette bulunabilir.</p>	<p>Masonluğa aykırı davranışlar</p> <p>MADDE 36 – (1) Masonluğa aykırı davranışlar şunlardır:</p> <p>a) İnsanlığın şeref, namus ve haysiyetine aykırı olarak işlenmiş her türlü fiil;</p> <p>b) Masonluk prensiplerine ve nizamlarına riayetsizlik gerek Kardeşlere, gerekse Masonluğa karşı, görevlerin yerine getirilmemesi.</p> <p>(2) Bu fiillerden birisini işlemiş olduğu iddia edilen bir üye hakkında Büyük Üstat veya Büyük Görevliler Kurulu tarafından resen soruşturma açılmasına karar verilebileceği gibi; Türkiye Büyük Locasına bağlı her hangi bir mantazamı Mason da olayı öğrenmesinden itibaren üç ay içinde, ancak her halükârda olayın meydana gelmesinden itibaren 6 ay içinde şikâyette bulunabilir. Süresinde kullanılmayan şikâyet hakkı düşer.</p> <p>(3) Büyük Üstatın veya Büyük Görevliler Kurulunun resen soruşturma açılmasına karar vererek Yargı Organlarına başvurma süresi, olayın meydana geldiği tarihten itibaren bir yıldır.</p> <p>Gerekece:</p> <p>Şikâyetin bir süreye bağlanması ihtiyacı karşılanmıştır.</p>
---	--

Örneğin,
36. Maddeyi gördüğümde,
"Allah Allah" dedim.
Çünkü sâdece bu değişiklik
bile, benim dilekçemdeki ilk
11 maddeyi geçersiz kılıyor-
du...

Görevlilere Vekâlet konusundaki 25. Maddede yapılan tâdilât, Saffet Oktay'ın Muh.: 'liği döneminde, toplantılarda, Lo.: 'nın kendi Üs.: 'ları olmasına karşın, "Hâin" oldukları gerekçesi ile yok sayılmaları yüzünden dışarıdan başka Üs.: 'ların göreve çağırılmasını geçerli kılıyordu. Gerekçe olarak " Üye yerine Üstad Kardeş denilmesi önerilmiştir." cümlesi vardı...

Bu değişiklikler, belki de aylar önceden plânlanmış olabilirdi. Kasıt olmayabilirdi. Bilemezdim.

Ama,

birkaç gün sonra, Konvan'daki oylamada tüzük maddeleri bu şekilde tâdil edilirse, ben de Bü.: Üs.: 'a "**Bana biraz zaman verin, düşüneyim...**" dediğim için, gönderdiğim şikâyet dilekçesi havada kalacak, belki yeni bir başvuru yapmam gerekecekti.

Ancak yeni tüzüğe göre, elimde sâdece son toplantıda Kal.: 'ların önünde olanlar, yâni, Muh.: Saffet Oktay'ın "**Albay Talat ve Üç-Buçuk adamı**" ve II.Na.: Nuri Çağırıl'ın "**Az önce burada bir cinâyet işlendi...**" sözleri kalacaktı.

Bu da "**HİÇBİRŞEY**" di, iki yıldır olanların yanında...

Karşımda, sizi bilmem ama bana göre, M.: 'luğun temellerini sarsan bir anlayış vardı. Ve haklarında şikâyette bulunduğum her üç K.: 'te Hukukçuydu.

Ben ise, hukuktan hiç anlamayan bir balıkçı...

Bir şey yapmalıydım...

Konvan'da bu maddeler geçtiğinde, merdiven başlarında edilen "Şerefsiz" kelâmları, aylarca her toplantıda üzerimize çamur gibi yapıştırılan "Hâin" yaftası ile yaşayamazdım ben...

Evet, bir şeyler yapmalıydım.

5 Mayıs sabahı, ilk dilekçemi vermemden yaklaşık iki ay ve Bû.:Üs.: ile görüşmemizden bir hafta sonra, Konvan'a beş gün kala aşağıdaki ikinci dilekçemi Bû.:Sek.: 'lik makâmına gönderdim.

H.K.E.M.B.L.

Büyük Sekreterlik Makâmına,

P.:Muh.: Remzi Sanver K.:im,

06 Mart 2008 tarihinde makâmınıza göndermiş olduğum dilekçemin, uzunca sayılacak bir zaman diliminde uzlaşma olasılığını düşünmeme rağmen, hem geçtiğimiz birkaç ay içerisinde dernek binâmız dışında düzenlenmiş sofralarda isminin zikredilerek "Hâin" olduğum iddialarının Çı.: Ve Kal.: K.: 'lerimize yinelenmesi, hem de, çok değerli zamanlarını bana ayıran çok mütevâzı ve En Muh.: Salih Evcilerli K.: 'im ile 29 Nisan 2008 tarihindeki görüşmemizin bir gün sonrasında, olağan Özveri Muh.: Lo.: 'sı toplantısı K.: sofrasında, dilekçemde bahse konu K.: 'lerimin, "Hâinler, Şerefsizler, Yeminlerinin arkasında durmayanlar." söylemlerinin artarak devam etmesi, bende, uzlaşma yönünde hiçbir ümit bırakmamıştır.

Bu nedenle, 10 Mayıs 2008 tarihindeki Konvan'da olası değiştirilebilecek bir tüzük maddesi ve/veya maddelerinden söz konusu dava sürecinin olumlu ya da olumsuz etkilenmemesi için, iki seneden fazla bir zamandır devam eden bu olaylar bütününe içeren dilekçem ile ilgili soruşturmanın açılması konusunda gerekenin yapılmasını bilginize arz ederim.

Onur ve Haysiyetin aşağılanması söz konusu olduğu durumlarda, hele suçunuzun olmadığına da inanıyorsanız, yapacak bir şey kalmaması elbette beni de en az sizler kadar üzmekte...

"Hâin" olup olmadığıma karar verecek tek makâmın, derneğimizin ilgili kurulları olduğunu bilerek ve Adâletin, insanlık ve hakkâniyetle tecellî edeceğine inanarak, Size K.: sevgi ve saygılarımı gönderiyorum.

Haluk Akbaşlı

187 - Özveri Muh.: Lo.: sı

Her ne kadar bir kaç hukukçu K.: 'im, iki-üç sene önce başlamış ancak hâlen devam eden, henüz bitmemiş olan bu olaylar silsilesinin bir bütün olarak incelenmesi gerektiğini, dolayısı ile tüzük maddeleri onaylansa bile başvurumun etkilenmeyeceğini belirttilerse de, yapılacak değişikliklerden dâvânın etkilenmemesi adına bir girişim yaptığımı düşünüyordum.

2008 yaz tâtiline giriyorduk...

Bekliyordum...

Sabırla... Bekliyordum...

Yaklaşık üç ay daha geçti...

Temmuz ayının 30'uydu. Bu olayları bilen, uzun yıllardır tanıdığım ve uzun yıllardır M.: olan bir K.: 'im arayarak, dâvâ ile ilgili olarak, ortak tanıdığımız olan ve şu anda Vadimizde B.:Gö.: olan P.:Muh.: Ömer Akyüz K.: ile konuşması sırasında farklı duyular aldığından bahsedip, bunların doğru olup olmadığını sordu...

"B.:Üs.: bu konuyu görüşmek için benim ayağıma gelmiş ve ben orada (Tamam. Bu dâvâ kapandı.) dediğim hâlde ikinci dilekçeyi habersiz göndermiştim..."

Hakikaten farklı bir şeyler vardı ortada...

Kendisine olanları anlattıktan sonra Ömer Akyüz K.: 'i arayacağımı ve konuşacağımı söyleyerek kapattım telefonu...

P.:Muh.:Ömer Akyüz K.: 'e, öncelikle B.:Üs.: 'ın ayağıma gelmesi gibi bir durumun söz konusu olamayacağını, böyle bir nezâketsizliği asla yapmayacağımı, B.:Üs.: 'ın, 9 Eylül Muh.: Lo.: 'sı kuruluşu için İzmir'e geldiklerinde dernek binâmızda P.:Muh.: Berkhan Savaşçın ile birlikte bir saat kadar görüştüğümüzü ve bu görüşme sırasında, dâvâdan vazgeçtiğim konusunda hiçbir söylemim olmadığını, gerekir ve isterlerse Berkhan Savaşçın, Ömer Akyüz K.: 'ler ve benim bir araya gelebileceğim ve o günün detaylarını hatırlatmaya yardımcı olabileceğimi söyledim.

Üstelik ikinci dilekçeyi göndermeden hemen önce 5 Mayıs günü, öğlene doğru P.:Muh.: Berkhan Savaşçın K.: 'i arayarak, dilekçeyi okumuş ve göndereceğimi beyân etmişim.

Ancak B.:Üs.: En Muh.: Salih Evcilerli K.:, ikinci dilekçeyi göndermeden evvel neden kendisini aramadığımı ve niyetimi belirtmediğimi düşünerek üzülmüşlerdi...

Konvan'a 5 gün kala, B.:Üs.: 'i arayarak rahatsız etmeyi uygun görmemişim ben, kendimce. Hiyerarşi adına da uygun değildi...

Ayrıca utanırdım böyle bir şey için aramaya...

Ancak sonrasında şunu düşünmedim dersem yalan olur;

Konvan'a 5 gün kala, ben **"Bu nedenle, 10 Mayıs 2008 tarihindeki Konvan'da olası değiştirilebilecek bir tüzük maddesi ve/veya maddelerinden söz konusu dava sürecinin olumlu ya da olumsuz etkilenmemesi için, iki seneden fazla bir zamandır devam eden bu olaylar bütününe içeren dilekçem ile ilgili soruşturmanın açılması konusunda gerekenin yapılmasını bilginize arz ederim."** cümlesini içeren ikinci dilekçemi göndermeden evvel hakikaten B.:Üs.: 'i arayabilseydim,

ve kendileri bana **"Haluk K.: 'im, Önümüzde yoğun bir gündem ve konvan var... Ben bu konuda senden birkaç hafta daha sabır istiyorum... Şu işler bitsin sonra bakalım senin işine..."** deseydi, ben de kendilerine telefonda **"Hayır"** diyemeyeceğime ve dilekçe gitmeyeceğine göre... o zaman ne olacaktı?

P.:Muh.: Murat Çim'in katkılarıyla değişen tüzük maddeleri dâvânın düşmesine sebep olacak mıydı?

Yoksa, M.: 'luktaki konumu dolayısı ile, M.: 'luğun temel prensiplerine külliyen karşı hareketleri yapabilmeyi kendisinde hak gören P.:Muh.: Murat Çim K.: ve ekibini, gerçekten üçüncü kat seviyesinde kurtarmaya çalışacak eller olduğu iddiası doğru muydu?

Kral Süleyman'ın tahtını diktatörlük, hırs ve kin duygularıyla kaplayan bu anlayışa, en yüksek makamdan bile **"Dur."** denememesinin bir nedeni olmalıydı...

Bir şey olmalıydı...

Bü.: Lo.:’ya dâvânın akıbeti sorulduğunda, "**M.:’luğun âlî menfaatleri için dosya Bü.: Üs.:’ın masasında duruyor...**" yanıtı veriliyordu.

Neydi;

daha dün M.:’luğa girmiş bir K.:’i, hiç tanımadığı ve hiç konuşmadığı 20 küsur yıllık bir M.: K.:’e arkasını dönmeye teşvik eden, aramızda hâinlerin olduğunu ısrarla iddia eden bu zihniyete olan vurdum duymazlığın, görmemezliğin ya da aymazlığın nedeni? Hangi âlî menfaatler, K.:’lerine küfür ve hakâret etmeyi, aşağılamayı, yüzüne bakmamayı alışkanlık hâline getirmiş Muh.:’leri yargılattırmaya engel olabilirdi?

Bizim ilgili kurullarımız tarafsız değiller miydi?

Bahse konu kurullar beni ve diğer tarafı dinlediğinde tarafsız karar veremezler miydi?

Yoksa... Yoksa acaba tam da verilecek olan bu tarafsız karardan mı korkuluyordu?

Meselâ, karşılıklı dilekçeler incelenmiş, çıkacak karârın aşağı yukarı ne olacağı kestirilmiş ve dosya bu yüzden soğumaya bırakılmış olabilir miydi?

Ya da tersinden sorarsak, hakîkaten haksız olsaydım ve aleyhime bir karar çıkacağı âşikâr olsaydı, dosya yine aynı masada bunca zaman bekler miydi?

Haluk Akbaşlı’nın defteri kolayca dürülebilir olsaydı, nasıl işleyecekti prosedür?

Yoksa korkulan şey, benim haklılığım mıydı?

Oysa hukukta olduğu gibi bizim mesleğimizde de gri renk yoktu...

Yerdeki taşlar gibi... Siyah ya da Beyaz... İyi ya da Kötü... Evet ya da Hayır...

Hani?

Murat Çim birâderin sürekli yakındığı çifte standart, kendisi için çalıştığında çifte standart olmuyor muydu? Yoksa spekülâtif M.:’luğun üst kademelerinde "**Nalinci keseri**" diye yeni bir avadanlık mı vardı, bizlerin bilmediği?

Günlerce, haftalarca, aylarca, yıllarca tek taraflı atılıp tutulanlara karşı, "**Yeter artık. Tarafsız bir kurul bitirsin bu işi...**" dediğinizde, konuyla ilgili muhterem zevattan kimse kalmıyordu, er meydanında...

Ve o muhterem zevat, söylem ve hareketlerinin baştan aşağı suç olduğunu bildiklerinden, kankaları olmayan Bü.: Gö.:’ler ziyâretçi olduğunda konuşmuyorlardı zâten...

Ne zaman ki, Ma.:’lerde, masalarda sâdece genç Üs.:’lar ve "**Sen, ben, bizim oğlan...**" kalınıyordu, o zaman tek taraflı olarak "**Vur abalıya...**"

Ama "**E, hadî gelin hepiniz... Bu söylediklerinizi bir de disiplin ya da haysiyet kurullarında tarafsız hukukçu K.:’lerimizin önünde tekrar ediverin...**" dediğinizde,

Yok...

Hani?

" YEMİNLER NEREDEYDİ, hem de EN lâzım olduğu zamanda? HANİ? "

Ne En'lerden ne de Pek'lerden hiç ses çıkmamıştı. Şikâyet dilekçemin üzerinden tam bir yıl geçmişti. Ama yazılı ya da sözlü hiçbir ses çıkmıyordu kimseden.

9 Mart 2009 tarihinde aşağıdaki dilekçeyi imza ve mühür karşılığında Nuru Ziya sokağına teslim ettim.

Mart, 09, 2009

H.K.E.M.B.L.

Büyük Sekreterlik Makamına,

Pek Muh.: Remzi Sanver K.: 'im,

6 Mart 2008 tarihinde, Pek Muh.: M. Murat Çim, Muh.: Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl K.: 'ler aleyhinde makamınıza gönderdiğim dilekçe ve aynı tavır ve söylemlerinin devamı üzerine ilk dilekçemin işleme konulmasını arz ettiğim 5 Mayıs 2008 tarihli ikinci dilekçenin aradan yaklaşık bir yıl geçmesine rağmen gündeme alındığı hakkında olumlu bir haber almamış bulunmaktayım.

Bahse konu tarihlerde göndermiş olduğum evrakın kaybolma olasılığına karşı, ekte her iki dilekçemin birer kopyasını tekrar gönderiyorum.

Başvurumun âkibeti hakkında tarafıma bilgi verilmesini arz ederim.

K.: sevgi ve saygılarımla,

Haluk AKBAŞLI

31 Mart 2009 tarihine kadar bu dilekçeme de bir yanıt gelmeyince Bü.:Lo.: 'nın tüzük ihlâlinde bulunuyor olması yüzünden bir yeni yazı gönderdim Bü.:Sek.: 'lik makâmına.

Mart, 31, 2009

H.K.E.M.B.L.

Büyük Sekreterlik Makâmına,

Pek Muh.: Remzi Sanver K.: 'im,

Pek Muh.: M. Murat Çim, Muh.: Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl K.: 'ler hakkında 06-Mart-2008 tarihinde yapmış olduğum başvuru bugüne kadar sonuçlandırılmadığı için 09-Mart-2009 tarihinde makamınıza bir kere daha yazarak şikayetimin âkibeti konusunda tarafıma bilgi verilmesini talep etmiştim. (Belge alındı mühür tarihi: 13-03-2009)

Bu dilekçem hakkında da tarafıma herhangi bir bilgi verilmemiştir. Bu husus, bir tüzük ihlâli olduğundan, durumun değerlendirilebilmesi adına, konu ile ilgili tüm evrak ve eklerinin, raporlarına eklenebilmesi için denetçilere gönderilmesini talep ederim.

K.: sevgi ve saygılarımla,

Haluk AKBAŞLI

Bu son dilekçe yaklaşmakta olan Konvan üzeri gönderildiğinden, ertesi gün Büyük Üstadın araması beni çokta şaşırtmamıştı...

En Muhterem Salih Evcilerli Kardeş görüşme isteğini dillendirdiğinde uygun tarihin 18 Nisan 2009 olduğunda karar kıldık. Daha sonra arayan Remzi Sanver kardeş, bu toplantıda kendisinin de bulunmak istediğini ve benim için bir mahsuru olup olmadığını sordu, "elbette yok." dedim.

18 Nisan günü saat 11'de başlayan ve 3 saat süren bu üçlü görüşmede,
Büyük Üstad;

"Davanın muhakkak görüleceğini,

ancak şu anda seçim sath-ı mahalli olduğundan bu davanın kendisine karşı kullanılacağını,

Murat Çim aleyhine şu anda, hemen açılacak bir davanın, başka olayları tetikleyeceğinden dolayı Masonluğun yüksek menfaatleri açısından uygun olmayacağını" söyleyerek, davanın gereken kurullara gönderilme işleminin konvandan önce uygun göreceği bir günde mutlaka yapılacağını ifade etti.

"Yani bir ay içerisinde bu dava açılacak değil mi, Büyük Üstadım?" dediğimde "Tabi, tabi..." yanıtı almış ve rahatlamışım. Büyük Sekreter Remzi Sanver kardeşle bu görüşmeden ayrıldıktan bir saat kadar sonra telefon ile beni arayarak, bu işin artık mahkemede çözülmesi gerektiğini Büyük Üstadın da fark etmesine sevindiğini, konvana girmeden önce imzalayacağı son dosyalardan biri olacağına inandığı bu başvurunun artık yetkili masonik makamlarca çözülmesinden duyduğu memnuniyeti belirtti.

Ve sonra...

Konvana bir gün kala Büyük Sekreter kardeş bir kez daha aradı.

Çok üzgün olduğunu, Büyük Üstadın bir tâmimle davayı çekiş altı ettiğini kendisine bildirdiğini söyledi.

Konu ile evrağı ve yazıyı da bana, konvandan sonra göndereceğini bildirerek, ve üzgün olduğunu defalarca yineleyerek telefonu kapattı.

15-20 gün sonra ise aşağıdaki evrağın aslı adresime geldi.

**HÜR VE KABUL EDİLMİŞ MASONLAR
TÜRKİYE BÜYÜK LOKASI**

İstanbul, 22 Mayıs 2009

Sayı 32001/664

Haluk AKBAŞLI K.:

Sevgili Kardeşim,

Büyük Üstat, Büyük Sekreterliğimize gönderdiği 18 Mayıs 2009 tarihli levhası ile, Pek Muhterem Murat Çim, Muhterem Saffet Oktay ve Nuri Çağırıl Kardeşler hakkındaki 6 Mart 2008 tarihli ve 5 Mayıs 2008 ile 31 Mart 2009 tarihlerinde yinelediğiniz şikayetinizi işleme konulmamak üzere çekiç altı ettiğini tebliğ etmiştir.

Durumu bilgilerinize Kardeş sevgi ve saygılarımla sunarım.

Remzi SANVER
Büyük Sekreter

Bilgi için: Pek Muhterem Murat Çim K., Muhterem Saffet Oktay K., Nuri Çağırıl K.
Bilgi için: Pek Muhterem Berkhan Savaşçın Kardeş, İzmir Vadisi Başkanı

31. Bölüm

...

Sevgili K.: 'lerim,

Sizlere anlatacak çok şey var daha. Ancak bu aşamadan sonra,

Lo.: 'mızın 2008-2009 Üs.: Muh.: 'inin, K.: sofralarında beni ve üç beş K.: 'imi kendi kendine gayrimuntazam ilân etmesini (☺) , neden konu etmediğimin,

K.: sofralarında usûl ve âdâba aykırı konuşmalarının,

Cenâzelerde dahî, kendilerine sorgusuz biat(*) etmeyen K.: 'lerine sırt dönmelerinin nedenlerine girmeyeceğim.

Çünkü bunlar artık detay kalıyor.

Çünkü asıl büyük resimde;

Adaletsiz bir Bü.: Üs.: ,

O Bü.:Üs.: ile ilişkilerine ve regalya renklerine güvenen, Hikmet ve Güzellikten yoksun ama akıllı, kuvvetli ve çok hırslı Pek Muh.: 'ler,

O Pek Muh.: 'lere güvenen, silahtan, töreden, K.: vurmaktan bahseden, K.: 'lerini yok sayan, kendilerince gayrimuntazam ilân eden Muh.: 'ler,

O Muh.: 'lere güvenen, "**İzin verin, hâricî âlemde gerekeni yapalım.**" diyebilen ve hiçbir neden olmaksızın, sâdece kendisine öyle söylendiği için K.: 'lerine sırt çeviren, yıllarını bu mesleğe vermiş ve kendince çalışmış çabalamış Üs.: 'lar hakkında K.: sofralarında ileri geri konuşabilen bir kaç yıllık M.: 'lar,

Ve tekris töreninin olduğu gece kartvizit alışverişine giren ya da girişinin on beşinci gününde işi ile ilgili tüm ziyaretlerini tamamlamış genç M.: 'lar anlayışı hâkim artık.

(*) Şimdi bâzı K.: 'lerim; "**Evet, M.: 'luk sorgusuz biat'tır.**" diyebilir.

Kendilerine, bütün yazıyı baştan bir kez daha okumalarını önerdikten sonra, "**Bütün bunlara rağmen mi?**" sorusunu sormak isterim.

Hiçbir şerefli insan, durup durduk yerde "**Şerefsiz ya da Hâin**" ilân edilmeye göz yumamaz.

Yummamalı da.

Hele ki M.: 'luk mesleğinde...

Bunları sizlere anlatmayı, ne yapmalıydım K.: 'lerim?

Siz ne yapardınız, bu kısır döngüye girseydiniz?

Neredeyse dört senedir süren bu azâbı içime atıp, başka bir Lo.: 'ya mı gitmeliydim?

Ya da sessiz sedâsız aranızdan ayrılarak M.: 'luğu kendi hâl yoluna mı bırakmalıydım?

Çalınan lekeler ve yapıştırılmış yaftalarla... gitmeli miydim?

Bu yazıyı tercüme edip, İngiltere'de, ABD'de ve Avrupa'da tanıdığım K.: 'lerime mi göndermeliydim?

Yoksa 111'lerdeki tanıdıklarına mı?

Ya da insan hakları mahkemesine mi gitmeliydim?

Hiç birisi uygun değil bunların...

Olanları sâdece sizlere anlatmalıydım. Sizlerle paylaşmalıydım.

Bu satırları size gönderdiğim günün sabahında noter kanalı ile gönderdiğim bir yazı ile istifa edebilirdim...

Beni bu yazı yüzünden yargılayamasınlar diye...

Çünkü artık yargılanmayı da istemiyorum. Çünkü verilecek karârın doğruluğuna inancım kalmadı... Kanıtlar ve tanıklar soğudu çünkü...

Çünkü M.:’luğu temsil edenlere güvenim kalmadı... Acı değil mi?

Kaçtı diyecek olanlara yanıtım şudur; **"Buradayım."** Bir yere gittiğim de yok. Âdil yargılama sağlayın. Burada adâlet’in işlediğine beni inandırın, verdiğim ilk dilekçe ilgili, zaman aşımı vs. gözetmeksizin karar verin. O dâvâ görülüp sonlandıktan sonra bu satırlar yüzünden beni yargılayın ve gerekeni yapın. Ama önce şerefsiz ve hain kelimelerinin üç beş kişinin iki dudağının arasında bu kadar kolay tekerlenebilir kelimeler olmaması gerektiğini gösterin. Bu cemiyetin **"Töre için adam vurulur"** mantığına nasıl baktığını gösterin. Sonra da hakkımda ne isterseniz onu yapın.

Şimdi iki alternatif var;

Yerdeki kararımız gibi...

Ya daha önceki dâvâyı unutarak sevinilecek bunları yazdığım için... Sevinecekler ellerine bir koz geçtiği için... Hattâ belki de ânîden hâricî âleme iade edileceğim. Onlar ise hiçbir şey olmamış gibi, devâm edecekler. Benim için çok ta önemli değil bu. Bir gün Eski Mükellefiyetlere ve Yeminlere gerçekten bağlı yeni bir organizasyon kurulursa, tekris olup Çı.:’lıktan başlarım, sorun değil.

Ya da M.:’luk bu kangreni çok kısa zamanda hâlledecek.

Bundan sonrası artık Çim K.:’in dediği gibi bir Lo.:’nın iç meselesi mi yoksa başka bir mesele mi, bilmem ama, H.K.E.M.B.L.’nin kendisine neyi yakıştıracağını merak ediyorum doğrusu.

Ben, bu ve bağlı olarak gelişecek olaylardan M.:’luğun ders çıkaracağına inanıyorum. Mevki sahibi Muh.: ve Pek Muh.: M.:’ların, K.:’lerinde sevebileceği hiç bir şey bulamamasının, onları **"Bizler ve Ötekiler"** diye sınıflandırarak, öfke ve nefret hisleri aşılmalılarının, mesleğin başındaki en büyük dert olduğunu düşünüyorum.

Çünkü, şefkât ve sevgi ile dolu bir M.:, her K.:’inin bu büyük duvarda sâdece bir taş olduğunu bilir.

Oysa, gündelik kelimelerini fütursuzca K.:’lerine sarfedebilen zihniyet, bu camiada, yozlaşmayı, kötülüğü ve nefreti yüceltir.

Gelecek nesil ve yönetimlerde, nefret söylemlerine karşı daha duyarlı ve mesâfeli bir tavır sergileneceğini,

Sevgisizlik, kin, nefret ve tüm kötü söylemlerin, K.: sohbetlerinden ve kalplerinizden sökülüp atılacağını,

Ve M.:’luğun ancak o zaman, kendi problemlerini çözdüğünde, Vatanına, Milletine ve Ulusuna gerektiği gibi yardım edebileceğini umuyorum.

Ben hiç bir zaman 7/24 M.:’u olmadım K.:’lerim. M.:’luk benim elimden alınırse tek oyuncağını kaybedecek olan çocuk gibi ürkmedim ben hayattan...

Evimin huzur dolu ortamında notalar havada uçuşurken, minik çocuğumun büyümesini izlerken, çevredeki bütün apartman kapıcılarına isimleriyle hitâp ederken, izleyecek filmlerim, dinleyecek müziklerim, yapacak cd’lerim, yazacağım binlerce satır, sevecek insanlarım varken,

eğer atacaklarsa beni aranızdan,

varsın kişiye özel patronaj sistemli ve Tes.:’nin aslâ olmadığı bu dernekte de olmayıvereyim.

Burada zâten benim öğrendiğim M.:’luğun ötesinde bir şeyler oluşuyor.

Kan davâları güdülüyor. Silahtan, töreden, hainlerden, hançerden bahsediliyor.

Bunları söyleyenler güle oynaya toplantılara giriyorlar.

Bütün bunların yanlış olduğunu bilen onlarca K.:’te tek kelâm etmeden duruyor.

Öylece...

Kurşun askerler gibi...

Bu satırları okuyana dek hiçbir şey bilmeyen kimi K.:’ler ise **"Murat Çim’i haysiyet kuruluna vermişler... Bu ne cür’et, bu ne densizlik?"** demekte... ..

Ve her şeyden haberdar olan Bü.:Lo.: sessiz kalarak M.:’luğun âlî menfaatlerini koruyor.

Ne için?

Hangi âlî menfaat için?

Türkiye siyâsi yapısının bugün geçmekte olduğu süreçte,

aklanabilmeleri adına kafalarına göre kânun değiştiren büyüklerimiz yok mu?

Hukuk sistemi kişilere göre farklı işleyerek çifte standartın en güzel örneklerini sergilemiyor mu?

Doğru düzgün yargılanmadan beraat edenler, kendilerini mâsum sayanlar yok mu?

Her gün yazılı ya da görsel basında biat kültürünün nedenlerini-niçinlerini görmüyor muyuz?

Birbirlerinden beklentisi olanlar, birbirlerine haksızsın diyemiyorlar, değil mi?

Bu kültür, bâzen hiç sızması gereken yerlere de uzanabiliyor işte...

Siz de köşenizde tamâmen stres kökenli sedef hastalığınızla uğraşıyorsunuz.

Değer mi peki?

Çok değerli M.: K.: 'lerim,

Geçenlerde, meslekte 30 yılını geçmiş bir Üstat "**Bunca zaman içerisinde, M.:lukta öğrendiğim şeylerden biri de, kimseye güvenmemek oldu.**" demişti. Ne acıydı.

Bir başka Muhterem Üstat, "**Ben bu toplumda yaşadıklarım yüzünden kalp krizi geçirdim.**" diyordu.

"**Valla artık burada kalmamın tek nedeni, cenâzemin kalabalık olmasını sağlamak.**" diyenler vardı. Çok, çok üzücüydü.

Benzer olayları yaşayıp, gitmeyi düşünen K.:lere ise "**Kal burada... Mücâdeleni burada ver...**" deniyordu. (Ne mücâdelesini ise...)

Oysa bizler buraya geldiğimizde, omuz omuza vererek taassup ve boş inançlara karşı – **birlikte** - mücâdele vermeye yemin etmiştik. Birbirimize karşı değil. Ne acı.

Güvenin, Sevginin, Tesviyede eşitliğin en üst düzeyde olduğu iddia edilen bir toplulukta bütün bunların aslında kocaman bir yalandan ibâret olduğu gerçeği... Ne acı...

Tamam, M.:lar yok, M.:luk var.

Ama M.:lar değil mi, M.:luğu oluşturanlar?

Ve M.:lar değil mi, bugün "**Bitti M.:luk.**" denmesine neden olanlar?

Acı, değil mi? Çok acı.

Yine geçenlerde bir Üstad, "**Gitme buradan... 20-25 yıl önceki hâlini düşün... Bir de şimdi kimleri tanıdığını... Yaşlandıkça daha çok ihtiyâcın olacak K.:lerine...**" dedi.

"**Herkes bir müddet sonra seni unuttur, arayanın soranın olmaz...**"

En acısı da bu işte..

Yanlış anlaşılmasın, aranmamak, sorulmamak değil acı olan, bir Üstâdın ve dâhi çoğu K.: 'in bunu zâten biliyor oluşu...

Özellikle son on-on beş yıl içerisinde gelişen yanlışlar ve yanlışlıklar silsilesi yüzünden sürüklendiğimiz uçurumun kenarına ne kadar kaldığını merâk eden endişeli ama sessiz gözlerin sayısı küçünemeyecek kadar çok.

Ben de aynı endişeyi taşıdım çoğu zaman ama sessiz kalamadım işte.

Yine bir Üstâdın cümlesi ile; "**Öne geçme alınma yersin, Geri kalma k.çına yersin burada.**" benzetmesine ters, alınma yemeyi de göze alarak. Ki yedim de.

İçinizden bâzı K.:ler, okuduğu satırların bâzılarından veya tamâmından hoşlanmamış olabilir. Farklı düşünebilir. En başta söylediğim gibi, e-mail adresim yukarıda ve açık.

Düşüncesi farklı olan ya da özel görüş bildirmek isteyen K.: 'lerime kapım açık...

Yukarıda adı geçen şahıslardan gelecek olan itirazlara da açık...

Hatta daha da ileri gideyim... "**İndirtçem bunu aşağıya...**" diyenlere evimin kapısı da açık... Adreste belli çünkü...

Yeri gelmişken, neredeyse 30 yıldır balık ticâreti ile uğraşmama ve dolayısıyla her türden insanla birlikte çalışmama rağmen, küstüğüm, kavga ettiğim, kötü bir söz işittiğim hiç kimse olmadı...

Ve yarım asırdır hâricî âlemde beni tanıyıp sevmemiş, hemen hemen kimse yoktur...

Ne yaman bir çelişkidir ki; ölümümü isteyen kadar kin güden kişilerin insanlık ve sevgi mâbedi inşaatında çalıştıklarını iddia edenler arasından çıkması...

İnternet dünyasına olan düşmanlıklarının sebebi, insanların haber almasını son derece kolaylaştıran bu sistemden korkulmasının sebebi de;
bütün bu öykünün sizlere böylesi kolay ulaştırılabilinir olmasıdır...

İşte, bu yazı şu anda internet vasıtası ile size ulaşıyor. Konuşturmadıkları için, güçleri ile ezdikleri için, dilekçeleri sümen altında tuttukları, zamâna yayararak kanıtları ve tanıkları soğuttukları için sizlere ancak böylelikle ulaşabiliyorum çünkü...

Düşüncelerimi net olarak K.:’lerimle paylaşabileceğim ve onlara ulaşabileceğim tek yer burası. Tesviye... Çaçımızın tesviyesi internettir.

Orantısız güç kullanımına ve yıllardır sürdürülen karalama kampanyasına karşı nefsi müdafaa yapabileceğim tek yer... Başka yer bırakmadılar.

K.:’lerimin vicdanlarına ve akıllarına güveniyorum.
" Dul kadının oğlu sizlerden şahsî yardım talep etmiyor... "
Buradan sonrası, siz K.:’lerimin tercihidir.

Sessiz bir P.:Muh.:’in bana hediye ettiği minik sembolik önlüğü bugün itibârıyla anahtarlığımdan çıkarttım.

Bu iş sonuçlanana dek...

Üzerine hiçbir leke sıçramamış bu önlük çok yıprandı.

Soldu. Doğaldır...

Bu Ma.:’in duvarlarını inşâ etmek kolay olmuyor çünkü...

Ama üzerinde hâlâ tek bir çiçek var.

Ebedî çıraklığın sembolü...

Ve tertemiz...

Bana K.:’im diyen, diyebilen tüm aziz K.:’lerime K.:’çe sarılarak,
diğer tarafta **"O bir haindir, şerefsizdir."** diyenlere,

ve benimle hiçbir şey konuşmadan ya tamâmen yönlendirilmiş olarak ya da hangi amaçla olursa olsun kendi beklentileri uğruna bana sırt dönen, uzattığım elimi iteleyerek K.:’lik bûsesi vermekten kaçınan, beni internet dost gruplarından silen, yolda gördüğünde Allah’ın selâmını esirgeyen bir kaç Lo.: K.:’ime, hâlâ, bugün bile K.: sofralarında hâin olarak nitelendirdikleri K.:’lerinden kimseyi göremediklerinde, buna sevindiklerini dillendirebilen ve masaya tepsiyile baklava getirtenlere,

Ma.: kapılarında K.:’lerine bilerek ve şiddetle omuz vuran pervasız pek muhteremlere,
ve en küçüğünden en büyüğüne bunlara göz yumanlara, asgarî K.:’lik saygısını göstererek iki şeyi hatırlatıyorum;

1- Ölüm tek gerçektir ve Ev.: U.: Mi.:’i o gerçeğin üzerindedir. Ya da başka bir deyişle oyun bittiğinde şah ve piyon aynı kutuya konur.

2- Şeref’ten bahsetmişken, bir kuruluşun hukuk sistemi ve adâletidir o kuruluşun şerefi ve itibârı...

Sevgili K.:lerim,

Bu yazı bir suçlama değil, bir dâvâ ve o dâvânın üzerinin örtülmesini anlatan bir öyküdür.

Bu satırlar, olanları sizlerle paylaşabilmek adına ve yaşadıklarımı anlatabilmek için yazdıklarımdır. Bir savunmadır. Nefsi Müdafaadır.

Bu yazı sorular bütünü değil, yapılanlara yanıttır.

Eğer bu yazıyla ilgili soru sorulacaksa ya da herhangi bir girişimde bulunulacaksa, o sorular ve girişimlere elbette ki ayrıca yanıt verilecektir.

Ne iddianâme 'de ve ne de bu satırlarda, bire bir ilişkilerle ilgili hiçbir şey anlatmadım.

Olanların hepsi zâten çoğu K.: 'in gördüğü, tanıkları olan, İzmir'de bilinen şeylerdi.

Kişilerin " **Benim için şunu yazmış...**", " **Benim için de böyle demiş...**" demesine de gerek yok... Elbette kişi isimleri vermek zorundaydım.

Ama benim üzerinde durduğum şey; " **O bunu yaptı, bu bunu dedi...**" değil...

Sistem'in işleyişi... Sistemin acıklı durumu... Yalanlar, hesaplar, çıkarlar...

Hepinizin soruları ve endişelerini bu yazı içinde cevaplayamamış olsam da en azından gerekçelerimi ve neler olduğunu sizlerle paylaştım.

Ben M.: olduğumda bu cemiyetin ilkeler üzerine kurulu olduğunu gördüm ve bu ilkeler üzerine yemin ettim.

Bugün o ilkeler sınanıyor. Olagelenlere vereceğimiz tepkiler sâdece birkaç kişiyi ya da birkaç Lo.: 'yı değil, tüm M.: 'luğu ilgilendiriyor. Hattâ M.: 'luğun gücüne, sevgi ve barışa inanan herkesi ilgilendiriyor. Belki beni zor zamanlar bekliyor ama bütün bu olanlara karşın öylece arkamı dönüp gidemezdim ben. Gitmem.

Buraya kadar sabredip okuduysanız, en azından bunun için teşekkür ediyorum sizlere...

Tek günâhım bunları yazıp sizlerle paylaşmam olabilir. Varsın olsun.

Kimileri " **O aday orada çok kuvvetli, biz diğer adayı destekleyelim ki, oylar bölünsün, bizim istediğimiz aday seçilsin...**" gibi hesaplar içindeyken, sofralarda kulis telefonları yarıstırırken, sürekli aynı K.: 'ler defaatle yapmış oldukları görevlere doymayıp yeniden adaylık koyarlarken, geçmişte yeşil renkli regalye taşımış olan bâzı K.: 'ler hâlen kendilerini Üs.: Muh.: 'lerin üzerinde görmeye devam ederken, varsın benim katkımda böylesine acı olsun mesleğimize.

Bunu da benim, " **Gönül terbiyesizi – Mason terbiyesizi** " olmama verin.

Tanrı, H.K.E.M.B.L.'nin bahtını açık etsin.

Haluk AKBAŞLI